

คู่มือศึกษาพระคัมภีร์

โรงเรียนสะบาโตชั้นเยาวชน

ไตรมาสที่ 3

กรกฎาคม - สิงหาคม - กันยายน 2022

คำพยากรณ์อันแน่นอน

แผนกโรงเรียนวันสะบาโต

สำนักงานคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอ็ดเวนติสแห่งประเทศไทย

คำนำ

ศาสดาพยากรณ์เป็นคนพิเศษ เป็นผู้ส่งข่าวของพระเจ้า ตั้งแต่อาดัมและเอวาทำบาป และไม่อาจจะพูดกับพระเจ้าได้โดยตรง พระเจ้าได้ทรงใช้มนุษย์เป็นผู้สื่อข่าว เพื่อเตือนให้เราได้ทราบล่วงหน้าถึงความทุกข์ยากที่จะเกิดขึ้น และเรียกร้องให้มนุษย์หันเสียจากความบาป ทั้งยังบอกเล่าเรื่องราวของพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอด

ในงวดนี้เราจะได้เรียนถึงศาสดาพยากรณ์หลายท่าน เราจะรู้ว่าศาสดาพยากรณ์ไม่ได้เป็นผู้ขายเสียทั้งหมด และท่านไม่ได้เป็นผู้อวูโส (คนแก่) ไปเสียทุกคน เราจะทราบว่าพระเจ้าทรงตรัสกับท่านเหล่านี้หลายวิธี เช่น ทางนิมิต ความฝัน ทางทูตสวรรค์ และทรงตรัสกับพวกเขาโดยตรง ศาสดาพยากรณ์บางคนทำความผิดร้ายแรง บางคนโดนฆ่าเพราะข่าวที่เขานำไปบอก เราจะพบว่าคำพยากรณ์ไม่ได้จบลงเมื่อพระคัมภีร์เขียนเสร็จสมบูรณ์

ขณะเรียนบทเรียนแต่ละบท เราพยายามนึกว่าตัวเองเป็นศาสดาพยากรณ์ผู้นั้น ลองนึกภาพดูว่าจะเป็นอย่างไร ถ้าพระเจ้าทรงเรียกเราให้เป็นผู้สื่อข่าวในเวลานั้น ก่อนที่เราจะศึกษาบทเรียนทุกวัน จงทูลขอพระองค์ทรงช่วยให้เราได้ยินและเข้าใจข่าวที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เรา พระวิญญาณองค์เดียวกันที่ได้ตั้งใจเหล่าศาสดาพยากรณ์ในพระคัมภีร์จะทรงตรัสกับเรา และช่วยให้เรารู้จักพระเจ้าดีขึ้น และถ้าเรายอมพระวิญญาณจะทรงนำชีวิตของเรา

สารบัญ

		หน้า
บทที่ 1	ระบบสื่อสารของพระเจ้า วันที่ 2 - 8 กรกฎาคม 2022	4
บทที่ 2	การทดสอบผู้พยากรณ์ วันที่ 9 - 15 กรกฎาคม 2022	13
บทที่ 3	หญิงผู้พยากรณ์ของพระเจ้า วันที่ 16 - 22 กรกฎาคม 2022	20
บทที่ 4	คำเตือนเรื่องการพิพากษา วันที่ 23 - 29 กรกฎาคม 2022	28
บทที่ 5	ความบาป การลงโทษ การกลับใจ วันที่ 30 กรกฎาคม - 5 สิงหาคม 2022	35
บทที่ 6	มานะทำให้เกิดผล วันที่ 6 - 12 สิงหาคม 2022	43
บทที่ 7	เลือกผิด วันที่ 13 - 19 สิงหาคม 2022	52
บทที่ 8	ผู้พยากรณ์เท็จ คำพยากรณ์ที่แท้จริง วันที่ 20 - 26 สิงหาคม 2022	59
บทที่ 9	ศาสดาพยากรณ์สมควรได้รับการยกย่อง วันที่ 27 สิงหาคม - 2 กันยายน 2022	67
บทที่ 10	จุดศูนย์กลางของคำพยากรณ์ทั้งหมด วันที่ 3 - 9 กันยายน 2022	75
บทที่ 11	พระเยซูผู้พยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ วันที่ 10 - 16 กันยายน 2022	81
บทที่ 12	การพยากรณ์ - พรสวรรค์สำหรับคริสตจักร วันที่ 17 - 23 กันยายน 2022	88
บทที่ 13	ผู้พยากรณ์สมัยปัจจุบัน วันที่ 24 - 30 กันยายน 2022	95

บทที่ 1

ระบบสื่อสารของพระเจ้า

ข้อควรจำ “ในโบราณกาลพระเจ้าได้ตรัสด้วยวิธีต่างๆมากมายแก่บรรพบุรุษของเราทางพวกผู้เผยพระวจนะ แต่ในวาระสุดท้ายนี้พระองค์ได้ตรัสแก่เราทั้งหลายทางพระบุตร ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงตั้งให้เป็นผู้รับสรพสิ่งที่บังปวงเป็นมรดก พระองค์ได้ทรงสร้างกัลจักรวาลโดยพระบุตร ” (ฮีบรู 1:1, 2)

ป้ายวันสะบาโต เลียงออกมาจากไฟ

ชีวิตท่ามกลางทะเลทรายอันร้อนและน่าเบื่อหน่าย โมเสสขณะนี้เป็นชายแก่ เขารู้สึกว่าชีวิตของเขาล้ามเหลว เขาคำนึงถึงอดีตที่ได้ถูกปกป้องอย่างมหัศจรรย์ ต่อมาได้ถูกเลี้ยงดูในพระราชวังของกษัตริย์ฟาโรห์ประเทศอียิปต์ และจุดมุ่งหมายปลายทางคือเป็นผู้นำพลไพร่อิสราเอล แต่เขากลับไม่ได้เป็น นอกจากคนเลี้ยงแกะให้พ่อตา วันแล้ววันเล่า เขาต้องนำแกะที่ดื้อดึงเหล่านี้ไปที่ทุ่งหญ้าและบ่อน้ำที่หายากในทะเลทราย เขาคิดสงสัยว่าพระเจ้าที่แม่ของเขาและยาโคบเคยบอกว่าจะอยู่กับเขาเสมอ นั้น ตอนนี้อยู่ที่ไหน?

ทันใดนั้น เขาเหลือบไปเห็นว่ามีไฟลุกอยู่ในพุ่มไม้ที่ขึ้นในแม่น้ำที่ขุดแห้ง เขารีบไปเพื่อจะดับไฟก่อนที่จะลุกลามไปเป็นอันตรายแก่ฝูงแกะ เมื่อเขาเข้ามาใกล้พุ่มไม้ที่ไฟกำลังลุกอยู่ เขาเห็นสิ่งที่อธิบายไม่ได้ คือ พุ่มไม้ที่ไฟกำลังลุกอยู่นั้น ใบของมันมิได้ไหม้ด้วย และดอกตูมที่เริ่มจะออกในฤดูนั้นก็ยังสดเหมือนตอนเช้าที่ยังมีน้ำค้างอยู่

โมเสสยื่นตาข้างจ้องมองไฟอยู่ นึกหาคำอธิบายในเรื่องนี้ และทันใดนั้นเอง ก็มีเสียงเรียกดังขึ้นว่า "โมเสส โมเสส" ซึ่งเป็นเสียงที่มีอำนาจมาก ร้องเรียกจากพุ่มไม้

"ข้าพระองค์อยู่ที่นี้" โมเสสตอบด้วยความหวาดกลัว

"อย่าเข้ามาใกล้เกินกว่านี้ จงถอดรองเท้าของเจ้าเสีย เพราะที่ๆ เจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์ เราเป็นพระเจ้าของบรรพบุรุษของเจ้า พระเจ้าของอับราฮาม พระเจ้าที่แม่ของเจ้าได้สอนถึง"

โมเสส ถอดรองเท้าออกและได้จับหน้าลงกับดินซ่อนหน้าไว้ เสียงนั้นเป็นเสียงของพระเจ้า ซึ่งตรัสกับโมเสสและตรัสสั่งถึงงานพิเศษที่ท่านจะต้องทำ

เปิดพระคัมภีร์ของเราและอ่านใน อพยพ 3:10 พระเจ้าทรงต้องการให้โมเสสทำอะไร? .....

โมเสส ตอบเสียงเพื่อปฏิบัติเสขงานนี้ ท่านได้ทูลพระเจ้าถึง 3 ครั้งว่า ท่านไม่สามารถจะทำงานนี้ได้ คำปฏิเสขแก้ตัวของโมเสสคืออะไร? หากำตอบได้จาก อพยพ 3:11; 4:1 และ 4:10 .....

วันอาทิตย์   **หลายทาง**

เริ่มแรกที่พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างมนุษย์หลายพันปีก่อนสมัยของโมเสส พระองค์ตรัสกับมนุษย์ทุกวัน เช่นเดียวกับที่เราพูดกับบิดา มารดา หรือครูของเรา หลังจากที่อาดัมและเอวาทำบาป พระองค์จะอย่างไรจึงจะทรงติดต่อกับมนุษย์ที่พระองค์ทรงรักโดยที่ไม่ทำอันตรายแก่เขาแน่นอนไม่มีปัญหาอะไรใหญ่เกินไปสำหรับพระองค์ พระองค์ทรงพบหลายวิธีที่จะติดต่อกับพลไพร่ของพระองค์

จงจัดเรียงอักษรข้างล่าง เพื่อทราบถึงวิธีที่พระเจ้าทรงติดต่อกับคน
บางคนในพระคัมภีร์ ข้อพระคัมภีร์จะช่วยให้คำตอบและบอกเรื่องราว
ละเอียดขึ้น

พระเจ้าตรัสกับ		อย่างไร?	คำตอบ
มัทธิว 1:20	โยเซฟ	มาควันฝ	.....
กิจการ 10:9-10	เปโตร	มินติ	.....
1 พงศ์กษัตริย์ 13	เยโรโบอัม	ผพยากรณ์	.....
ลูกา 1:11-13	เศคาริยาห์	คทรทูவர்	.....
2 ทิโมธี 1:5	ทิโมธี	าดบิดมรา	.....
1 ซามูเอล 3:1-4	ซามูเอล	เงียส	.....

วันจันทร์ ปากเสียงของพระเจ้า

กลับไปดูบทเรียนเมื่อวานนี้ว่าพระเจ้าทรงตรัสกับเยโรโบอัม
อย่างไร? 1 พงศ์กษัตริย์ 13 บอกว่าคนของพระเจ้าได้นำข่าวของพระเจ้า
ไปบอกกษัตริย์ คำเรียกคนของพระเจ้าอีกอย่างหนึ่งคือ "ผู้พยากรณ์" พระ
เจ้าทรงเลือกคนพิเศษให้เป็นผู้พยากรณ์ของพระองค์ ผู้นั้นอาจจะหนุ่ม
หรือแก่ อาจจะเป็นหญิงหรือชาย อาจจะเป็นผู้มีการศึกษาดี หรืออาจจะไม่
เคยไปโรงเรียนเลย เรื่องต่างๆ เหล่านี้ไม่ใช่สิ่งสำคัญ ที่สำคัญคือ คน
เหล่านี้ฟังว่า ข่าวของพระเจ้าคืออะไร และนำข่าวนั้นไปสู่ผู้ที่พระเจ้า
ต้องการ ตลอดงวดนี้ คุณจะเรียนรู้จักผู้พยากรณ์หลายคน บางคนทำงาน
ให้พระเจ้าสำเร็จลุล่วงด้วยดี บางคนทำผิดร้ายแรง

โมเสสเป็นคนแรกที่พระคัมภีร์เรียกว่าเป็นผู้พยากรณ์ อ่านเฉลย
ธรรมบัญญัติ 34:10-11 และเขียนลงเป็นคำพูดของคุณเองว่า พระคัมภีร์
กล่าวได้อย่างไร? .....

พระเจ้าทรงทำการอัศจรรย์ผ่านทางไม้เท้าของโมเสส หาคำตอบจาก
พระเจ้าคัมภีร์ถึงสิ่งอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นเมื่อโมเสสใช้ไม้เท้า

- อพยพ 4:3 .....
- อพยพ 7:17 .....
- อพยพ 8:5, 6 .....
- อพยพ 8:17 .....
- อพยพ 9:23 .....
- อพยพ 10:12 .....
- อพยพ 14:21 .....
- อพยพ 17:6 .....

วันอังคาร   **โมเสส-ผู้พยากรณ์ของอิสราเอล**

มีหลายพันครอบครัวที่ติดตามโมเสสออกมาจากประเทศอียิปต์
แน่นอนในจำนวนนี้ต้องมีเด็กหนุ่มสาวอยู่หลายพันคน เด็กหนุ่มคนหนึ่ง
อาราด เมื่ออยู่ในอียิปต์ อาราดและบิดามารดานับถือพระรามคือพระ
อาทิตย์ และโอซิริสพระเจ้าข้าวโพด อาราดได้ถูกสอนว่ามีพระเจ้าอยู่
มากมาย เมื่ออาราดมาอยู่ในป่าติดตามโมเสส เขาจึงสับสน ขณะนี้เขา
ไม่ได้อยู่ในอียิปต์แล้วใครจะเป็นพระเจ้าของเขา

อาราดและครอบครัวของเขาได้ฟังโมเสสพูด "พระเจ้าของเราเป็น
พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น พระเจ้าต่างๆ ในอียิปต์ที่เจ้าจากมา และที่คานา
อันที่เจ้ากำลังจะไปไม่ใช่พระเจ้าที่แท้จริง แต่เป็นเพียงเศษไม้ หรือหิน
เท่านั้น พระเจ้าของเราทรงเนรมิตสร้างโลก พระเจ้าของเราทรงเรียกอับ
ราฮามและยาโคบ พระองค์ทรงตรัสกับข้าฯในป่า และทรงช่วยเจ้า
ทั้งหลายออกมาจากประเทศอียิปต์" ผู้พยากรณ์โมเสสได้สอนอาราดและ

พวกอิสราเอลหลายอย่างเกี่ยวกับพระเจ้าและบอกว่า พระองค์ต้องการให้พวกเขาดำเนินชีวิตอย่างไร?

โมเสสสอนว่าพระเจ้าทรงมีระเบียบ พระองค์มีกฎต่างๆ ที่เขาจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตาม โมเสสได้บอกพวกเขาเรื่องพระผู้ช่วยให้รอดที่จะมาตายแทนความบาปของเขา ท่านได้แสดงการถวายลูกแกะเป็นเครื่องถวายบูชา เพื่อแสดงว่าพวกเขาจะระลึกถึงและไว้วางใจในพระผู้ช่วยให้รอดที่จะเสด็จมา โมเสสสอนให้พวกอิสราเอลรักษาความสะอาดเรื่องเสื้อผ้าร่างกาย และกระโจมที่พัก ท่านสอนให้มีเมตตาและไม่กดขี่ข่มเหงกัน

อาราคดีใจที่พระเจ้าตรัสกับโมเสส และโมเสสนำข่าวนอกแก่อิสราเอลได้ว่า พระองค์ตรัสว่าอย่างไร?

มีสิ่งหนึ่งที่โมเสสกล่าวซ้ำอีกและอาราคชอบมาก เราจะพบได้ในเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4, 5 เต็มคำตอบลงในช่องว่าง

“โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิดพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย เป็น ..... พวกท่านจงรักพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านด้วย ..... และ ..... สิ้นสุดกำลังของท่าน” อาราคพยายามที่จะทำอย่างนั้น รับใช้พระเจ้าอย่างดีที่สุดที่เขาจะทำได้ และพระเจ้ายังคงต้องการให้เราทำอย่างนี้ด้วย

วันหยุด คำเขียนที่ได้รับการดลใจ

บ่อยครั้งที่พระเจ้าทรงสั่งให้ผู้พยากรณ์ของพระองค์ บันทึกข่าวหลายอย่างที่พระองค์บอกเขา เราทราบไหมว่า สำคัญอย่างไรในการบันทึกข่าวต่างๆ ไว้ .....

โมเสส บันทึกลงถึงสิ่งต่างๆ ที่ท่านเรียนรู้จากพระเจ้า พวกยิวเรียกหนังสือที่โมเสสเขียนว่า "หนังสือกฎหมาย" หนังสือ 5 เล่มแรกของพระคัมภีร์คืออะไร?

1. .... 2. ....
3. .... 4. ....
5. ....

ท่านอาจคิดว่าผู้พยากรณ์ต้องเป็นคนดีพร้อม มิฉะนั้นพระเจ้าจะทรงใช้ผู้นั้นได้อย่างไร แต่ไม่จำเป็น ความจริงผู้พยากรณ์เป็นมนุษย์เช่นเดียวกับเรา เขามีความรู้สึกเหนียว โกรธ ทำผิดได้ บางครั้งเขาไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า แม้แต่โมเสสผู้พยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์ก็ยังไม่ดีพร้อม แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า พระเจ้าจะใช้ผู้นั้นไม่ได้

มีครั้งหนึ่งที่โมเสสรู้สึกเหนื่อยมาก ท่านมีอายุเกือบ 120 ปี เป็นเวลา 40 ปี ที่ท่านได้นำ และสอนพวกอิสราเอล บ่อยครั้งที่เดียวที่พวกเขาแสดงกิริยาไม่ดีต่อโมเสส เขามักจะบ่นในสิ่งที่โมเสสทำและกล่าวโทษท่านเมื่อเกิดการผิดพลาด

เป็นเวลาหลายสัปดาห์แล้วที่อากาศในทะเลสาบแห้งแล้ง ลำธารเล็กๆ แห่งขอด ขวดใส่น้ำของผู้คนเกือบจะแห้งขอด แนนอนเรื่องนี้ไม่ใช่ความผิดของโมเสส แต่ผู้คนก็โทษท่านอยู่ดี

"ข้าฯ ควรจะอย่างไรดี" โมเสสทูลถามพระเจ้า

"จงออกไปที่ก้อนหินใหญ่สีแดง แล้วจงพูดกับก้อนหินในนามของเรา" พระเจ้าตรัสกับโมเสส "เราจะให้น้ำไหลออกจากหินนั้น แล้วผู้คนและสัตว์จะไม่กระหายน้ำอีกต่อไป"

แต่โมเสสยังไม่หายโกรธ แม้ว่าท่านจะรู้ถึงวิธีแก้ปัญหาแล้วก็ตาม โมเสสเดินไปที่ก้อนหิน คงกระตือรือร้นเท่ากับที่คุณทำเมื่อโกรธคุณแม่ โมเสสถือไม้เท้ามหัศจรรย์นั้น เมื่อท่านมาถึงก้อนหิน ท่านไม่ได้พูดกับ

หินดั่งที่พระเจ้าทรงสั่ง แต่ท่านได้ใช้ไม้ทำดีที่หินเต็มแรง และตะโกนว่า "เจ้าพวกต้อตึง ฉันจะต้องเอาน้ำออกมาจากก้อนหินให้เจ้าหรือ?"

ทันใดนั้นเหมือนกับได้เปิดก๊อกน้ำ น้ำไหลออกมามากมาย โมเสสได้ทำผิด แต่พระเจ้ายังทรงกระทำการมหัศจรรย์

อย่างไรก็ดีโมเสสต้องรับผลของบาปนั้น ท่านไม่ได้ให้เกียรติพระเจ้า ต่อหน้าคนทั้งหลาย ท่านได้ให้ข่าวของพระเจ้าผิดๆ อ่าน กัณฑ์ดารวิถึ 20:12 โมเสสได้รับโทษอะไร? .....

.....

โมเสสเป็นผู้พยากรณ์ที่ซื่อสัตย์ ท่านเป็นผู้จดบันทึกเรื่องที่ท่านทำผิดและถูกลงโทษไว้เอง ซึ่งเป็นเรื่องต้องใช้ความมานะพยายามมากทีเดียว

วันพฤหัสบดี

พระเจ้ายังทรงติดต่อกับมนุษย์

บวรไม่ชอบที่จะถูกเรียกว่าเป็นขโมย แต่เขาก็เป็นจริง ๆ เขามองเห็นสิ่งที่เขาอยากได้ซึ่งเป็นของ ๆ คนอื่น ถ้าไม่มีใครมอง เขาก็เอาของนั้นไป สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เป็นของใหญ่ เป็นลูกอมจากลิ้นของน้องสาวของเขา หรือเป็นมิดพับที่เขาพบที่สนามซึ่งเป็นของเพื่อนเขาเอง ซื่อปิติ มีครั้งหนึ่งที่เขาหยิบห่อหมากฝรั่งมาจากร้านขายโดยที่ไม่ได้จ่ายเงิน

จิตใต้สำนึกរបกวนเขาอยู่ เขารู้ว่าเป็นการผิดที่หยิบเอาของ ๆ คนอื่น ต่อมาเมื่อเรื่องแปลก ๆ เกิดขึ้นเหมือนกับว่าทุกแห่งที่เขาไป ผู้คนพากันพูดถึงแต่เรื่องความซื่อสัตย์ คุณพ่ออ่านเรื่องในการนมัสการเกี่ยวกับอากาศานผู้ขโมยเสื้อคลุม เงินและทอง เรื่องเทศนาของอาจารย์จอห์นสัน ตอนเช้าวันสะบาโตเกี่ยวกับเฉลยธรรมบัญญัติข้อที่ 8 "อย่าลักทรัพย์" อาจารย์ชั้นประถม 6 ของบวรได้เชิญนายตำรวจให้มาพูดเรื่องการหยิบเล็กหยิบน้อยจากร้านขายของ

คำวันหนึ่ง เมื่อบวรแน่ใจว่า คุณแม่และคุณพ่อออกจากบ้านไปแล้ว เขาเปิดกระเป๋าเงินของคุณแม่ เขาตั้งใจว่าจะยืมเงิน 100 บาท โดยที่ไม่ขออนุญาตก่อน เพื่อไปซื้อจรวดที่เขาอยากได้

"บวร ลูกลืมอะไรจากกระเป๋าแม่" เสียงถามของคุณแม่ทำให้บวรตกใจ ธนบัตรใบละร้อยอยู่ในมือของเขา ไม่มีโอกาสที่เขาจะแก้ตัวได้ จึงได้บอกว่าจะขอยืมเงินคุณแม่ไปก่อน

"นี่เป็นการขโมยนะ บวร" คุณแม่พูดอย่างเสียใจ หลังจากที่ได้พูดกับบวรพักหนึ่ง คุณแม่ได้อ่าน 1 โครินธ์ 6:10 ข้อความในนั้นบอกว่าขโมยจะไม่มีโอกาสได้ไปสวรรค์

เป็นครั้งแรกที่บวรคิดถึงการขโมยเล็กๆ น้อยๆ ของเขาว่าเป็นเรื่องสำคัญเพียงไร เขาได้อธิษฐานพร้อมกับคุณแม่ ขอให้พระเจ้าทรงยกโทษให้ และช่วยให้เขาทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องและสามารถเอาชนะสิ่งที่จะกลายเป็นนิสัยที่เลวร้าย

พระเจ้าทรงพยายามที่จะติดต่อกับบวรหลายวิธี เรื่องความบาปของเขา มีวิธีใดบ้าง? .....

วันศุกร์   **สรุปผล**

สัปดาห์นี้เราได้เรียนรู้ว่า พระเจ้าตรัสกับพลไพร่ของพระองค์อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านทางผู้พยากรณ์ บางครั้งเมื่อพระเจ้าตรัสกับคนก็ไม่เชื่อฟัง ถ้าเราจะให้แน่ใจว่าเราจะไม่ได้ยินว่า พระเจ้าตรัสอะไรกับเรา เราอาจจะทำอะไร? .....

ในทางตรงกันข้าม ถ้าเราต้องการให้ข่าวของพระเจ้าผ่านไปสูตัวเรา เราจะต้องทำอะไร? .....

ถ้าเราอยากจะได้ยินพระเจ้า อยากจะทราบข่าวที่ให้กับเรา จงใช้เวลาสักครู่ เดี่ยวนี้เพื่อทูลพระองค์ จงขอบคุณพระองค์สำหรับพระคัมภีร์ สำหรับผู้พยากรณ์ เช่น โมเสส ผู้ซึ่งได้บันทึกข่าวสำหรับเรา และสำหรับคนอื่นๆ ที่ช่วยเราให้ได้ยินเสียงของพระองค์ คำอธิษฐานแบบนี้ พระองค์จะทรงตอบ

บทที่ 2

การทดสอบผู้พยากรณ์

ข้อควรจำ "ไปค้นพระโอวาทและถ้อยคำพยาน ดูเถิด แน่หนอนทีเดียว คนที่ไปพูดเช่นนี้ ก็เป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเสียเลย" (อิสยาห์ 8:20)

บ่ายวันสะบาโต ใครเป็นผู้พยากรณ์แท้จริง

กษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอลและกษัตริย์ยะโฮซาฟาดแห่งยูดา กำลังวางแผนที่จะบุกกองทัพของซีเรีย แต่ยังไม่มั่นใจ พระองค์ต้องการรู้ก่อน จะทำสงครามว่า จะได้ชัยชนะหรือไม่

กษัตริย์ยะโฮซาฟาดแนะนำให้เรียกผู้พยากรณ์สักคนหนึ่งมาถามดู กษัตริย์อาหับจึงเรียกผู้พยากรณ์มา ไม่ใช่คนเดียวแต่ถึง 400 คน เขาต่างอ้างว่าเป็นผู้ส่งข่าวของพระเจ้า

เขาเหล่านั้นให้ความมั่นใจแก่กษัตริย์ว่า "ออกไปทำสงครามเถิด พระเจ้าจะทรงให้พระองค์ชนะพวกซีเรีย"

แต่มีบางอย่างในคำพูดและการแสดงของผู้พยากรณ์เหล่านี้ ทำให้กษัตริย์ยะโฮซาฟาดไม่ไว้วางใจเขา พระองค์จึงถามกษัตริย์อาหับว่า "มีใครอีกไหมที่เราจะแน่ใจได้ว่าเป็นผู้พยากรณ์ของพระเจ้าที่แท้จริง"

กษัตริย์อาหับตอบอย่างลังเล "มีคนที่ชื่อว่า มีคายาห์ แต่เราเกลียดผู้นี้ เขาพยากรณ์เรื่องไม่ดีเกี่ยวกับเราเสมอ"

กษัตริย์ยะโฮซาฟาดกล่าวว่า "ขอได้ส่งคนไปรับเขามา เพื่อจะดูว่า เขาจะทำนายเรื่องสงครามของเราได้อย่างไร"

กษัตริย์อาหับจึงสั่งให้ทหารไปเรียกมีคาياهوมา ทหารบอกมีคาياهوว่า "จงทูลกษัตริย์ว่าอิสราเอลจะชนะสงคราม กษัตริย์ไม่อยากจะฟังข่าวไม่ดีจากท่าน"

กษัตริย์ถามมีคาياهوด้วยความกระตือรือร้น "เราควรจะทำสงครามใหม่ พระเจ้าจะทรงให้เราได้ชัยชนะใหม่"

มีคาياهوตอบว่า "แน่นอน จงออกไปรบเถิด ทุกอย่างจะเรียบร้อย" แต่กษัตริย์อาหับรู้อยู่ในใจว่า มีคาياهوไม่ได้ให้ข่าวที่แท้จริงของพระเจ้า

พระองค์ตะโกนว่า "จงบอกความจริงมาว่า พระเจ้าบอกอย่างไร เรื่องสงครามครั้งนี้"

มีคาياهوก็กล่าวด้วยเสียงรันทดว่า "ข้าพระองค์เห็นพวกอิสราเอลกระจัดกระจายทั่วไปบนเขา ทั้งอิสราเอลและยูดาจะพ่ายแพ้กระจัดกระจาย กษัตริย์ของอิสราเอลจะถูกฆ่าในการสู้รบ"

ผู้พยากรณ์คนหนึ่งชื่อ เศเดคียาห์ ผู้ได้ทำนายไว้ก่อนว่า กษัตริย์จะได้ชัยชนะ ได้ออกมาแล้วทบทวนหน้ามีคาياهو แล้วพูดว่า "เจ้ากล้าพูดอย่างนั้นกับกษัตริย์ได้อย่างไร เจ้าไม่มีคำทำนายที่แท้จริงของพระเจ้า แต่เรามี"

กษัตริย์อาหับโกรธมาก กล่าวว่า "เราจะส่งเจ้าเข้าคุก เมื่อเราได้ชัยชนะกลับมา ทุกคนจะรู้ว่าเจ้าเป็นผู้พยากรณ์เทียมเท็จ"

"ถูกต้องแล้ว" มีคาياهوตอบ "ถ้าพระองค์กลับมาด้วยดี ก็แสดงว่าพระเจ้ามิได้ส่งข่าวผ่านทางข้าพเจ้า"

อ่านตอนจบของเรื่องนี้ได้จาก 1 พงศกษัตริย์ 22:29-37 ว่าเกิดอะไรขึ้นกับกษัตริย์อาหับ .....

เป็นการพิสูจน์อะไรเกี่ยวกับคำทำนายของมีคาياهو .....

วันอาทิตย์ การทดสอบ

ปัญหาอย่างหนึ่งเกี่ยวกับการพยากรณ์คือ ทุกคนจะอ้างว่า เป็นผู้พยากรณ์ของพระเจ้า ในพระคัมภีร์ได้บอกไว้ว่า จะมีผู้พยากรณ์เท็จ เช่นเดียวกับผู้พยากรณ์ที่แท้จริง แล้วเราจะทราบได้อย่างไร เราจะแน่ใจได้อย่างไรว่า ผู้ที่บอกว่าเขาเป็นผู้ส่งข่าวของพระเจ้าเป็นอย่างนั้นจริงๆ

พระคัมภีร์ได้ให้วิธีทดสอบ 5 อย่าง เพื่อที่จะหาผู้พยากรณ์ที่แท้ คริสเตียนทุกคนควรจะเข้าใจวิธีทดสอบนี้ จงท่องจำไว้แล้วนำไปใช้ การท่องจำไม่ใช่เรื่องสนุกเสมอ แต่ในกรณีนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก จะทำให้เราไม่ถูกหลอกให้หลงเชื่อผิดๆ

มีข้อพระคัมภีร์สำคัญที่เราจะต้องท่องจำ อ่านและอธิบายด้วยคำพูดของเราเอง

- เยเรมีย์ 28:9 .....
- อิสยาห์ 8:20 .....
- 2 เปโตร 1:21 .....
- มัทธิว 7:20-23 .....
- 1 ยอห์น 4:1-3 .....

ข้อทดสอบแต่ละข้อไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ว่า คำพยากรณ์นั้นมาจากพระเจ้า แต่เมื่อรวมกันเข้าจะเป็นข้อทดสอบที่ใช้ได้ผล เมื่อคิดถึงเรื่องเมื่อวาน เราจะบอกเหตุผลสัก 2 ข้อได้ไหมว่าทำไมเศเดคียาห์ จึงไม่ใช่ผู้พยากรณ์ที่แท้จริง 1 พงศ์กษัตริย์ 22:11; 35:24

1. ....
2. ....

วันจันทร์

นิมิต-เหมือนกับได้อยู่ที่นั่นจริง ๆ

เราอาจจะสงสัยว่า ผู้พยากรณ์ทราบได้อย่างไรว่า เขาเป็นผู้พยากรณ์ และพระเจ้าตรัสกับเขาบ่อยครั้งที่ข่าวของพระเจ้ามาสู่ผู้พยากรณ์โดยทางที่มหัศจรรย์เหนือมนุษย์

เราจำเรื่องของโมเสสกับพุ่มไม้ที่มีไฟลุกโชติได้ไหม มหัศจรรย์ที่พุ่มไม้ได้ถูกไฟเผา สิ่งที่ทำให้โมเสสทราบว่าพระเจ้าตรัสกับเขา

บ่อยครั้งที่ผู้พยากรณ์ได้รับนิมิต นิมิตคล้ายกับความฝัน แต่ผู้รับนิมิตไม่ได้นอนหลับ ทุกอย่างเหมือนเรื่องจริง ผู้นั้นได้เห็น ได้กลิ่น ได้ยินเสียง และมีความรู้สึกสัมผัสขณะที่ได้รับนิมิต

สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ อ่านเรื่องจากพระคัมภีร์ของเรา อิสยาห์ 6:1-9 เป็นการเรียกให้อิสยาห์มาเป็นผู้พยากรณ์แก่อิสราเอล

อิสยาห์ได้เห็นอะไร? .....

.....

อิสยาห์ได้ยินอะไร? .....

.....

อิสยาห์รู้สึกอะไร? .....

.....

ใจของอิสยาห์ไม่มีความสงสัยเลยว่า พระเจ้าทรงเรียกให้มาเป็นผู้พยากรณ์ของพระองค์

วันอังคาร

คำสัญญาเรื่องบทกลอน

อิสยาห์นอกจากจะเป็นศาสดาพยากรณ์แล้ว ท่านยังเป็นนักแต่งโคลงกลอนด้วย ข่าวที่ท่านนำมาเป็นคำสัญญามากมายที่ยังไม่เกิดขึ้น คำ

สัญญาที่น่าชื่นชมข้อหนึ่ง เราจะพบได้ในอิสยาห์ 65:17 จงหาให้พบคำ
สัญญานี้และเขียนลง .....

วันพุธ ถ้าคำสัญญานี้มาจากพระเจ้า จงเชื่อฟัง

เมื่อเราได้ทดสอบผู้พยากรณ์และชาวที่ท่านำมาแล้ว เราต้องเชื่อฟัง และปฏิบัติตามสมัยที่อิสยาห์เป็นผู้พยากรณ์ ครั้งหนึ่งกษัตริย์เฮเซคียาห์มี ปัญหา พวกซีเรียที่ อาหับ และเยโฮซาฟัท เคยต่อสู้ด้วยได้ชนะรุกราน พระองค์ กษัตริย์ของซีเรียได้จับ 10 ตระกูลของอิสราเอลไปเป็นทาสแล้ว ขณะนี้พระองค์จะมารบกวานอีก 2 ตระกูล ซึ่งเป็นชาติยูดา พระองค์ได้ส่งจดหมายมาถึงกษัตริย์เฮเซคียาห์ขู่ว่าจะทำร้ายอย่างใดบ้างกับพวกยูดา

กษัตริย์เฮเซคียาห์กลัว เป็นใครบ้างที่จะไม่กลัว พระองค์เข้าไปในวิหารแล้วอธิษฐาน พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานนั้น และได้ส่งชาวผ่านทางผู้พยากรณ์อิสยาห์ว่า "อย่ากลัว พระเจ้าทรงสัญญาจะป้องกันเยรูซาเล็มและประเทศของกษัตริย์"

เฮเซคียาห์ไม่ต้องออกไปรบเอง แต่พระเจ้าจะทรงรบกับพวกซีเรีย แทนชาวยูดา อิสยาห์บอกว่าอะไร อ่าน

2 พงศ์กษัตริย์ 19:35, 36 .....

เราคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น ถ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ไม่ฟังคำของอิสยาห์ แต่ได้ออกไปรบเอง เหมือนกับอาหับและเยโฮซาฟัท

วันพฤหัสบดี การแสดงการมหัศจรรย์ไม่ใช่ข้อทดสอบที่เชื่อถือได้

"คุณพ่อคะ ขณะเพื่อนของหนูเล่าให้ฟังถึงเรื่องที่โบสถ์เขาเมื่อคืน" เสาวภาบอกคุณพ่อตอนค่ำวันจันทร์

"เขามีการรักษาโรคกันที่โบสถ์ ชนะบอกว่ามีคนป่วยมากมายเป็นมะเร็ง เป็นง่อย และโรคอื่นๆ ศาสตราจารย์ได้อธิษฐานให้เขา แล้วส่วนใหญ่ก็หายป่วย เราควรจะไปโบสถ์ของชนะนะคะ โบสถ์ของเราไม่เคยมีการอัครรรยแบบนี้เลย"

คุณพ่อหยุดคิดสักครู่ "คุณแล้วอาจจะเป็นอย่างนั้น สิ่งมหัศจรรย์เป็นเรื่องตื่นเต้น แต่เราจะตัดสินใจว่าจะไปโบสถ์ใด หรือเชื่อฟังศาสตราจารย์คนไหนจากสิ่งมหัศจรรย์เพียงอย่างเดียวไม่ได้" คุณพ่อพูด

"ทำไมล่ะคะ" เสาวภาถาม "สำหรับหนูแล้วคิดว่านั่นเป็นเครื่องหมายที่แสดงว่า พระเจ้าทรงอยู่กับพวกเขา"

"ไม่ใช่...การมหัศจรรย์ก็เยี่ยมเท่าใจได้" คุณพ่อพูด "ลูกจำได้ไหมตอนที่โมเสสขอร้องฟาโรห์ให้ปล่อยพวกอิสราเอลเป็นอิสระ และพระเจ้าทรงทำให้ไม้เท้าของโมเสสกลายเป็นงู คนเล่นกลชาวอียิปต์ก็ทำได้เช่นเดียวกับพระเจ้า"

"จริงด้วยค่ะ" เสาวภาเงิบ "แล้วเราจะทราบได้อย่างไรล่ะคะว่า การมหัศจรรย์ไหนมาจากพระเจ้าหรือไม่ใช่"

"ไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอ" คุณพ่อตอบ "พระคัมภีร์บอกให้เราทดสอบดูว่าผู้ทำการมหัศจรรย์นั้นสอนเช่นเดียวกับพระคัมภีร์สอนหรือไม่? ตัวอย่างเช่นศาสตราจารย์ของชนะสอนว่าเราควรจะไปโบสถ์วันไหน?"

"วันอาทิตย์ค่ะ" เสาวภาตอบ

"พระคัมภีร์สอนอย่างไร?" คุณพ่อถาม

"สอนว่าเราจะต้องนมัสการพระองค์ในวันที่เจ็ดค่ะ" เสาวภาตอบ

"นี่เป็นข้อหนึ่งที่แสดงว่า คำสอนของโบสถ์นั้นไม่ผ่านการทดสอบ อาจจะมีข้ออื่นๆ อีก ลูกจะต้องรู้ว่าคนเหล่านี้มีชีวิตอย่างไร? เหมือนพระคริสต์ไหม เขาเชื่อไหมว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า สิ่งเหล่านี้เป็นการทดสอบความจริง

"หนูควรจะบอกพระเจ้าไหมคะว่าการนมัสการในโบสถ์ของเขาคือของเทียมเท็จ" เสาวภาถาม

"ไม่ต้อง เพราะจะไม่ช่วยอะไรเลย พ่อเพียงอยากให้ลูกรู้ว่าการนมัสการบางอย่างไม่ได้เป็นเครื่องหมายว่าพระเจ้าทรงนำโบสถ์นั้น บางทีเมื่อมีโอกาสลูกอาจจะบอกพระเจ้าถึงคำสอนในพระคัมภีร์ที่ลูกเชื่อและทำตาม

วันศุกร์ | สรุปผล

มีข่าวมากมายหลายชนิดเข้ามาสู่สมองของเรา คำโฆษณา คำเทศนา คำสอนของครู และคำพูดของเพื่อนๆ เพื่อจะชักชวนให้เราเชื่อ เราควรจะรู้จักวิธีทดสอบข่าวเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนิดที่บอกว่ามาจากพระเจ้า

บทเรียนในสัปดาห์นี้ได้ให้ข้อพระคัมภีร์สำคัญ 5 ข้อ เพื่อไว้ทดสอบเรื่องนี้ เราท่องจำข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ได้หรือยัง อิสยาห์ได้บอกไว้ว่า ข่าวของผู้พยากรณ์เทียมเท็จจะไม่มีแสงสว่าง แต่คำพยากรณ์ที่แท้จริงจะมีแสงสว่างจ้า จงศึกษาและท่องจำข้อพระคัมภีร์เหล่านี้

- อิสยาห์ 8:20 .....
- เยเรมีย์ 28:9 .....
- มัทธิว 7:20 .....
- 2 เปโตร 1:21 .....
- 1 ยอห์น 4:2 .....

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้จะช่วยให้เราไม่ให้ถูกหลอกให้เชื่อในสิ่งผิด ๆ

บทที่ 3

หญิงผู้พยากรณ์ของพระเจ้า

ข้อควรจำ "เรารู้ว่า พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์" (โรม 8:28)

บ่ายวันสะบาโต หญิงผู้มีมานะ

เดโบราห์นั่งอยู่ใต้ต้นอินทผลัมใกล้ๆ บ้านของนาง ทุกวันจะมีพวกอิสราเอลมาหานางเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินและปัญหาขัดแย้งเรื่องนี้ นางได้ทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสิน โดยอาศัยความอดทนและสติปัญญาที่มาจากพระเจ้า

ชื่อของนางแปลว่าผึ้ง นอกจากจะเป็นผู้ตัดสินปัญหาแล้ว นางยังมีพรสวรรค์ทางการทำนาย พระเจ้าทรงส่งข่าวถึงพลไพร่อิสราเอล โดยผ่านทางนาง

ระยะนั้นพวกอิสราเอลส่วนใหญ่เลิกนมัสการพระเจ้า และได้ถวายเครื่องบูชาแก่พระเจ้าเทียมเท็จที่เพื่อนบ้านกราบไหว้ เพราะเหตุที่อิสราเอลไปกราบไหว้รูปเคารพ พระเจ้าจึงเลิ้มคุ้มครองพวกเขาและกษัตริย์ยาบินเจ้าแผ่นดินคานาอันจึงยึดแผ่นดินของพวกเขาไป กษัตริย์ยาบินได้กดขี่ข่มเหงอิสราเอลมานานกว่า 20 ปี

วันนี้นางเดโบราห์ มีข่าวพิเศษจากพระเจ้ามาถึงบาราค ชายจากตระกูลของนัฟทาลี

"บาราค" นางเดโบราห์บอก "พระเจ้าทรงสั่งให้เราบอกเจ้าให้รวบรวมตระกูลอิสราเอล และนำพวกเขาไปต่อสู้เสรา แม่ทัพของกษัตริย์ยาบิน"

บาราคารู้สึกกลัว ทุกคนทราบดีว่า กองทัพของสิเสราเข้มแข็งเพียงไร สิเสรามีรถศึกกว่าหนึ่งพันและพลโยธาอีกหลายหมื่นหลายพันคน อิศราเอลไม่มีทหารศึก ไม่มีรถรบ ไม่มีโอกาสที่จะชนะเลย แต่ถ้าพระเจ้ายังทรงส่งนางเดโบราห์ให้บอกพวกเขาให้รวบรวมกองทัพบาราคก็ไม้อาจจะปฏิเสธได้

"ข้าฯ จะไปถ้านางจะไปด้วย" บาราคบอกนางเดโบราห์ เขาคงมีความรู้สึกปลอดภัย แม้ว่าจะไม่มีใครคิดจะให้ผู้หญิงออกรบ

"เราจะไปกับเจ้า" นางพูด "แต่เกียรติจากการชนะสงครามจะไม่ได้เป็นของเจ้านะ จะเป็นของผู้หญิง"

นางเดโบราห์หมายความว่า เกียรตินั้นจะเป็นของนางหรือ? บาราคคงคิดเช่นนี้ แต่ไม่เช่นนั้น พระเจ้าทรงรู้ล่วงหน้าว่า หญิงอีกคนหนึ่งจะเป็นผู้ทำให้กองทัพคานาอันแพราบคาบ

วันอาทิตย์ พระเจ้าทรงชนะสงคราม

นางเดโบราห์ผู้พยากรณ์และบาราคผู้นำทัพได้ตั้งค่ายพักที่ภูเขาทาโบร์ ข้างล่างเป็นหุบเขาและแม่น้ำคิไซน ทั้งสองได้ประกาศให้อิสราเอลทั้งหมดมาช่วยรบ มีคนมาหนึ่งหมื่นคน มีอิสราเอลหลายตระกูลที่ไม่สนใจต่อการเรียกร้องของพระเจ้า หรือบางพวกก็ซักซ้าจนมาไม่ทัน

อ่านพระคัมภีร์ ผู้วินิจฉัย 4:15 และ 5:20-22 ใครเป็นผู้ให้อิสราเอลชนะสงคราม .....

ในพระคัมภีร์ไม่ได้อธิบายละเอียดว่า พระเจ้าทรงชนะสงครามได้อย่างไร? บทเพลงในผู้วินิจฉัยบทที่ 5 บอกว่าน้ำในแม่น้ำคิไซนกวาดพัดเขาไป พระเจ้าอาจจะได้ส่งฝนตกหนักขณะที่กองทัพของสิเสรามาถึง

บริเวณนั้น ฝนคงจะทำให้ดินกลายเป็นเลนตม รถม้าวิ่งไม่ได้ อ่านผู้
วินิจฉัย 4:15 อีกครั้งหนึ่ง แม่ทัพสิเสราทำอะไร?

.....
.....

แต่พระเจ้าทรงบอกเดโบราห์ว่า หญิงคนหนึ่งจะได้รับเกียรติในการมี
ชัยชนะต่อสิเสรา จนถึงตอนนี้ยังไม่มีหญิงคนใดทำการรบเลย ฟรังก์นี้เราจะ
ได้รู้จักหญิงสักลับที่¹ได้รับเกียรตินี้ และจะรู้ว่านางทำได้อย่างไร?

วันจันทร์   **สองวีระสตรี**

อ่านพระธรรมผู้วินิจฉัยบทที่ 4 แล้ว ตอบคำถามด้านล่าง

1. เมืองที่บาราคอาศัยอยู่ .....
2. แม่ทัพของกองทัพคานาอัน .....
3. บิดามารดาของบาราค .....
4. ตระกูลหนึ่งที่ถูกเรียกมาทำสงคราม .....
5. บ้านของสิเสรา .....
6. ภูเขาที่บาราคตั้งค่ายทหาร .....
7. กษัตริย์ของคานาอัน .....
8. สิ่งที่ยาเอลให้สิเสราดื่ม .....
9. สามี่ของยาเอลชาวเคนี .....
10. อาวุธที่ใช้ฆ่าสิเสรา .....
11. สตรีที่จะได้รับเกียรติ คือ .....

วันอังคาร

การปฏิบัติตามพระเจ้าสั่งต้องอาศัยความเชื่อ

เปิดดูความหมายของคำว่า "เชื่อ" จากพจนานุกรม ความหมายใดที่เหมือนกับความเชื่อที่บาราคมีในการที่จะรวมพลไพร่อิสราเอล เพื่อไปต่อสู้สงครามที่เขาต่างแน่ใจว่าจะแพ้แน่นอน

.....

อาจารย์เปาโลได้พูดถึงความเชื่อบ่อยครั้งในพระคัมภีร์ ท่านให้ความหมายไว้ด้วยใน ฮีบรู 11:1 ว่า "ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกอย่างแน่นอนว่าสิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง"

ทั้งนางเดโบราห์และบาราคจะต้องมีความเชื่ออย่างมากมายในการที่จะปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าที่ให้แก่นาง แท้จริงบาราคเป็นคนที่อาจารย์เปาโลกล่าวถึงในฮีบรูบทที่ 11 ว่าเป็นผู้ที่มีความเชื่อแน่นแฟ้น

พระเจ้าไม่ได้บังคับบาราคให้ออกไปรบ พระองค์มิได้ขู่เชิญให้ยาเอลฆ่าสิเสรา พระองค์ทรงทราบล่วงหน้าแล้วว่าอะไรจะเกิดขึ้น แต่การรู้อนาคตจะไม่บังคับให้มนุษย์ทำในสิ่งที่เขาไม่ยอมทำ

วันพุธ

ห้องประชุมของผู้ที่มีความเชื่อสูง

ฮีบรูบทที่ 11 มีรายชื่อผู้ที่มีความเชื่อในคำสอนของพระเจ้า และได้ทำตามที่พระองค์ต้องการให้เขาทำ เราไม่มีเวลาที่จะศึกษาเรื่องของแต่ละคน แต่มีรายชื่อมาให้เราเปิดดูในพระคัมภีร์เพื่อเรียนรู้เรื่องของแต่ละคน และเขียนคำย่อๆ ด้วยคำพูดของเราเองว่าแต่ละคนต้องมีความเชื่อมากเพียงไรในการที่เขาได้กระทำอย่างนั้น

อาเบล	ปฐมกาล 4:3-10	.....
เอโนค	ปฐมกาล 5:21-24	.....
โนอาห์	ปฐมกาล 6:13-22	.....
อับราม	ปฐมกาล 12:1-8	.....

ซาราค	ปฐมกาล 18:9-15; 21:2	.....
อิสอัค	ปฐมกาล 27:27-40	.....
ยาโคบ	ปฐมกาล 28:11-19	.....
โมเสส	อพยพ 2:10-15	.....
ราหับ	โยชูวา 2:1-21; 6:22-25	.....
บาราค	ผู้วินิจฉัย 4:5	.....
กิเดโอน	ผู้วินิจฉัย 6:8	.....
แซมสัน	ผู้วินิจฉัย 13:24	.....
เยฟธาห์	ผู้วินิจฉัย 11:12	.....
ดาวิด	1 ซามูเอล 16:20	.....

คำตอบ .....

วันพฤหัสบดี   ความเชื่อของคนสมัยนี้

เคตี ใฝ่ฝันมา 6 ปีแล้ว ที่จะได้ไปที่แห่งหนึ่ง ซึ่งคนที่ไม่รู้จักตัวหนังสือ เธอต้องการจะอยู่กับพวกเขา เพื่อเรียนรู้ภาษาของเขาให้เขียนได้ และแปลพระคัมภีร์บางส่วน แล้วเธอจะได้สอนให้ลูกหลานของเขาอ่านพระคัมภีร์ เธอแน่ใจว่าพระเจ้าได้เรียกให้เธอทำงานแบบนี้

หลังจากจบการศึกษาจากวิทยาลัย เธอได้เข้ามาเป็นสมาชิกของสมาคมไวคิลิฟ ซึ่งเป็นกลุ่มมิชชันนารีที่ทำงานแบบที่เธอชอบ เธอได้เข้าอบรมพิเศษและได้เข้าไปแคมป์ในป่าแม็กซิโก ขณะนี้เธอพร้อมแล้วที่จะเริ่มงานของเธอเอง

หัวหน้าสมาคมไวคิลิฟบอกเธอว่า "ที่กัวเตมาลามีอินเดียแดงเผ่าโพโคมอนอยู่ เขาอยากจะให้เธอไปทำงานกับพวกนี้"

เคตีรู้สึกตื่นเต้นดีใจมาก กัวเตมาลาเป็นความฝันและการตอบคำอธิษฐานของเธอ ที่ๆ เธอจะทำงานเพื่อพระเจ้า แต่คุณพ่อคุณแม่ของเธอ

ไม่ค่อยแน่ใจ คุณแม่ถามว่า "ลูกจะอยู่ที่ไหน? หมู่บ้านของพวกโพโคมอน อยู่ไกลจากหมู่บ้านมาก"

"ลูกจะได้เงินที่ไหนใช้จ่าย" คุณพ่อถาม "สมาคมไวคิลิฟไม่ได้จ่ายเงินเดือนให้ลูก ลูกจะต้องหาเลี้ยงตัวเอง"

"ถ้าสมมุติว่าพวกอินเดียนไม่ชอบให้พ่อกู้อยู่ที่นั่น และไม่พูดกับพ่ กูไม่ยอมสอนภาษาของเขาให้พ่ พ่จะทำอย่างไร" น้องสาวเคตีถาม "แท้จริงพ่ จะเริ่มพูดกับพวกเขาให้เข้าใจได้อย่างไร?"

"อันตรายมากที่กัวเตมาลา" เพื่อนหลายคนบอก "ที่นั่นกำลังเกิด สงครามกลางเมือง มีการกบฏหลายแห่ง เธอจะไม่ปลอดภัยนะ"

พระเจ้าทรงต้องการให้ฉันไปที่นั่น พระองค์ทรงเปิดโอกาสให้ฉัน แล้ว" เคตีพูดแล้วพูดอีกแบบนี้ "พระองค์ แล้วข้าพระองค์จะได้เงินมา อย่างไร และใครในเผ่านี้จะช่วยสอนภาษาให้" พระองค์จะปกป้องข้า พระองค์จากพวกกบฏ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องเล็กน้อยสำหรับพระองค์ พระองค์จะทรงช่วยให้ทุกอย่างเรียบร้อย

ดังนั้นเคตีจึงได้ขับรถฮอนด้าเล็กๆ ของเธอผ่านแม็กซิโกมาถึง กัวเตมาลา ได้หยุดที่เมืองหลวงกัวเตมาลาก่อน แล้วจึงขับรถต่อไปที่ หมู่บ้านเล็กๆ ซึ่งจะเป็นบ้านของเธอในอีกหลายปีต่อมา

เธอจะไปอยู่ที่ไหนกัน? มีบ้านเป็นอิฐหลังเล็กๆ วางให้เช่าที่นั่นไม่มี น้ำก็อก พื้นเป็นดิน แต่ถึงอย่างไรก็เป็นบ้าน พระเจ้าทรงรู้ว่าเรามีที่ที่เราจะ อยู่ได้

คนที่นั่นจะชอบเธอไหม? แน่นนอนพวกเขาชอบเธอ แรกๆ พวกเขามิ เพียงแต่ความสนใจ "เมื่อตื่นนอนตอนเช้าจะมีเด็ก ๆ กลุ่มใหญ่และผู้ใหญ่ ด้วย 2-3 คน เข้ามองฉันอยู่ที่หน้าต่าง ดูผู้หญิงฝรั่งแปรงฟัน และ ทำอาหาร พวกเขาจะตามฉันไปทุกแห่ง บางคนพูดภาษาสเปนได้ เล็กน้อย ฉันเองก็พูดได้เพียงเล็กน้อย เราจึงพูดคุยกันได้"

เราได้พบฟิลิปเป้ ผู้ซึ่งต้องการเรียนภาษาอังกฤษ และยอมที่จะสอนภาษาโปโตมอนให้เธอเป็นชั่วโมง

เพื่อน ๆ จากสหรัฐอเมริกาส่งเงินมาช่วยเป็นค่ากินค่าอยู่ของเคตี้ "แม้ฉันจะรู้ว่ามีการกบฏใกล้ ๆ ฉันก็ไม่รู้สึกกลัว" เคตี้พูด "ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ฉันทำงานให้พระองค์"

เคตี้ได้แปลพระธรรมลูกาเป็นภาษาโปโตมอน อีกไม่นานก็จะได้จัดพิมพ์ และเธอก็จะได้สอนให้พวกเด็ก ๆ อ่านเรื่องของพระเยซูในภาษาของพวกเขาเอง

เคตี้ได้ยืนยันคำเรียกร้องของพระเจ้า เรามีความเชื่อว่าพระองค์จะทรงดูแลเรื่องราวละเอียดต่าง ๆ

วันศุกร์ สรุปลผล

คนที่มีการศึกษาสูงที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนผู้หนึ่งได้กล่าวเยาะเย้ยคริสเตียนยากจนที่ไม่ได้รับการศึกษา ผู้ซึ่งเป็นลูกจ้างของเขาว่า "ฉันคิดว่าถ้าพระเจ้าบอกเราให้กระโดดผ่านกำแพงอิฐนั้นไป เราจะต้องพยายามทำซ้ำไหม?"

"ใช่แล้ว ถ้าพระเจ้าบอกให้ฉันกระโดดผ่านกำแพงนั้น ฉันเชื่อว่าพระเจ้าจะเจาะหน้าต่างไว้ให้" ลูกจ้างตอบ

ถ้าพูดกันแล้วก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ พระองค์ทรงบอกให้เดโบราห์ และบาราคเตรียมทำสงครามกับกองทัพคานาอัน เพราะพระองค์ทรงรู้เรื่องฝนที่พระองค์จะส่งมาทำให้รถศึกวิ่งไม่ได้ พระองค์ทรงรู้แม้แต่ว่ายาเอลจะฆ่าแม่ทัพสิเสรา ขณะที่เขาหนีจากพวกอิสราเอล

พระเจ้าทรงบอกเคตี้ ให้ไปกัวเตมาลา เพื่อทำงานกับพวกอินเดียนโปโตมอน พระองค์ทรงรู้เรื่องเงินที่จะช่วยค่ากินค่าอยู่เสมอ เรื่องบ้านที่เธอจะอยู่ และคนอินเดียนที่จะช่วยสอนภาษาให้

แม้ว่าเรายังเป็นเด็ก พระเจ้าทรงมีแผนการณ์สำหรับเราด้วย พระองค์รู้ว่าจะทำให้แผนการนั้นสำเร็จอย่างไร จงฟังเรื่องเมื่อพระองค์ ทรงตรัสกับเราผ่านทางคุณพ่อคุณแม่ ครู ศาสนาจารย์ และคนอื่นๆ จงฟัง ว่าพระองค์มีแผนการสำหรับชีวิตของเราอย่างไร?

เราคิดว่าพระเจ้าอาจต้องการให้เราทำอะไร? เมื่อเราเติบโตเป็นผู้ใหญ่ .....

พระองค์ต้องการให้เราทำอะไรบ้างตอนนี้? .....

บางสิ่งอาจจะยาก บางทีพระองค์อาจต้องการให้เราขยันเรียนมากขึ้นที่โรงเรียน หรือให้เราปฏิบัติต่อพี่น้องด้วยความเมตตา หรือให้เราเอาชนะนิสัยที่ไม่ดีบางอย่าง จงขอพระองค์เถิดวันนี้ให้ช่วยเราให้มีความเชื่อในความสามารถของพระองค์ ในการที่จะช่วยให้เราทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ในสัปดาห์นี้

บทที่ 4

คำเตือนเรื่องการพิพากษา

ข้อควรจำ "แท้จริงพระเจ้ามิได้ทรงกระทำอะไรเลย โดยมีได้เปิดเผยความลับให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือผู้เผยพระวจนะ" (อาโมส 3:7)

บ่ายวันสะบาโต อะไรคือพระคัมภีร์?

เบธเอลเป็นเมืองที่เจริญรุ่งเรือง เมืองนี้อยู่ทางตอนใต้ของแผ่นดินอิสราเอล กษัตริย์เยโรโบอัมที่ 2 มีบ้านพักฤดูร้อนที่นี่ พระองค์เป็นกษัตริย์ที่เข้มแข็งและทรงปกป้องคุ้มครองชาติอิสราเอลให้เจริญขึ้นและปลอดภัย

เบธเอลเป็นศูนย์กลางของการนมัสการรูปเคารพวัว กษัตริย์เยโรโบอัมที่ 1 ได้ทำวัวทองคำสวยงามเอาไว้ในวิหารที่เบธเอล กษัตริย์พระองค์นี้เป็นผู้ที่นำอิสราเอลทางตอนเหนือแยกออกมาจากพี่น้องที่ยูดา ไม่นานภายหลังรัชสมัยของกษัตริย์โซโลมอน

พลไฟร์อิสราเอลชั่วร้ายมากขึ้น และการนมัสการก็ปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้นถ้าพวกเขาจะดำเนินชีวิตในความบาปแบบนี้ พระเจ้าจะทรงปล่อยให้เขาถูกทำลายพินาศไป แต่พระองค์ไม่ต้องการอย่างนั้น พระองค์ต้องการจะให้พวกเขากลับใจ

ดังนั้นพระเจ้าจึงตรัสแก่อาโมสคนเลี้ยงสัตว์ในเมืองเทโคอาซึ่งเป็นเมืองเล็กๆ ใกล้เบธเลเฮมในแผ่นดินยูดา "จงไปเมืองเบธเอล" พระเจ้าทรงสั่งอาโมส "บอกพลไฟร์อิสราเอลว่า ถ้าพวกเขาไม่หันจากความบาป เขาจะถูกทำลาย"

ขณะนั้นอาโมสไม่ใช่นักเทศน์ ไม่ใช่คนร่ำรวย และไม่ใช่คนที่มีความรู้ หรือมีชื่อเสียงในสังคม เขาเป็นเพียงคนธรรมดาๆ ซึ่งมีแกะอยู่เพียงไม่กี่ตัวและปลูกต้นมะเดื่อ แต่เมื่อพระเจ้าสั่งอาโมสให้นำข่าวไปให้พวกอิสราเอล เขามีได้ลั้งเลย

อาโมสตรงเข้าไปในวิหารรูปเคารพวัวในเมืองเบธเอล "ถ้าพวกท่านอยากจะมีชีวิตอยู่ต่อไป จงกลับมาหาพระเจ้า ไม่ใช่หาวัวของเบธเอล" อาโมสตะโกน "ถ้าไม่ละทิ้งความบาป กษัตริย์ของท่านจะถูกฆ่าและพวกท่านจะถูกจับไปเป็นเชลย"

อามาซียาห์ ปุโรหิตใหญ่ของวิหารไล่อาโมส "กลับบ้านไป เจ้าคนช่างฝัน ข้าฯ ได้รายงานเรื่องของเจ้าแก่กษัตริย์เยโรโบอัมแล้ว ประเทศเราจะไม่ยอมให้เจ้าสอนเรื่องโง่ๆ แบบนั้น กษัตริย์ของเราจะปลดปล่อยประเทศของเราที่ร่ำรวยและปลดปล่อย พระเจ้าวัวได้ช่วยพรแก่พวกเรา เจ้าจงกลับบ้านไป มิฉะนั้นเราจะเอาเจ้าไปขังคุกจนตาย"

อาโมสแน่ใจในข่าวของเขา และไม่กลัวต่อคำขู่ของปุโรหิตวิหารวัว "ข้าฯ ไม่ใช่คนพิเศษอะไร แต่พระเจ้าทรงเรียกข้าฯ จากงานเลี้ยงแกะและให้ข้าฯ มาส่งข่าวนี้ ท่านอามาซียาห์จะไปตายในต่างแดน ศัตรูจะข่มเหงภรรยาของท่าน และฆ่าบุตรของท่านแล้วริบที่ดินของท่าน"

30 ปีต่อมา พวกอัสซีเรียนได้ทำลายเมืองหลวงของอิสราเอล จับผู้คนไปเป็นเชลยแล้วชาติอิสราเอลก็สิ้นสุดลง พวกเขาได้รับคำเตือนแต่เขาไม่ยอมฟัง

วันอาทิตย์ พระเจ้าไม่ทำลายโดยไม่ได้เตือน

พวกอิสราเอลไม่เพียงแต่กราบไหว้รูปเคารพเท่านั้น แต่ในเรื่องความเป็นอยู่ในพวกเดียวกัน พวกเขาก็อ้างร้าย อ่านพระคัมภีร์ของเราในอาโมส

8:4-7 แล้วเขียนลงเป็นคำของเราเองเป็นข้อๆ ถึงความบาปของอิสราเอล
ที่อาโมสได้บอกไว้

.....

.....

ถึงอย่างไรพระเจ้าก็ได้ทรงยอมให้พลไพร่ของพระองค์ถูกทำลาย
โดยมิได้เตือนก่อน นี่คือนิมิตที่อาโมสพยายามจะบอกพวกเขา พระเจ้าได้
ทรงสำแดงนิมิตถึงความพินาศของอิสราเอลแก่อาโมสถึง 2 ครั้ง อ่านเรื่อง
นิมิต 2 ครั้ง นี้ในอาโมส 7:1-6 ครั้งแรก พระเจ้าจะทรงให้จ๊กจั่นกินต้น
ข้าวในนาจนเกลี้ยง ครั้งที่สองพระองค์ตรัสว่าความพินาศของอิสราเอลจะ
รวดเร็วเช่นไฟเผาผลาญ

ทุกครั้งพระเจ้าทรงให้อาโมสเห็นนิมิต อาโมสทำอะไร?

.....

อย่างไรก็ดี นิมิตครั้งที่สาม พระเจ้าทรงบอกอาโมสว่าจะไม่ให้โอกาส
แก่พวกอิสราเอลอีกต่อไป พวกเขาไม่ได้ชื่นชมในความเมตตาและอดทน
ของพระองค์เลย ดังนั้นเขาจะต้องพบกับความพินาศ

พระเจ้าทรงเป็นแบบนี้เสมอ พระองค์มีเมตตาและความอดทนสูง
พระองค์ทรงรอแล้วรออีกเพื่อให้คนบาปกลับใจ พระองค์ทรงส่งข่าวและคำ
เตือน และในที่สุดก็จะสายเกินไป จะถึงเวลาพิพากษาและจะไม่มีโอกาส
อีกต่อไป

วันจันทร์ ข่าวไม่จำเป็นต้องเป็นข่าวร้ายเสมอไป

แม้ว่าสภาพพยากรณ์เช่น อาโมสมักจะนำข่าวความพินาศ แต่ก็มี
บางอย่างเป็นที่น่าชื่นชมยินดีตอนสุดท้ายของแผนการณ์ของพระเจ้าเป็น
เรื่องดี และสภาพพยากรณ์ได้ทำนายถึงตอนนั้นด้วย

โลกเราเปรียบได้กับละครเวทีที่มีการสงครามระหว่างความดีกับความชั่ว ระหว่างพระเจ้ากับซาตาน การต่อสู้นี้มีมาตั้งแต่อาดัมและเอวา ทำบาป บางครั้งดูเหมือนว่าซาตานจะเป็นฝ่ายชนะ เช่น เมื่อพวกอิสราเอลกับพลไพร่ของพระเจ้ากระทำบาปร้ายแรง ทำให้พระเจ้าทรงยอมที่จะให้เขาถูกทำลาย ตอนนี้ดูเหมือนว่าซาตานจะได้ชัยชนะ

แต่การสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ชีพของพระเยซู 800 ปี หลังจากสมัยของอาโมสได้ตัดสิ้นผลของสงครามนี้และตลอดไป พระเจ้าเป็นผู้ชนะในอนาคตของเราและจะมีแผ่นดินโลกใหม่ที่ดีพร้อม ที่ซึ่งอิสราเอลใหม่ คนจากทั่วทุกประเทศที่ได้รับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด จะอยู่ด้วยกันอย่างมีสันติสุข และมีความเพียบพร้อม

วันอังคาร ผู้พยากรณ์ยิ่งใหญ่ 12 คน

หนังสืออาโมสเป็นเล่มหนึ่งใน 12 เล่ม อยู่ตอนท้ายของพระคัมภีร์เดิม ซึ่งรวมเรียกว่าเป็นหนังสือของผู้พยากรณ์น้อย ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าชื่อนั้นไม่สำคัญ แต่เป็นเพราะหนังสือเหล่านี้สั้น

หนังสือทั้ง 12 เล่มนี้ ได้ย้ำเรื่องการพิพากษา และขอร้องให้คนกลับใจ ทั้งยังได้ให้คำสัญญาเรื่องการช่วยให้รอดในวาระสุดท้ายด้วย

ชื่อของศาสดาพยากรณ์เหล่านี้อาจจะดูแปลก บางชื่อก็เรียกยาก ชื่อของท่านเหล่านี้ได้ถูกสะกดปะปนกันไว้ ให้เราใช้พระคัมภีร์และจัดเรียงตัวสะกดของชื่อของท่านเหล่านี้ให้ถูกตามชื่อในพระคัมภีร์

1. อามลคี	7. อาโนยห์ .....
2. โภเชฮย	8. ากูบาฮก .....
3. อโด้ฮาห์บ	9. มาโอศ .....
4. นเฟาศห์ย	10. ยกฮัก .....
5. ริศายาคห์เ	11. ากูสนม .....
6. เลอโย	12. าคีม .....

ข่าวหนึ่งซึ่งเป็นของโบสถ์เซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส์ตั้งแต่ระยะเริ่มแรก คือเวลาแห่งการพิพากษาของพระเจ้าได้มาถึงแล้ว เราคงจะได้เห็น สัญลักษณ์ทูตสวรรค์ 3 องค์ที่โบสถ์ได้ใช้อยู่เสมอ ยอห์นได้เห็นทูตสวรรค์นั้นในนิมิตและได้เขียนข่าวของทูตสวรรค์ไว้ในวิวรณ์ 14:6-15 เราอาจจะท้อใจพระคัมภีร์นี้ได้ชื่นใจแล้วก็ได้

ทูตสวรรค์องค์แรกเรียกร้องให้ทุกคนนมัสการพระเจ้า "เพราะเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษานั้นมาถึงแล้ว"

ทูตสวรรค์องค์ที่สองเรียกพลไพร่ของพระเจ้าให้ออกมาจากกรุงบาบิโลน (เครื่องหมายของศาสนาเทียมเท็จ) เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ถูกฆ่า

ข่าวเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เช่นเดียวกับข่าวที่อาโมสนำไปบอกพวกอิสราเอล พวกเขาไม่ฟัง ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะมีไต่ถามยอมให้เขาพินาศไปในทันที แต่การพิพากษาก็จะมีจริง ๆ พระองค์จะทรงทำอย่างนั้นเสมอ ข่าวของทูตสวรรค์สามองค์จะเกิดขึ้นจริง ๆ คริสเตียนทุกคนทุกหนทุกแห่งจะต้องนำคำเตือนนี้ไปสู่ผู้ที่ยังไม่รู้ เราจะต้องเตรียมตัวขณะนี้เพื่อเป็นผู้ส่งข่าวของพระเจ้า ผู้ที่จะเตือนให้ใคร ๆ ละจากความบาป เพื่อจะพ้นจากความพินาศ

ขณะเดียวกันเราก็มีเรื่องคำสัญญาจะบอกใคร ๆ ด้วย อ่านวิวรณ์ 21:14 มีข่าวอะไรบ้างที่เราจะบอกให้เพื่อน ๆ ทราบ

ปีเตอร์ไม่ใช่คนเลว แต่เขามีนิสัยที่ไม่ค่อยดีอย่างหนึ่ง คือถ้าเพื่อน ๆ ของเขาดื่มเบียร์ เขาก็จะดื่มกับเพื่อนเป็นบางครั้ง

ปีเตอร์ชอบความรู้สึกหลังจากดื่มเบียร์ แม้จะรู้ว่าเบียร์ไม่ดีสำหรับร่างกาย และทำให้ความคิดของเขาไม่แจ่มใส เวลาที่เขาดื่มเบียร์แล้ว เขา

จะไม่กังวลว่าจะเรียนไม่ได้ดีเท่าที่เขาต้องการ จากการตีเบียร์บ้างไม่ได้ ทำให้การเล่นฟุตบอลในทีมของเขาเสียหาย ดังนั้นการเริ่มจากตีในบางโอกาสก็กลายเป็นนิสัยเมื่อเขาอายุได้ 16 ปี

วันหนึ่งนายตำรวจผู้หนึ่งมาที่โรงเรียนของปีเตอร์และพูดในที่ประชุมนักเรียนเรื่องกฎหมายสำหรับผู้ขับรถที่ตีของมีนเมา เขาได้อธิบายถึงการเข้มงวดในการปรับเงินหรือแม้แต่โทษจำคุก ปีเตอร์นึกถึงนิสัยที่ไม่ดีของเขา และตัดสินใจที่จะเลิกนิสัยนี้เสีย แต่เขาก็ยังไม่ได้ทำ

แพทย์คนหนึ่งได้บรรยายในชั่วโมงวิทยาศาสตร์ถึงผลร้ายของสุราต่อร่างกายของคนเรา ว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ตับอ่อนแอ และยังทำลายเซลล์สมอง ทำให้คนๆ นั้นทำอะไรไม่ว่องไว ปีเตอร์คิดถึงเบียร์ที่เขาตีม แนนอน เขาจะต้องหยุดตีม และเขาก็ทำไม่ได้

เขาเริ่มดูรายชื่อผู้ที่ถูกจับกุม เพราะตีมของมีนเมาขณะขับรถในหนังสือพิมพ์ แต่เขาก็ยังคงตีมอยู่ต่อไป

คืนหนึ่งขณะขับรถกลับจากการแข่งบาสเก็ตบอล ปีเตอร์ตีมเบียร์มา 3 แก้ว ปีเตอร์เห็นแสงแวบๆ ข้างหลังรถเขา ปีเตอร์คิดว่าเขาคงจะขับรถเร็วเกินไปจึงถูกรถตำรวจตาม ปีเตอร์หยุดรถ ตำรวจเดินเข้ามา "ขอดูใบขับขี่หน่อย" ปีเตอร์ดึงใบขับขี่ออกจากกระเป๋าเงินส่งให้ตำรวจ

"ผมต้องขอให้คุณตรวจการหายใจ" ตำรวจพูด "ผมติดตามรถคุณมาพักใหญ่ คุณขับรถออกนอกเลนตลอดเวลา"

ปีเตอร์รู้สึกกลัว เขารู้จักการทดสอบการหายใจดี เขาต้องหายใจเข้าไปในเครื่องเล็กๆ เครื่องนั้นจะบอกได้ว่ามีแอลกอฮอล์อยู่เท่าไรในเลือดของเขา ตอนนีเขาคงทำอะไรไม่ได้แล้ว นอกจากทำตามที่ตำรวจบอก

"คุณต้องไปที่สถานีตำรวจกับผม คุณตีมมา เราจะต้องฟ้องคุณในข้อหา มีนเมาขณะขับรถ"

เย็นวันนั้นและหลายวันต่อมาเป็นเวลาที่เราเศร้าที่สุดในชีวิตของปีเตอร์ คุณพ่อคุณแม่ของปีเตอร์รู้สึกผิดหวังมาก ปีเตอร์จะต้องไปศาลเพื่อฟังการพิพากษา

ผู้พิพากษาได้กล่าวว่า "ผมจะรอการลงอาญาไว้ก่อน ถ้าคุณจะไปหาผู้แนะนำเรื่องของแอลกอฮอล์และไม่ถูกจับอีกในข้อหาเดียวกันนี้ภายใน 6 เดือน ผมจะยกฟ้องข้อหาจำคุกให้"

ปีเตอร์เบาใจที่เขายังมีโอกาสอีก เขาได้รับคำเตือนแล้ว แต่เขาไม่ฟังตอนนี้เขาได้รับการพิพากษา แต่ผู้พิพากษามีเมตตาต่อเขา ปีเตอร์รู้สึกเบาใจขึ้นมาก

ปีเตอร์สัญญากับตัวเองว่า เขาจะไม่ทำผิดเรื่องนี้อีก ในที่สุดเขาก็พร้อมที่จะฟังคำเตือนและเลิกนิสัยที่ไม่ดีซึ่งเป็นอันตรายนั้นเสีย

วันศุกร์   สรุปผล

อ่านข้อควรจำอีกครั้ง เราคิดว่าสำคัญอย่างไร? พระเจ้าจึงต้องบอกให้รู้ก่อนที่พระองค์จะทรงกระทำสิ่งใด .....

จงคิดถึงชีวิตของเราเอง มีความบาปอย่างที่เราอยากจะทำใหม่ ทุกคนมีแนวโน้มที่จะทำผิดได้ มนุษย์ทุกคนเกิดมาพร้อมกับสิ่งนี้ แต่ความประพฤตินิสัยที่ไม่ดีจะแก้ไขไม่ยาก ขณะนี้ตอนที่เรายังเป็นเด็กอยู่มากกว่าตอนที่เรโตเป็นผู้ใหญ่

บางทีพระเจ้าอาจกำลังจะพยายามพูดกับเราผ่านทางคุณพ่อ คุณแม่ ทางคุณครูที่โรงเรียนสะบาโต หรือทางเพื่อน จงขอให้พระองค์ช่วยให้เราฟังคำเตือนของพระเจ้า เมื่อใดที่จิตใต้สำนึกบอกว่า เรากำลังจะทำผิด จงทูลขอพระเจ้าในเวลานั้นให้เราได้ชัยชนะ พระองค์จะทรงรีบตอบคำอธิษฐานแบบนั้นทุกครั้ง

บทที่ 5

ความบาป การลงโทษ การกลับใจ

ข้อควรจำ "และเราจะใส่วิญญาณของเราภายในเจ้า และจะทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และให้รักษากฎหมายของเราและกระทำตาม" (เอเสเคียล 36:27)

ป้ายวันสะบาโต ซากโครงกระดูกกลับคืนชีวิต

กระดูกแห้งและชาวโพลนกองอยู่บนพื้นดินทั่วไปในหุบเขา เหมือนว่าได้เกิดสงครามใหญ่ขึ้น ศพไม่ได้ถูกฝัง ปล่อยตากไว้จนแห้ง

กระดูกไม่ได้ต่อกันเป็นรูปร่างโครงกระดูก กระดูกแขน กระดูกขา และกระดูกสันหลังระวางปนกันอยู่ทั่วไป ศาสดาพยากรณ์ยืนอยู่ท่ามกลางกระดูกเหล่านี้ เอเสเคียลกำลังเห็นนิมิต แต่สิ่งที่เห็นเหมือนว่าเป็นของจริง ท่านรู้สึกว่าคุณเองยืนอยู่ท่ามกลางกระดูก จับต้องก็ได้และยังได้ยินเสียงลมที่พัดผ่านไป ท่านไม่แน่ใจว่าทำไมท่านจึงไปอยู่ที่นั่นหรือพระเจ้าต้องการจะสอนอะไรแก่ท่าน

"มนุษย์เอ๋ย" เป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า "กระดูกเหล่านี้คืนชีวิตขึ้นมาได้ไหม?"

"ข้าฯ ไม่ทราบ" เอเสเคียลตอบ

"จงสั่งสอนแก่กระดูก" พระเจ้าบอก

เอเสเคียลคงจะรู้สึกแปลกที่เทศนาให้กระดูกในหุบเขานี้ฟัง แต่เขาทำตามที่พระเจ้าสั่ง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นต่อไปทำให้เขากลับหันหายใจ

กระดูกแต่ละชิ้นเริ่มมาต่อกันเข้าเป็นโครงกระดูก แล้วมีกล้ามเนื้อ และผิวหนัง ไม่มีกระดูกแห้งเหลืออยู่ต่อไป ตอนนั้นหุบเขาเต็มไปด้วยศพคนตาย

"จงสั่งสอนอีก" พระเจ้าตรัส

ดังนั้นเอเสเคียลจึงเทศนาให้กับศพ ขณะนั้นมีลมพัดมาถูกต้องศพ ศพก็กลายเป็นคนมีชีวิตขึ้นมา

นิมิตก็จบลง พระเจ้าทรงอธิบายความหมายของนิมิตแก่เอเสเคียล

ชาติยูดาห์ได้ตายไปแล้ว เขาพ่ายแพ้กองทัพของบาบิโลน คนส่วนใหญ่ก็ถูกจับไปเป็นเชลย การลงโทษที่เขาได้รับนี้เป็นเพราะเขาตั้งใจที่จะกราบไหว้รูปเคารพมาเป็นเวลาหลายร้อยปี แทนที่จะนมัสการพระเจ้า แต่พระเจ้ามิได้ทอดทิ้งพวกเขาอย่างสิ้นเชิง พระองค์ต้องการจะให้พวกเขารู้ว่าพระองค์จะทรงทำให้ชาติของเขาคืนชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง

อ่านคำสัญญาในเอเสเคียล 37:12-14 แล้วเขียนลงข้างล่าง

.....
.....

วันอาทิตย์ ศาสดาพยากรณ์

บางทีอาจจะไม่มีเวลาใดในประวัติศาสตร์ที่ลำบากมากในการเป็นผู้พยากรณ์ เหมือนในสมัยของยะเอสเคล ขณะที่ท่านยังหนุ่ม อายุเพียง 20 กว่าปี มีชายยูดาห์ถูกจับไปเป็นเชลยที่กรุงบาบิโลน ชาวยิวหมดกำลังใจ และซึมเศร้า แต่เขาไม่ได้มองเห็นความเกี่ยวข้องกันระหว่างความทุกข์ทรมานกับความบาปของเขา เขาดูไม่ออกว่าสิ่งนี้เป็นการลงโทษจากพระเจ้า

เอเสเคียลอยู่ในกรุงบาบิโลน เวลาเดียวกันกับดาเนียล แต่ขณะที่ดาเนียลเป็นพยานให้พระเจ้าในราชวังกษัตริย์ เอเสเคียลอยู่กับพลเมือง เป็นผู้เทศนาและเป็นครู

ระยะทางระหว่างเยรูซาเล็มกับบาบิโลนที่เอเสเคียลจะต้องเดินทางคือประมาณ 1600-1800 กิโลเมตร

อ่านเอเสเคียล 1:1-3 เพื่อดูประวัติศาสตร์เกี่ยวกับศาสดาพยากรณ์ผู้ยิ่งใหญ่

1. ท่านอยู่ที่ไหนขณะที่ได้เห็นนิมิตครั้งแรก .....
2. นิมิตครั้งแรกของเอเสเคียลได้รับในปีที่ 5 ของกษัตริย์ยูดาที่เป็นทาสคือ .....
3. เอเสเคียลบอกว่าท่านเป็น .....
4. เอเสเคียลบอกว่าบิดาของท่านชื่อ .....

วันจันทร์ นิมิตที่ยากจะบรรยายเป็นคำพูด

ในนิมิตครั้งแรกเอเสเคียลเห็นห้องพิพากษาในสวรรค์ มีพระเจ้าประทับบนบัลลังก์ เอเสเคียลพยายามจะเขียนบรรยายถึงสิ่งที่ท่านเห็นแต่ไม่ใช่ของง่าย ๆ เลย ภาพนั้นเขียนอธิบายได้ลำบากมาก เราลองพยายามอ่านจากพระคัมภีร์ของเราเองใน เอเสเคียล 1:4-28

ดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดู ลมพายุก็พัดมาจากทางเหนือ มีเมฆก้อนใหญ่ที่มีความสว่างอยู่รอบ และมีไฟลุกวาบออกมาอยู่เสมอท่ามกลางไฟนั้นดูประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แววาว และจากท่ามกลางไฟนี้มีร่างดั่งสัตว์สี่ตัวออกมา รูปร่างของสัตว์นั้นเป็นเช่นนี้คือ มีสี่ฐานเหมือนมนุษย์ แต่สัตว์ทุกตัวมีหน้าสี่หน้า และมีปีกสี่ปีกทุกตัว ขาของสัตว์นั้นตรง และฝ่าตีนก็เหมือนฝ่าตีนลูกวัว และเป็นประกายอย่างทองสัมฤทธิ์ขัด ที่ได้ปีกข้างตัวมันทั้งสี่ข้างมีเป็นมือคน สัตว์ทั้งสี่มีหน้าและมี

ปีกดังนี้ คือปีกของมันต่างก็จดปีกของกันและกัน มันบินตรงไปข้างหน้า ขณะที่ไปก็ไม่หันเลย สัญฐานหน้าของมันทุกตัวมีหน้าเหมือนหน้าคน สัตว์ทั้งสี่มีหน้าสิงห์อยู่ด้านขวา สัตว์ทั้งสี่มีหน้าวัวอยู่ด้านซ้าย สัตว์ทั้งสี่มีหน้านกอินทรีอยู่ด้านหลัง หน้าของมันเป็นดังนี้แหละ ปีกของมันกางแผ่ขึ้นข้างบน สัตว์แต่ละตัวมีสองปีก แต่ละปีกจดปีกของกันและกัน ส่วนอีกสองปีกคลุมกายของมัน สัตว์ทุกตัวบินตรงไปข้างหน้า ไม่ว่าจะ วิญญานจะไปทางไหนมันก็ไปทางนั้น เมื่อไปก็ไม่หันเลย ในหมู่มสัตว์นั้นมีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนถ่านคุ เหมือนคบเพลิงหลายอัน เคลื่อนไปมาอยู่ในหมู่มสัตว์เหล่านั้น ไฟนั้นสุกใสและมีแสงฟ้าแลบออกมาจากไฟนั้น สัตว์นั้นก็พุ่งไปพุ่งมาตั้งฟ้าแลบแปลบปลาบ

เมื่อข้าพเจ้ามองดูสัตว์นั้น ดูเถิด วงล้ออยู่บนพิภพข้างสัตว์นั้น ตัวละหนึ่งวงล้อสี่ตัว ลักษณะและทรวดทรงของวงล้อเหล่านั้นแวบวาบอย่างเพทาย วงล้อทั้งสี่ก็มีสัญฐานเหมือนกัน ส่วนทรวดทรงนั้นเหมือนวงล้อซ้อนในวงล้อ เมื่อจะไปก็ไปข้างใดในสี่ข้างของมันได้ เมื่อไปก็ไม่หันเลย ขอบวงล้อนั้นสูงและน่าสะพรึงกลัวและทั้ง สี่นั้นที่ขอบมีนัยน์ตาอยู่รอบๆ เมื่อสัตว์นั้นไป วงล้อก็ตามไปข้างๆด้วย เมื่อสัตว์เหาะขึ้นจากพิภพ วงล้อก็เหาะขึ้นด้วย วิญญานจะไปที่ไหนสัตว์นั้นก็ไป และวงล้อนั้นก็เหาะตามไปด้วย เพราะว่าวิญญานของสัตว์อยู่ในวงล้อ เมื่อสัตว์ไป วงล้อก็ไปด้วย เมื่อสัตว์หยุดวงล้อก็หยุด เมื่อสัตว์เหาะขึ้นจากพิภพ วงล้อก็เหาะตามไปด้วย เพราะว่าวิญญานของสัตว์อยู่ในวงล้อ

เหนือศีรษะของสัตว์นั้น มีลักษณะเหมือนท้องฟ้า ทอแสงอย่างผลึกที่น้ำกลว แผ่กว้างอยู่เหนือศีรษะของสัตว์นั้น ใต้ท้องฟ้านี้ปีกกางออกตรง กางออกไปหากัน สัตว์ทุกตัวมีปีกคลุมกายสองปีก และเมื่อสัตว์เหล่านี้ไป ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของปีกเหมือนเสียงของ น้ำมากหลายดังพระสุรเสียงขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เสียงโกลาหลเหมือนเสียงพล

โยธา เมื่อสัตว์เหล่านั้นหยุดนิ่งก็หุบปีกลง และมีเสียงมาจากท้องฟ้า
เหนือศีรษะของมัน เมื่อสัตว์เหล่านั้นหยุดนิ่งก็หุบปีกลง

และเหนือท้องฟ้าที่อยู่เหนือศีรษะของสัตว์นั้น มีสิ่งคล้ายบัลลังก์มี
ลักษณะเหมือนไฟทิวรี่ และบนสิ่งที่เหมือนบัลลังก์นั้นก็มีลักษณะเหมือน
มนุษย์ และข้าพเจ้าเห็นประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แวววาว เหมือนไฟที่บัง
ไว้อยู่รอบข้าง เหนือสิ่งที่เหมือนนั้นเอวของผู้นั้นขึ้นไป และจากสิ่งที่
เหมือนนั้นเอวลงมา ข้าพเจ้าเห็นเหมือนไฟและมีความสุข สุขใสอยู่รอบ
ท่านผู้นั้น ลักษณะความสุกใสที่อยู่รอบนั้น เหมือนกับสัญญาณรุ่งที่ปรากฏ
ในเมฆเมื่อฝนตก

ลักษณะทรวดทรงแห่งพระสิริของพระเจ้าเป็นดังนี้แหละ และเมื่อ
ข้าพเจ้าเห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดิน และข้าพเจ้าได้ยินเสียง
ท่านผู้หนึ่งตรัส

นิมิตนี้เป็นบทบาทงานของเอเสเคียลในฐานะเป็นศาสตาดพยากรณ์
ปฏิภิกขิยาของเอเสเคียลเป็นอย่างไร? เอเสเคียล 1:28 .....

.....

วันอังคาร การชี้ให้เห็นความบาปต้องใช้ความอดทน

แม้แต่ในระยะแรกของการเป็นทาสในบาบิโลน พวกพระและคนใน
กรุงเยรูซาเล็มยังกราบไหว้รูปเคารพอยู่ วิหารที่สร้างไว้เพื่อนมัสการพระ
เจ้า เขาใช้กราบไหว้รูปเคารพอยู่ เขาใช้กราบไหว้พระอาทิตย์ และในกรุง
บาบิโลน พวกเป็นทาสเริ่มกราบไหว้นมัสการทามูส พระเจ้าแห่งพีชผัก
และทุ่งนา

เป็นการยากที่จะคิดว่าพวกนี้ละทิ้งพระเจ้าผู้ที่ทรงนำเขาออกจาก
อียิปต์ และได้ช่วยพรแก่เขามากมาย พวกเขาได้ละทิ้งพระเจ้า เมื่อมีเรื่อง
เดือดร้อน เขาพากันนมัสการพระเทียมเท็จเหล่านั้น

พระเจ้าทรงให้เอเสเคียลเห็นนิมิตการกระทำของพระและพวกอิสราเอล พวกเขาเห็นว่าพระเจ้าไม่ทรงทราบ อ่านเอเสเคียล 8:12 พวกอิสราเอลพูดถึงการนมัสการ พระเทียมเท็จของเขาอย่างไร?

.....

งานของเอเสเคียลมีใช่งานง่าย เราคิดว่าเอเสเคียลจะรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับข่าวที่ท่านจะต้องนำไปบอกพวกอิสราเอล

.....

ชื่อของเอเสเคียล หมายความว่า "พระเจ้าจะทรงให้กำลัง" เป็นชื่อที่เหมาะสมจริงๆ และพระเจ้าได้ทรงให้กำลังแก่เอเสเคียลทำงานที่ยากนี้

วันพุธ   **ความหวังสำหรับผู้กลับใจ**

เช่นเดียวกับศาสตราจารย์คนอื่นๆ ที่นำคำเตือนเรื่องความพินาศ เอเสเคียลได้ให้ความหวังแก่ผู้ที่หันเสียจากความบาปอย่างไร? เอเสเคียล 18:32 .....

วันพฤหัสบดี   **ความบาปทำให้เกิดการลงโทษ**

ทวีเคยไปโรงเรียนวันสะบาโตทุกสัปดาห์ เช่นเดียวกับเรา เขามีบทเรียนวันสะบาโตเช่นเดียวกับของเรา บทเรียนนั้นสอนให้เกลียดความบาป และรักความดี

สะบาโตนี้ทวีจะไม่ได้ไปโรงเรียนสะบาโต เพราะเขาจะต้องถูกขัง 2 ปี เนื่องจากเขาขโมยเช็คของคุณพ่อไปใช้และขโมยรถยนต์

ทวีทำชั่วในทันทีทันใดหรือ? ไม่ใช่ ทวีเริ่มยุ่งกับความบาปอย่างจริงจัง เมื่อเขาอายุขนาดพวกเรา เริ่มด้วยการพูดปิดกับคุณพ่อคุณแม่ โกหกเพื่อแก้ตัวว่าทำไม่จึงกลับบ้านค่ำ ส่วนการขโมยของ เขาเริ่มทีละ

เล็กทีละน้อยก่อน เขาขโมยเงินจากกระเป๋าเงินของคุณพ่อ เขายืมวิทยุจากเพื่อนแล้วไม่ยอมคืน

ทวีได้รับการเตือนว่า เขากำลังเดินอยู่ในทางที่ผิด คุณพ่อคุณแม่พยายามบอกเขา บางครั้งเขาถูกพักการเรียนจากปัญหาอย่างโน้นอย่างนี้บ้าง ครั้งแรกนี้เขาถูกจับจากการใช้เช็คของคุณพ่อ เขาต้องไปศาล แต่เนื่องจากอายุยังไม่ถึง 18 ปี ผู้พิพากษาจึงงดวันโทษจำคุกไว้ก่อน

ทวียังไม่เลิกทำบาปอีก เขายังไม่เลิกทุจริต พยายามที่จะซ่อนความผิดให้มืดชดยิ่งขึ้น แต่ความบาปมักจะเปิดเผยตัวเองเสมอ เช่นเดียวกับที่เกิดกับทวี

ขณะนี้ทวีต้องเข้าคุก การลงโทษที่เขาได้รับยุติธรรมดีไหม?

.....

ทวียังมีโอกาสที่จะหันจากความบาปไหม?

.....

พระเจ้าจะทรงยกโทษให้เขาไหม?

.....

วันศุกร์ | สรุปผล

ความบาปนำความทุกข์ทรมานมาให้เสมอ บางครั้งเกิดขึ้นโดยตรงกับร่างกาย เช่น ถ้าเรารับประทานสิ่งไม่ดี เราจะล้มป่วย บางครั้งการลงโทษก็มาจากคนอื่น เช่น รายของทวี บางครั้งเราไม่เห็นผลของความบาปของเรา จนเวลาผ่านไปหลายปี

ลองคิดถึงตอนที่เราทำผิด แล้วต้องทนทุกข์ทรมานตัวเองโดยที่ไม่มีใครมาลงโทษเรา

คิดถึงตอนที่เราทำผิดแล้ว คุณพ่อคุณแม่ หรือครูทำโทษเรา เพื่อต้องการให้เราเรียนรู้จากความผิดนั้น

คิดดูถึงตอนที่เรากำผิดแล้วไม่มีใครจับได้ หรือไม่ได้รับโทษเลย

คุณพ่อคุณแม่ทำโทษเรา พระเจ้าทรงทำโทษเรา เป็นเรื่องไม่สนุกเลย แต่เป็นการดีสำหรับเรา ฮีบรู 12:11 บอกว่า "เมื่อมีการตีสอนนั้นดูไม่เป็นที่ชื่นใจเลย เป็นเรื่องเศร้าใจ แต่ต่อมาภายหลังก็จะก่อให้เกิดความสุขสำราญแก่บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความชอบธรรมนั่นเอง"

จงตัดสินใจรับการเตือนจากพระเจ้า เพื่อเป็นการสร้างอุปนิสัยที่ดีงามมากขึ้น

บทที่ 6

มานะทำให้เกิดผล

ข้อควรจำ "จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรืออย่าครั่นคร้ามเขาเลย เพราะว่าผู้ที่ไปกับท่านคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่านเสีย" (เฉลยธรรมบัญญัติ 31:6)

บ่ายวันสะบาโต ท่านขอให้ดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง

สงครามครั้งนี้โยชูวาไม่ต้องการจะต่อสู้เลย กษัตริย์ 5 องค์ ชาติอาโมไรต์ ได้รวบรวมกำลังกันเพื่อตีเมืองกิเบโอน เมืองสำคัญของรัฐที่มีสัมพันธไมตรีกับอิสราเอล ทันทึที่อิสราเอลได้ชัยชนะต่อเยรีโค และเมื่อยอัยชาวเมืองกิเบโอนไม่อยากจะป้องกันตัวเองจากกองทัพของโยชูวา พวกเขาจึงทำอุบายให้โยชูวาเซ็นสัญญาร่วมกันป้องกันกับเขา

กษัตริย์ชาติอาโมไรต์อื่นๆ รู้สึกโกรธที่กิเบโอนได้เปลี่ยนใจ จึงจะทำโทษพวกกิเบโอน ชาวเมืองกิเบโอนได้เรียกร้องให้โยชูวารักษาสัญญาดังนั้นโยชูวาจึงอยู่ตรงกลางของสงครามที่เขาไม่ได้วางแผน

อย่างไรก็ตามพระเจ้าทรงเข้ามาจัดการ สิ่งแรกพระองค์ทรงให้กองทัพพวกอาโมไรต์เกิดความกลัวอย่างลนลาน พวกเขาเกิดการสับสนและสู้รบกันเองแทนที่จะสู้กับพวกอิสราเอล ต่อมาก็เกิดพายุลูกเห็บทำให้ข้าศึกวิ่งวุ่น โยชูวาและกองทัพของท่านเป็นฝ่ายขับไล่ติดตามพวกอาโมไรต์ สงครามก็จบลงโดยที่พระเจ้าทรงชนะอยู่แล้ว โยชูวาเห็นว่าเกือบจะมืดแล้ว กองทหารของเขาไม่มีเวลาพอที่จะทำลายกองทัพของข้าศึกได้หมด

ด้วยความเชื่อยิ่งใหญ่โยชูวาร้องตะโกนว่า "ดวงอาทิตย์เอ๋ย จงหยุด
นิ่งตรงเมืองกิเบโอน และดวงจันทร์เอ๋ย จงหยุดอยู่ตรงหุบเขาอัยยา
โลน" (โยชวา 10:12)

นายทหารต้องใช้ความเชื่อยิ่งใหญ่เพียงไร เพื่อจะขอสิ่งนี้ ขอให้วัน
ยาวออกไป แต่โยชวาจะมีประสบการณ์มากในการทำงานกับพระเจ้า และ
เขาทราบว่ พระเจ้าจะทรงให้เกียรติต่อคำของเขา

แน่นอน ดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง และดวงจันทร์ก็ยังไม่ขึ้น จนกระทั่งพล
ไพร่อิสราเอลได้ชัยชนะศัตรูอย่างราบคาบ

วันอาทิตย์ ทางของพระเจ้ามักจะลำบาก

การขอพระเจ้าให้ทรงหยุดดวงอาทิตย์ต้องใช้ความเชื่อที่ยิ่งใหญ่ โยชู
วามีได้มีความเชื่อแบบนี้เกิดขึ้นทันทีทันใด แต่ค่อยๆ เป็นตั้งแต่เขายัง
เป็นหนุ่ม เรื่องแรกของโยชวาอยู่ในหนังสือ กันดารวิถี บทที่ 13, 14

โมเสสได้นำพวกอิสราเอลออกจากอียิปต์มาอยู่ในป่ากันดาร พระเจ้า
ต้องการจะนำเขาเข้าไปในแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้ โดยเร็ว 1-3 เดือน
หลังจากออกมาจากอียิปต์ อิสราเอลตั้งค่ายอยู่ที่คาเดชอยู่ทางใต้ติดกับ
คานาอัน ผู้คนรู้สึกตื่นเต้น เพียงอีกไม่กี่สัปดาห์ พวกเขาจะได้กลับบ้าน
จริงๆ และเริ่มเพาะปลูกในที่ๆ พระเจ้าจะทรงประทานให้

พระเจ้าทรงสั่งโมเสสให้เลือกชายหนึ่งคนจากตระกูลทั้งหมด 12
ตระกูล และสั่งเขาให้ไปสอดแนมในแผ่นดินคานาอัน อ่านกันดารวิถี
13:17-20 พวกสอดแนมต้องไปสืบเรื่องอะไรบ้าง?

.....
.....
.....
.....

พวกเขาอดแอมส่วนใหญ่ออกไปดูตอนกลางคืน เขาเข้าไปลึกประมาณ 20 ไมล์ ถึงเขตเมืองเฮโบรน งานอดแอมใช้เวลาทั้งหมด 40 วัน ไม่มีผู้อดแอมใดได้รับอันตราย หรือได้รับความลำบากในการทำงาน

พลไฟร์อิสราเอลรอดคอยด้วยความกระตือรือร้น เขารู้สึกเบื่อหน่ายต่อทะเลทรายและน้ำที่มีจำกัด เขาอยากให้พระเจ้าประทานบ้านจริงๆ แก่เขาตามที่ทรงสัญญาไว้

40 วันหลังจากการอดแอม คาเลบ โยชูวา และคนอื่นๆ ก็กลับมา เขาได้แบกก้อนพวงใหญ่มากต้องใช้คน 2 คนหาม และเขาได้เอาผลทับทิมและผลมะเดื่อเทศมาด้วย

โมเสสได้เรียกประชุมพวกอิสราเอล เขาตั้งใจฟังขณะที่พวกเขาอดแอมได้รายงาน

"แผ่นดินนั้นมหัศจรรย์จริงๆ เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหล แผ่นดินก็อุดมสมบูรณ์ดีกว่าที่เราคาดไว้" เขาเล่า มีเสียงพึมพำอย่างดีใจจากฝูงชน

"แต่มีปัญหาใหญ่อย่างหนึ่ง" คนอดแอมคนหนึ่งเล่าต่อไป "ผู้คนในเมืองนั้นแข็งแรง บางคนรูปร่างใหญ่โตเหมือนยักษ์ เราเปรียบเสมือนตัวตึกเตตน เมื่อมองดูพวกเขา เมืองของเขาล้อมรอบด้วยกำแพงใหญ่ มีทหารและคนเฝ้ายาม เมืองนั้นจะกลืนกินเราได้สบาย"

ผู้คนทำเสียงผีดหัวง เขาไม่ได้คิดถึงอำนาจของพระเจ้า ซึ่งพร้อมจะช่วยเหลือเขา เขาเพียงแต่คิดถึงถึงความอ่อนแอของเขา คาเลบพยายามให้กำลังใจพวกเขาอย่างไร? อ่านดูในกัณดารวิถี 13:30 .....

วันจันทร์

มีกำลังใจต่อสู้การคัดค้าน

ตลอดคืนนั้นพวกอิสราเอลถกเถียงกันว่าจะทำอะไรดี พวกผู้หญิง (ผู้ชายบางคน) ร้องให้ด้วยความกลัวและหมดกำลังใจ สถานการณ์ดูจะหมดหวัง อ่านกันดารวิถี บทที่ 14 ผู้คนพูดอย่างไร?

.....
.....

โมเสสและอาโรนทำอะไร?

.....
.....

คาเลบและโยชูวาทำอะไร?

.....
.....

ข่าวจากคาเลบและโยชูวา เป็นความหวังอย่างหนึ่ง จงใช้ข้อพระคัมภีร์ กันดารวิถี 14:8, 9 เติมข้อความข้างล่างให้สมบูรณ์

"ถ้าพระเจ้า.....ในพวกเรา พระองค์จะทรงนำเราเข้าไปในแผ่นดินนี้ และทรง.....แก่เรา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ ขอแต่อย่าให้พวกเรา.....ต่อพระเจ้าเท่านั้น อย่า.....ชาวแผ่นดินนั้น เพราะเขาทั้งหลายเป็น.....ของเราแล้ว ร่มฤทธิ์ของเขาก็สูญไปแล้ว พระเจ้า.....ฝ่ายเรา อย่างกลัวเขาเลย"

พลไพร่อิสราเอลกระทำแก่คาเลบและโยชูวาอย่างไร?

.....

พระเจ้าทรงพระพิโรธที่พวกอิสราเอลขาดความเชื่อ และที่เขากบฏต่อพระองค์ การส่งผู้สอดแนมไปไม่ได้ให้เขาตัดสินว่า การยึดเอาดินแดนนั้นจะทำได้ไหม แน่نونจะต้องเป็นไปได้ พระเจ้าจะทรงให้พวกเขามีชัยชนะ คนสอดแนมมีหน้าที่เพียงรายงานว่าดินแดนนั้นมีลักษณะอย่างไร?

"เราจะทำลายพวกเขาไม่ให้เหลือ" พระเจ้าทรงบอกโมเสส แต่โมเสสได้อธิษฐานเผื่อพลไพร่อิสราเอล และพระเจ้ายิ่งได้ทรงทำลายเขาทั้งหลาย แต่พระองค์ได้ทรงลงโทษในการขาดความเชื่อของเขา

"ผู้สอดแนมได้อยู่ในแผ่นดินคานาอัน 40 วัน" พระเจ้าตรัส "พวกเจ้าต้องวนเวียนอยู่ในป่าเป็นเวลา 40 ปี ผู้ใหญ่ทุกคนในทุกวันนี้จะตายอยู่ในป่านี้ นอกจากคาเลบและโยชูวาจะเป็นเพียงผู้ใหญ่ 2 คน ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าแผ่นดินคานาอัน เราจะให้แผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งแก่ลูกหลานของเจ้า แต่ไม่ใช่เจ้า"

พระเจ้าทรงกระทำตามความมุ่งหมายของพระองค์ พลไพร่อิสราเอลต้องหันหลังกลับเข้าไปในป่าด้วยความเศร้าเสียใจ 40 ปีที่พวกเขาอยู่ที่นั่น เขาเดินทางแหล่งน้ำจากแห่งหนึ่งไปอีกแห่งหนึ่ง หาทุ่งหญ้าและน้ำสำหรับฝูงวัว ควาย และครอบครัวของเขา พระเจ้าทรงดูแลเขา พระองค์ทรงประทานมานา และปกป้องเขาจากพวกศัตรู

40 ปี เป็นเวลาที่ยาวนาน พ่อ แม่ ลุง ป้า น้า อา ต่างก็ตายไปที่ละคนๆ อาโรนและมีเรียมก็ตาย โมเสสก็แก่ลง ท่านเองก็จะไม่ได้เข้าไปแผ่นดินคานาอัน

เมื่อโมเสสอายุได้ 120 ปี ท่านได้เรียกประชุมพลไพร่อิสราเอล "ตอนนี้ฉันแก่แล้ว ฉันไม่แข็งแรงที่จะเป็นผู้นำท่านอีกต่อไป และพระเจาก็ทรงบอกว่า ฉันจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินคานาอัน โยชูวาจะเป็นผู้นำท่านแทนฉัน พระเจ้าได้แต่งตั้งเขาแล้ว"

แล้วโมเสสได้เรียกโยชูวาออกมาข้างหน้าทีประชุม อ่านเฉลยธรรม
บัญญัติ 31:7 โมเสสได้ให้คำที่เป็นกำลังใจแกโยชูวาอย่างไร?

"จง.....และกล้าหาญเถิด เพราะท่านจะต้องไปกับ
ชนชาตินี้ เข้าไปในแผ่นดินซึ่งพระเจ้าทรง.....แก่บรรพบุรุษ
ว่าจะ.....แก่เขา ท่านจงให้เขาได้เข้ายึดครองแผ่นดินนั้น"

เช่นที่พระเจ้าทรงสัญญาจะอยู่กับโยชูวา พระองค์จะทรงอยู่กับเรา
เช่นเดียวกัน

วันพุธ รางวัลสำหรับความมานะ

ในไม่ช้าโยชูวาก็ได้มายืนริมฝั่งแม่น้ำยาระเดน เตรียมพร้อมเป็นครั้ง
ที่สองที่จะเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน พร้อมพลไพร่อิสราเอล เขาคงจำได้
แม่นยำถึงเมื่อ 40 ปี ก่อนโน้น โยชูวาคงจะพบกับคาเลบเรื่องนี้ และเขาคง
จะหวังว่าพลไพร่อิสราเอลจะกบฏอีกหรือไม่ครั้งนี้ หรือพวกเขาจะมีความ
เชื่อในพระเจ้า

พระเจ้าทรงแยกน้ำในแม่น้ำยาระเดน แล้วพลไพร่อิสราเอลก็ได้เข้า
มาในแผ่นดินคานาอัน แต่พวกเขาก็ยังห่างไกลจากการเป็นเจ้าของ
แผ่นดิน ปัญหาแรกที่เขาพบก็คือ กำแพงเมืองของเยรีโค เรื่องในพระ
คัมภีร์ที่ตื่นเต้นมาก

จงเติมคำในช่องว่างข้างล่าง เพื่อให้เรื่องสมบูรณ์

โยชูวา 1:1-2

อยู่มาเมื่อ ..... ผู้รับใช้ของพระเจ้าสิ้นชีวิตแล้ว
พระเจ้าทรงตรัสกับ ..... บุตร ..... พระองค์สั่ง
ให้โยชูวานำพลไพร่ข้ามแม่น้ำ ..... ข้ามแม่น้ำไปสู่เมืองที่
เข้มแข็งชื่อ .....

โยชูวา 6:3-5

พระเจ้าสั่งโยชูวาให้เดินล้อมรอบเมืองวันละ ..... เป็นเวลา ..... วัน ให้อัปโรหิตเจ็ดคนถือ ..... เจ็ดคนนำหน้าหีบ ในวันที่ ..... เขาจะเดินรอบเมือง ..... ครั้ง เมื่อเขาได้ยินเสียงเป่าเขาแกะเป็นเสียงยาว ก็ให้ประชาชนทั้งปวง ..... ด้วยเสียงอันดัง กำแพงเมืองนั้นก็จะมี .....

วันพฤหัสบดี ไม่มีอันตรายใดมากเกินไปสำหรับพระเจ้า

จอดี เดวิด สอนชั้นประถมในโรงเรียนในเมืองใหญ่แถบตะวันออกของสหรัฐ เขาเพิ่งเริ่มสอนเป็นปีแรก เราชักงานของเขา และนักเรียนชายหญิงที่อยู่ในชั้นเรียนของเขา แต่เขารู้สึกไม่ค่อยชอบที่ต้องอยู่เมืองใหญ่ บ้านเกิดของเขาอยู่ในเมืองเล็กๆ เขารู้สึกคิดถึงที่ๆ ไม่แออัด และความรู้สึกปลอดภัย

มีบางแห่งของเมืองนี้ที่สมาชิกที่โบสถ์ห้ามไม่ให้จอดีไป ถ้าจำเป็นก็ต้องมีเพื่อนไปด้วย มีหลายแห่งของเมืองนี้ที่มีอาชญากรรมสูง จึงเป็นอันตรายมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงที่ไปลำพังคนเดียว

ไมเคิล อยู่ชั้นประถม 3 เขาตาโตและยิ้มเก่งที่สุดในโรงเรียน เขาอยู่บริเวณที่ว่านั้น

"คุณครูครับ" ไมเคิลพูดขณะเดินออกจากห้องเรียน" ผมอยากให้ครูมาบ้านของผม ผมได้น้องสาวคนใหม่อยากให้ครูเห็น พวกบ้านผมเขาไม่ได้มาโบสถ์กัน ครูมาบ้านผมได้ไหมครับ?"

"ได้แน่นอน ไมเคิล" เขาตอบโดยที่ไม่ได้นึกเลยว่า บ้านของไมเคิลอยู่ที่ไหน?

"ดีจัง" เขาพูดยิ้มกว้าง "ผมจะบอกคุณแม่ว่า ครูจะมา ครูมาคืนนี้ได้ไหมครับ?"

"คงจะได้" เขาตอบ

พอกลับมาถึงบ้าน จอดัเปิดแผนที่คู่มือที่อยู่ของไมเคิล เขารู้สึกตกใจที่บ้านของไมเคิลอยู่ตรงใจกลางบริเวณอันตราย "มันจะอย่างไรดี" เขาคิด "ฉันจะหาข้อแก้ตัวว่าทำไมจึงไปไม่ได้" บ้านของไมเคิลไม่มีโทรศัพท์ เขาคิดต่อไปว่าจะขอให้ศาสตราจารย์ไปด้วย

หลังจากโทรศัพท์ไปหาศาสตราจารย์ ท่านก็มีงานยุ่ง ไปไม่ได้ จอดัอธิบายเรื่องปัญหาของเขา แต่เขารู้สึกว่าเราจะต้องไปให้ได้ ข้อควรจำของสปีดาร์นี่ก้องอยู่ในสมองของเขา "จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรืออย่าครั่นคร้ามเขาเลย เพราะว่าผู้ที่ไปกับท่านคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน พระองค์จะไม่ทรงปล่อยท่านให้ล้มเหลวหรือทอดทิ้งท่านเสีย"

คำวันนั้น จอดัขึ้นรถของเขา ล้อคประตู เพื่อความปลอดภัยแล้วขับไปในใจกลางเมือง แถบนั้นมีบาร์เหล้าจึงมีคนมาตี้ม และสูบบุหรี่ จอดัรู้สึกกลัวขึ้นมาอีก ดีที่ลานจอดรถอยู่ตรงหน้าบ้านของไมเคิลพอดี เขาออกมาจากรถ อธิษฐานขอพระเจ้าช่วยปกป้อง เขาขึ้นบันไดไปถึงชั้น 3 ไฟทางเดินไม่สว่างเลย เขาเคาะประตูห้องหนึ่ง

"โอ ครูมาจริง ๆ" ไมเคิลตะโกนด้วยเสียงตื่นเต้น "แม่บอกว่าครูคงจะกลัว แม่ครับ ครูมาแล้ว ครูมาแล้ว"

"ฉันแน่ใจว่า เขาต้องไม่มา" คุณแม่ของไมเคิลพูด "ไม่มีใครที่โบสถ์เคยมาที่นี่เลย เขาคิดว่าอันตรายเกินไป และก็จริงอย่างนั้น"

จอดัคุยกับไมเคิลและคุณแม่เป็นเวลานาน เขาได้อธิษฐานด้วยกันทั้งสองดีใจมากที่จอดัไปเยี่ยม

ขณะขับรถกลับบ้าน จอดัขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้คุ้มครองดูแลคุ้มครองเขา และช่วยให้เขาไม่กลัว

วันศุกร์ | **สรุป**

บางครั้งการทำสิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เราทำอาจต้องใช้ความกล้า เราเคยมีประสบการณ์แบบนี้บ้างไหม?

- ก. เพื่อนพยายามจะชักชวนให้ทำสิ่งที่ผิด เป็นการยากที่จะปฏิเสธ
- ข. ผู้นำดำเนินงานประกาศ ขอร้องให้เราเนาบัตริชฌุมพฤษุมทง ศาสนาไปแจกตามบ้านที่อยู่ใกล้ๆ โบสถ์ เขาขอให้เอาไปแจก ด้วยตัวเอง เรารู้สึกกลัวไหม?
- ค. เราทำผิด และรู้สึกผิด และอยากขอโทษแต่กลัวว่า คนนั้นจะ ปฏิบัติต่อเราอย่างไร?
- ง. ศาสนาจารย์ขอให้เราเล่าเรื่องของเด็กๆ ตอนชั่วโมงนมัสการ การออกไปพูดต่อหน้าคนเป็นเรื่องยากสำหรับเรา
- จ. ....
.....

เราแน่ใจไหมว่า ข้อควรจำสำหรับสัปดาห์นี้ติดแน่นอยู่ในสมองเรา เพื่อว่าเราจะได้เรียกหาคำสัญญานี้ เมื่อพระเจ้าต้องการจะให้เรา มีความ กล้าเป็นพิเศษ

บทที่ 7

เลือกผิด

ข้อควรจำ "ข้าพระองค์จะไปไหน ให้พ้นพระวิญญูณของพระองค์ได้ หรือข้าพระองค์จะหนีไปไหนให้พ้นพระพักตร์ของพระองค์" (สดุดี 139:7)

บ่ายวันสะบาโต คำอธิษฐานจากห้องปลาваพ

สิ่งซึ่งห่อหุ้มโยนาห์อยู่ พาเขาไปรวดเร็วมากกว่าลูกกิ้งที่เร็วที่สุด เดียวขึ้นบนผิวน้ำ เดียวลงไปลึกใต้ทะเล โยนาห์รู้สึกเหมือนอยู่ในถ้ำใหญ่มาก ล้อมรอบไปด้วยสาหร่ายทะเล และอวัยวะในที่อ่อนนุ่มของปลาваพ

ที่จริงโยนาห์รู้สึกแปลกใจที่เขายังมีชีวิตอยู่รอด เขาคาดว่าเวลาสุดท้ายของเขามีแค่เพียงตอนที่ถูกจับโยนลงในทะเล ปลาваพตัวนี้ไม่ทราบมาจากไหน มันได้เปิดปากที่มีฟันเต็มกว้าง ดูดและกลืนโยนาห์ลงไป โยนาห์รออยู่อีก 2-3 นาที เพื่อที่จะตาย ใครจะมีชีวิตอยู่รอดได้ในห้องปลาваพ แต่เขาก็ยังไม่ตาย เวลาผ่านไปหลายชั่วโมง หลายวัน ที่แน่ๆ ก็ 3 วัน

"ทำไมฉันจึงไม่ทำตามที่พระเจ้าสั่ง" โยนาห์ถามตัวเองด้วยความรู้สึกเสียใจ "ทำไมฉันจึงคิดว่าฉันจะวิ่งหนีจากงานที่พระองค์มอบให้ทำ"

ไม่รู้ว่าการอธิษฐานจะได้ผลหรือไม่ แต่โยนาห์ก็อธิษฐาน และพระเจ้าทรงฟังโยนาห์ ทันใดนั้นเขาถูกโยนขึ้น ปลาваพได้สำรอกเอาเขาออกมาไว้ที่ฝั่ง

วันอาทิตย์ ไม่มีอะไรวิ่งหนีจากพระเจ้าได้

พระเจ้าทรงบอกโยนาห์ให้ไปเมืองนินะเวห์ เพื่อเตือนคนที่นั่นว่า เขาทำความชั่วร้ายมากมาย โยนาห์ไม่อยากจะไปในั้นะเวห์ เนื่องจากสาเหตุหลายข้อ ข้อหนึ่งเขาไม่อยากจะจากบ้านไปอยู่ท่ามกลางคนแปลกหน้า ข้อสองเมืองนินะเวห์อยู่ในอะซีเรีย ซึ่งเป็นศัตรูที่เข้มแข็งของอิสราเอล เพื่อนของเขาอาจกล่าวหาว่าเขาเป็นคนขายชาติ คนที่นั่นจะเกลียดเขา เพราะเขาเป็นยิว และเหตุผลข้อสามคือ โยนาห์กลัวว่าชาวเมืองนินะเวห์จะกลับใจ ประพฤติตัวดีและพระเจ้าจะไม่ทรงทำลายพวกเขา แล้วโยนาห์ก็จะเป็นผู้พยากรณ์เท็จ

ดังนั้นแทนที่โยนาห์จะเชื่อฟังพระเจ้า เขาได้ตัดสินใจวิ่งหนีจากพระเจ้า เขาหนีไปที่เมืองริมทะเลชื่อยัฟฟา แล้วลงเรือเพื่อไปยังเมืองทาร์ซิช เมืองนี้อยู่ทางตอนใต้ คงจะเป็นประเทศสเปนในปัจจุบัน การวิ่งหนีจากพระเจ้า ผู้ซึ่งสถิตอยู่ทุกหนแห่งเป็นความโง่เขลา

ไม่นานหลังจากโยนาห์ลงเรือไปซ่อนอยู่ในใต้ท้องเรือ พระเจ้าได้ทำให้เกิดพายุรุนแรงมาก พวกลูกเรือตกใจกลัว เรือจะล่มจึงได้โยนสินค้าทิ้งลงทะเล ในที่สุดมีผู้พบโยนาห์นอนหลับอยู่ในใต้ท้องเรือ เขาได้ปลุกโยนาห์ให้ตื่นขึ้นมาช่วยอธิษฐาน

พวกกาลาสีเรือรู้สึกหมดหวังลงทุกที เขาตัดสินใจจับฉลากดูว่าใครเป็นสาเหตุให้เกิดพายุใหญ่นี้ ฉลากตกลงมาที่โยนาห์ โยนาห์ได้สารภาพว่าเขาพยายามที่จะหนีจากพระเจ้า อ่านจากโยนาห์ 1:11-17

วันจันทร์ คนของพระเจ้าและปลาของพระเจ้า

บททวนเรื่องของโยนาห์ โดยเติมคำตอบเหล่านี้

1. โยนาห์อยู่ในท้องปลากี่วัน? .....

2. โยนาห์พยายามจะไปที่ใด แต่ต้องหยุดยั้งลงเพราะพายุใหญ่
.....
3. โยนาห์ควรจะต้องไปที่เมืองอะไร? .....
4. โยนาห์ทำอะไรอยู่ในท้องปลา? .....
5. เมืองที่โยนาห์ไปลงเรือ? .....
6. โยนาห์เข้าไปอยู่ในส่วนไหนของปลา? .....
7. เมื่อทราบว่า ใครเป็นต้นเหตุของพายุ ลูกเรือทำอะไร?
.....
8. สัตว์อะไรได้ทำลายต้นละหุ่ง ซึ่งเป็นร่มเงาให้โยนาห์? .....
9. พาหนะอะไรที่โยนาห์ใช้หนีจากพระเจ้า? .....
10. พระเจ้าทรงเตรียมอะไรไว้สำหรับโยนาห์? .....
11. กษัตริย์แห่งนินะเวห์ ใช้อะไรสวมใส่เมื่อได้ยินข่าวของโยนาห์?
.....
12. ชื่อบิดาของโยนาห์? .....
13. ชาวเมืองนินะเวห์เป็นอย่างไร? .....
14. โยนาห์บอกว่าชาวเมืองนินะเวห์มีเวลาเหลือนานกี่วันก่อนที่จะ
ถูกพระเจ้าทำลาย? .....
15. กษัตริย์กรุงนินะเวห์สั่งให้พลเมืองนั่งหม่มด้วยอะไร? .....
16. พระเจ้าทรงตรัสแก่โยนาห์ว่า เขาควรรู้สึกอย่างไรต่อพลเมือง
นินะเวห์? .....

วันอังคาร

ข่าวของผู้พยากรณ์ได้ยอมรับ

เมื่อโยนาห์มาถึงประตูเมืองนินะเวห์ เขาเริ่มการเทศนา เขาไม่ได้สั่งสร้างแท่นท์ หรือเซ้าหอบประชุม เขาไม่ได้เตรียมวางโครงเรื่องเทศนา เขา

เพียงแต่เดินไปตามถนนในเมืองและสอนไปว่า เพียงอีก 40 วัน นีนะเวห์ จะถูกทำลาย

ขณะนี้โยนาห์คงจะคูฝิดจากตอนที่อยู่ในท้องปลาฉลาม 3 วัน เขาคงจะเทศนาด้วยความเชื่อมั่น ชาวเมืองก็ฟังเขา ไม่ใช่เพียงฟังเฉยๆ แต่เขาเชื่อในพระเจ้าที่ทรงมีอำนาจจะทำลายเมืองของเขาได้ แม้แต่กษัตริย์ก็เชื่อฟัง

อ่านโยนาห์ 3:5-10 แล้วคำถามต่อไปนี้
การกลับใจหมายความว่าอย่างไร?

.....
ชาวเมืองนีนะเวห์แสดงให้เห็นอย่างไรว่า เขากลับใจแล้ว?

.....
ในข้อ 10 ที่บอกว่าพระเจ้าทรงกลับพระทัยนั้นหมายความว่าอย่างไร?

วันหยุด งานสำเร็จทำให้โยนาห์โกรธ

แม้ว่าในที่สุดโยนาห์จะเชื่อฟังพระเจ้าและไปที่กรุงนีนะเวห์ ปฏิบัติการของเขาต่อความต้องการทางด้านจิตวิญญาณของชาวเมืองไม่เป็นอย่างที่ควรจะเป็น พระเจ้าสั่งโยนาห์ให้เตือนผู้คนว่าเวลาที่พวกเขาจะถูกทำลายเกือบจะถึงแล้ว โยนาห์ได้ทำตาม

ผู้คนเริ่มเชื่อคำเตือนของโยนาห์ เขากลับใจจากความบาป และสัญญาว่าจะดำเนินชีวิตที่ดีกว่าเก่า

เราเชื่อใหม่ว่า โยนาห์รู้สึกผิดหวังเพราะพระเจ้าเคยตรัสว่าจะทรงทำลายความชั่วร้ายเหล่านี้ คนพวกนี้เป็นศัตรูตัวร้ายของอิสราเอลมิใช่หรือ และพระองค์ได้ทรงส่งโยนาห์ผู้เป็นศาสดาพยากรณ์ไปบอกเขาใช่ไหม? ตอนนีพระเจ้าจะทรงให้โอกาสเขาอีกครั้ง โยนาห์จึงรู้สึกอาย พระ

เจ้าทรงให้เขาเป็นเหมือนคนโกหก เพราะคำทำนายเรื่องความพินาศของกรุงนี้ะเวห์ ไม่ได้เกิดขึ้นสมจริง

แม้ว่าโยนาห์จะเป็นนักเทศน์ที่ทำตามคำสั่ง แต่เขาไม่ได้มอบอุทิศตัวเองทั้งหมดให้พระเจ้า ความทะเยอทะยานยังควบคุมบางส่วนของจิตใจเขา

จงเติมคำในช่องว่างซึ่งเล่าถึงปฏิกิริยาของโยนาห์ต่อความเมตตาและความดีของพระเจ้า

- เมื่อนีะเวห์กลับใจ พระเจ้าทรงเปลี่ยน .....
- พระองค์ทรงไม่ทำลายเมืองนั้น เพราะพระองค์ทรง .....
- แต่โยนาห์ไม่พอใจ เขา .....
- จิตใจของเขาเต็มไปด้วย .....
- เขาทูลพระเจ้าว่า .....
- เพราะทุกคนในนีะเวห์คิดว่าชาวที่เขาบอก เป็น .....
- "อย่าโกรธเลย" พระเจ้าตอบ "การที่เรา ..... พวกเขา
เพราะเขาฟังคำเตือนของท่าน ทำให้ .....ไม่ต้อง
ถูกทำลาย

วันพฤหัสบดี เพื่อนที่ใจกว้าง

"ชวนชม ทำไมหนูไม่ลองชวนสุดาไปโรงเรียนเสริมสร้างอุปนิสัยกับหนูล่ะ" คุณแม่แนะนำ "ลูก 2 คนเป็นเพื่อนสนิทกันมาก แม่แน่ใจว่าสุดาจะต้องชอบบทเรียนและการฝีมือเช่นเดียวกับลูก"

"ไม่รู้สิคะ" ชวนชมตอบอย่างลึกลับ "ครอบครัวของสุดาช่วยงานโบสถ์ของเขาแทบไม่มีเวลาว่าง หนูคิดว่าเขาไม่สนใจหรอกค่ะ"

"อย่างน้อยหนูควรจะชวน" คุณแม่พูด

ชวนชม คิดถึงเรื่องนี้อย่างจริงจัง ผู้นำโรงเรียนเสริมสร้างอุปนิสัยได้ขอให้ทุกคนสัญญาว่าจะนำเพื่อนมาหนึ่งคน

"ฉันจะเชิญสุดา ถ้าฉันพบเธอ" ชวนชมสัญญากับตนเองและพระเจ้า แล้วเธอก็วางแผนที่จะไม่ผ่านไปทางที่สุดาผ่าน ซึ่งก็ไม่ยากเลย เพราะเราไปโรงเรียนโบสถ์ แต่สุดาไปโรงเรียนรัฐบาล

วันอังคารขณะที่ชวนชมวิ่งเข้าบ้าน เราได้ยินเสียงสุดา "ชวนชม มาที่นี่เร็วสิ มาฟังเทปม้วนใหม่ของฉันสิ"

"ฉันไปไม่ได้" ชวนชมพูดปิด "ฉันจะต้องทำความสะอาดครัว"

วันพุธสุดาโทรศัพท์มาขอตำราทำขนมครองแครง ชวนชมยังไม่ได้พูดอะไรเกี่ยวกับโรงเรียนเสริมสร้างอุปนิสัย ทั้งๆ ที่จิตใจสำนึกกำลังที่มแทงเธอ

วันศุกร์สุดามาหา "ฉันมาดูว่าเธอไม่สบายไปหรือเปล่า?" ตอนนั้นชวนชมจึงได้พูดออกมา "เธออยากจะมาโรงเรียนเสริมสร้างอุปนิสัยของโบสถ์ฉันในสัปดาห์หน้าหรือป่าว?"

ด้วยความประหลาดใจ สุดารู้สึกตื่นเต้นกับข่าวนี้มาก ฤดูร้อนผ่านไปช้าเหลือเกิน เธอกำลังจะหาอะไรทำอยู่พอดี

เมื่อชวนชมไปโบสถ์ในวันสะบาโตนั้น เธอบอกด้วยความภาคภูมิใจว่า เธอมีเพื่อนที่จะมาโรงเรียนเสริมสร้างอุปนิสัย

"มีอะไรหรือ" คุณแม่ถาม วันนั้นเป็นวันพุธ สัปดาห์ต่อมา ชวนชมเดินไปมารอบบ้าน

"เพราะโรงเรียนเสริมสร้างอุปนิสัยนั่นที่เดียวล่ะ" ชวนชมบ่น

"เกิดอะไรขึ้นหรือ แม่คิดว่าเราชอบโรงเรียนเสริมสร้างอุปนิสัยเสียอีก" คุณแม่พูดและรู้สึกสับสน

"หนูรู้ว่าไม่ควรจะชวนสุดา" ชวนชมบ่น "ตอนนี้เธออยากจะเป็นเพื่อนกับทัศนีย์ ทัศนีย์เป็นเพื่อนสนิทของหนู หนูไม่อยากจะแบ่งทัศนีย์ให้กับเธอ"

ทัศนคติของชนวนชมเป็นอย่างไร? .....

เราจะให้คำแนะนำอย่างไรกับชนวนชม เพื่อที่จะช่วยแก้ไขปัญหาคำนี้ได้

วันศุกร์   **สรุปผล**

พระเจ้าส่งโยนาห์ให้บอกชาวเมืองนีนะเวห์ให้กลับใจ และโยนาห์พบว่าเขาเองจะต้องกลับใจด้วย จงคิดถึงทัศนคติบางอย่างของเรา ที่พระเจ้าต้องการจะให้เรากลับใจ ไม่ใช่ความบาปเฉพาะเช่นการพูดปด หรือการทำร้ายผู้อื่น แต่เป็นทัศนคติต่อการกระทำเหล่านี้

เรามีปัญหาเรื่องการอิจฉาหรือไม่ เราลำบากใจไหมที่เห็นเพื่อนได้รับรางวัล ได้รับการดูแลเอาใจใส่ หรือได้รับการยกย่อง เรารู้สึกโกรธหรือเมื่อเห็นเพื่อนมีเสื้อผ้าชุดใหม่ ได้คะแนนสูงหรือมีโอกาสพิเศษ

ชาวเมืองนีนะเวห์ทำสิ่งที่แสดงว่าเขากลับใจแล้ว เขาอดอาหารและสวมเสื้อผ้าหยาบเราอาจจะแสดงอะไร ถ้าเรากลับใจจริงๆ

ขอพระเจ้าช่วยเราเข้าใจความหมายจริงๆ ของการกลับใจ ขอพระองค์ได้ทรงยกโทษให้เราที่ได้ทำผิด และทรงช่วยเราทำในสิ่งที่ถูกต้อง

บทที่ 8

ผู้พยากรณ์เท็จ คำพยากรณ์ที่แท้จริง

ข้อควรจำ "นี่แน่ะ ข้าพเจ้ามาหาท่านแล้ว บัดนี้ข้าพเจ้าจะกล่าวอะไร
ได้แล้ว คำซึ่งพระเจ้าใส่ปากข้าพเจ้าข้าพเจ้าต้องกล่าว" (กันดารวิถี 22:38)

บ่ายวันสะบาโต คำสาปแช่งที่กลายเป็นคำอวยพร

ศาสดาพยากรณ์ยืนอยู่ตรงที่ราบบนเขาสูง ต่ำลงไปเป็นทะเลทราย
ซึ่งเป็นกระโจมที่อยู่ของพลไฟรออิสราเอล บาลาคกษัตริย์ของโมอับยืนอยู่
ใกล้ๆ ศาสดาพยากรณ์บาลาอัม พระองค์ได้จ่ายเงินจำนวนมากในการที่
จะนำบาลาอัมมาที่นี่มีเหตุผลข้อหนึ่ง พระองค์ต้องการให้บาลาอัม
สาปแช่งพวกอิสราเอล

โดยที่ไม่มีใครช่วยทำนายเหตุการณ์ล่วงหน้าให้ บาลาคแน่ใจว่า พล
ไฟรออิสราเอลจะบุกประเทศของพระองค์ และทำลายให้ราบไปดังที่ได้ทำ
กับพวกอามอไรต์ เมื่อไม่นานมานี้พระองค์ต้องฟังในอำนาจของศาสดา
พยากรณ์พยากรณ์ผู้นี้ในการสาปแช่งพลไฟรออิสราเอล

"จงสร้างแท่นบูชาให้ข้าฯ 7 แท่น "บาลาอัมทูลกษัตริย์ "พร้อมทั้งหา
แกะตัวผู้และวัวตัวผู้อย่างละเจ็ดตัว เพื่อถวายบูชาต่อพระเจ้า" กษัตริย์
จัดการหาสิ่งที่บาลาอัมต้องการอย่างรวดเร็ว บาลาอัมได้ออกไปเพื่อ
อธิษฐานส่วนตัว

กษัตริย์บาลาค เผ่าดูบาลาอัมเดินไปอยู่ตรงที่จะมองเห็นกระโจมของ
พลไฟรออิสราเอลได้ชัดเจน กษัตริย์แทบจะคอยไม่ไหวที่จะได้ยินคำ
สาปแช่งจากปากบาลาอัม ที่จะทำให้อิสราเอลมากมายที่กำลังเข้มแข็ง
หมดแรงไปเช่นเดียวกับดอกกุหลาบที่ถูกแดดเผา เขาจะถูกทำลายจาก

แผ่นดินไหวหรือไม่ หรือจากโรคระบาด หรือผู้นำของเขา โมเสสจะตาย กระทั่งหัน ปล่อยให้พวกอิสราเอลไม่มีผู้ช่วยเหลือ

บาลาอัมเปิดปากพูดว่า "เราจะสาปแช่งผู้ซึ่งพระเจ้าไม่ทรงสาปแช่ง ได้อย่างไร?" กษัตริย์เริ่มจะรู้สึกกังวล

"เราเห็นคนเหล่านี้เป็นชาติที่เข้มแข็ง ใครสามารถที่จะนับจำนวน ของลูกหลานของยาโคบได้ เราหวังว่าเมื่อเราจะตายจะได้มีความสุข เช่นเดียวกับพวกเขา" บาลาอัมพูดต่อ

"ท่านทำกับเราได้อย่างไร?" กษัตริย์พิโรธมาก "เรานำท่านมาที่นี่ เพื่อสาปแช่งเขา เราจ่ายเงินให้ท่านมากมาย แต่ท่านกลับอวยพรแก่เขา แทน"

วันอาทิตย์ ทำตามใจตน

เรื่องเริ่มขึ้นหลายสัปดาห์ก่อนที่บาลาอัมอวยพระพรแก่พวกอิสราเอล แทนการสาปแช่ง ประสบการณ์ของบาลาอัมเหมือนกับละครที่มีหลาย ตอน อ่านในกันดารวิถี 22:7-14 แล้ว ตอบคำถามเหล่านี้

บาลาอัมบอกผู้เฒ่าผู้แก่ของโมอับว่า เขาจะต้องทำอะไรก่อนจึงจะให้ คำตอบแก่พวกเขาได้ .....

พระเจ้าตรัสสั่งบาลาอัมว่าอย่างไร ?

บาลาอัมบอกผู้เฒ่าผู้แก่ของโมอับว่าอย่างไร?

แต่กษัตริย์ของโมอับไม่ยอมรับคำปฏิเสชนั้นง่าย ๆ พระองค์ส่งคน และของขวัญมาอีก พระองค์แน่ใจว่าที่บาลาอัมปฏิเสธเป็นเพราะค่าจ้างที่ ได้เสนอให้ยังไม่สูงพอ

อ่านตอนที่สองของเรื่องนี้ในกัณฑ์ดารวิที 22:15-20 แล้วตอบคำถามเหล่านี้

กษัตริย์สัญญาจะให้อะไรแก่บาลาอัมในครั้งที่สองนี้

.....

ครรวนี้บาลาอัมตอบอย่างไร?

.....

เรารู้ได้อย่างไรว่า ถึงอย่างไรบาลาอัมก็ยังอยากจะไปอยู่ เขาหวังว่าพระเจ้าจะทรงเปลี่ยนพระทัย

.....

ครรวนี้พระเจ้าสั่งบาลาอัมอย่างไร?

.....

วันจันทร์ พระเจ้าทรงให้ลาพูดภาษาคน

เมื่อบาลาอัมตื่นขึ้นตอนเช้า เขาไม่ได้รอให้ผู้เฒ่าผู้แก่ของโมอับเรียกอย่างทีพระเจ้าทรงบอกก่อนที่พวกเขาจะมาขออีกครั้ง บาลาอัมก็พร้อมที่จะไปแล้ว บาลาอัมอยากจะไป เขาต้องการจะรวยและมียศศักดิ์ ดังนั้นเขาจึงเอาอันไสบนหลังลา และพยายามเอาจิตใต้สำนึกออกไปจากใจเขา

ตอนที่สามของเรื่องนี้เป็นตอนที่น่าสนใจมาก อ่านใน กัณฑ์ดารวิที 22:21-35 แล้วสมมติตัวเราเองกำลังเขียนบทละคร จงเติมข้อความข้างล่างนี้

ลาเห็น .....

ลาจึง .....

บาลาอัมจึง .....

ลาเห็น .....

ลาจึง .....

บาลาอัมจึง .....
ลาจึง .....
บาลาอัมได้ .....
ลาจึงพูดว่า .....
บาลาอัมตอบว่า .....
ลาตอบบาลาอัมว่า .....
บาลาอัมตอบว่า .....
บาลาอัมได้แลเห็น .....
ทูตสวรรค์พูดว่า .....
บาลาอัมพูดว่า .....
ทูตสวรรค์ตอบว่า .....

วันอังคาร

บาลาอัมต้องการจะใช้พระเจ้าให้เกิดประโยชน์

บาลาอัมพยายามจะสาปแช่งพวกอิสราเอลถึง 3 ครั้ง แต่คำพูดที่ออก
จากปากเขาเป็นคำอวยพร เขาคงจะรู้สึกแปลกใจ และภษัตริย์บาลาค
โกรธเขามาก

บาลาอัมไม่เข้าใจพระเจ้า (ที่เขาทำที่เป็นนับถือ)

ข้อแรก เขาต้องการจะใช้ความสามารถในการทำนายของเขานำไปสู่
ความร่ำรวย เขาถือว่าการที่เขาสามารถติดต่อกับพระเจ้า และเป็นผู้ส่ง
ข่าวให้พระองค์เป็นงานที่เขาจะต้องได้รับค่าตอบแทน

ข้อสอง เขาคิดว่าเขาตัดสินใจได้ว่า เขาจะใช้อำนาจในการทำนายนี้
อย่างไร ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะทรงสั่งอีกอย่างหนึ่ง บาลาอัมกะว่า เขาจะ
กล่าวคำสาปแช่งออกมาได้เมื่อเขาต้องการ

ข้อสาม เขาตัดสินใจที่จะทำตามใจตนเอง แม้ว่าพระเจ้าได้บอกเขา
อย่างชัดเจนแล้วว่าไม่ถูกต้อง

จับคู่ข้อความข้างล่าง เพื่อเป็นการทบทวนเรื่องของบาลาอัมเพื่อให้
รายละเอียดติดต่อกับสมองท่าน

..... เรายืนขวางทางท่าน เพราะท่านขัดขืนเรา	ก. กษัตริย์บาลาค
..... คำซึ่งพระเจ้าใส่ในปากข้าพเจ้าๆ จะกล่าวคำนั้น	ข. ลา
..... ขออย่าให้มีเหตุขัดขวางไม่ให้มาสาปแช่งพวกนี้	ค. ทูตสวรรค์
..... ขอเชิญท่านมาแข่งคนทั้งปวงนี้	ง. ผู้เฒ่า ผู้แก่
..... ข้าผิตประการใดต่อท่านๆ จึงมาตีข้าถึงสามครั้ง	จ. บาลาอัม

วันพุธ   **รับใช้พระเจ้าด้วยเหตุผลที่ผิด**

ทุกวันนี้คริสเตียนบางคนเข้าใจผิดในเรื่องการรับใช้พระเจ้า
เช่นเดียวกับกับบาลาอัม ลองคิดถึงตัวอย่างต่อไปนี้

นักธุรกิจบางคนเข้ามาเป็นสมาชิกโบสถ์เพียงเพื่อจะได้ติดต่อ
ทางด้านธุรกิจการค้าและสังคม พวกนี้จะมองหาโบสถ์ที่มีคนที่เขาต้องการ
พบ แทนที่จะหาความจริงที่เขาควรจะได้พบ พวกเขานับถือพระเจ้ำก็เพื่อจะ
หาโอกาสทางด้านธุรกิจ

บางครั้งสมาชิกโบสถ์ถวายเงินสิบลดก็เพื่อจะแน่ใจว่า พระเจ้าจะทรง
เป็นหนี้เขาเรื่องพระพรที่จะต้องประทานให้ เป็นทำนองข้อสัญญาว่า "ฉัน
ถวายสิบลด พระองค์ก็ทำให้ฉัน ประสบความสำเร็จในเรื่องเงิน"

มีคนจำนวนมากเข้าใจพระเจ้าผิดไป เขาคิดว่าเขาจะซื้อพระองค์
หรือใช้พระองค์ในเรื่องส่วนตัว พระเยซูตรัสว่า การมีได้นมัสการด้วยใจ
จริงก็เปล่าประโยชน์ อ่านยอห์น 4:24 แล้วเติมข้อความในช่องว่าง

พ ระ เจ้า ..... แล ะ ผู้ ที่
นมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วย .....

และ .....

จงปรึกษากับคุณพ่อ คุณแม่ ครู หรือผู้ใหญ่อื่นๆ ถึงความหมายของคำเหล่านี้ เตรียมตัวที่จะให้ข้อคิดในชั้นโรงเรียนสะบาโตของเรา

วันหยุดหีบตี ทำตามวิธีของฉัน

"พ่อครับ ให้ผมไปเล่นเรือกับเจอรี่และตอนวันอาทิตย์นี้ได้ไหมครับ" คิทถามตอนค่ำวันจันทร์

"พ่อว่าไม่ดีหรอก คนพวกนั้นเล่นรุนแรง อย่างหนึ่งคือเขามักจะตีมเบียร์จัด พ่อไม่อยากให้ลูกไปอยู่ใกล้เขา" คุณพ่อพูด

"ได้ครับ" คิทพูดเสียงอ่อย

"คุณพ่อครับ ผมคิดถึงเรื่องเที่ยวเรือ" คิทพูดคำวันอังคารว่า "พระเจ้าต้องการให้ผมเป็นพยานให้พระองค์ ผมจะทำอย่างนั้นได้ในวันอาทิตย์ เวลาที่ผมไม่ตีมเบียร์และประพุดตี พวกเขาจะเห็นว่าการเป็นคริสเตียนทำให้ผมไม่เหมือนคนอื่น ผมคิดว่านี่เป็นโอกาสที่ดีที่ผมจะเป็นพยาน"

"พ่อยังไม่คิดว่านั้นเป็นความคิดที่ดีนะคิท" คุณพ่อพูด "พระเจ้าไม่ต้องการที่จะให้ลูกไปคลุกคลีกับคนพวกนั้นเพียงเพื่อจะเป็นพยาน พ่อและแม่ก็ไม่อยากให้ลูกไป"

"ถ้าพ่อไม่อนุญาต แน่นอนผมจะไม่ไป"

ถึงวันหยุดหีบตี คิทพูดขึ้นมาอีก "เรื่องเที่ยวเรือผมไม่เข้าใจเลยว่ทำไมคุณพ่อและคุณแม่ไม่ไว้วางใจผม คุณพ่อคิดว่าผมอยู่กับพวกนั้นแล้วจะทำให้ผมต้องตีแล้วส่งเสียงเอะอะ ผมคิดว่าคุณพ่อไม่ไว้วางใจผม บางทีคุณพ่ออาจต้องให้ผมตัดสินใจเองว่ ผมควรทำอะไร"

"ก็จริงอยู่ แต่ไม่ใช่ตอนอายุ 15 ปี นี่นา" คุณพ่อตอบ

"คุณพ่อครับ เราพูดกันอีกครั้งหนึ่ง เรื่องเที่ยวเรือได้ไหมครับ" คิทขอร้องคุณพ่อตอนเช้าวันศุกร์ คุณพ่อกำลังจะออกไปทำงาน และรู้สึกเบื่อในการที่จะเถียงกับคิท

"ถ้าลูกอยากจะไปเที่ยวเรือกับเจอรี่วันอาทิตย์ก็ไปเลย" คุณพ่อพูดอย่างโกรธ "แต่พ่อว่าไม่ฉลาดเลย พ่อปล่อยให้เราไปดีกว่ามาเถียงกันไม่จบ"

ดังนั้นตอนเช้าวันอาทิตย์ คิทจึงไปสมทบกับรถของเจอรี่ แล้ว 3 คนก็ออกไปที่แม่น้ำ วันนั้นอากาศแจ่มใส เจอรี่และดอนตีมเบียร์ไปคนละหลายๆ แล้วเสียงดังเอะอะ จนผู้ดูแลต้องบอกให้เงียบ 2 คนยั่วเย้าหญิงสาวทุกคนที่พบ คิทรู้สึกไม่สนุกเหมือนอย่างที่คาดคิดไว้ เขาไม่ตีมเบียร์ แต่เขาก็ไม่มีโอกาสที่จะเป็นพยาน

ตอนกลับบ้าน คิทรู้สึกกังวล ทางโค้งไปโค้งมาและเจอรี่ขับรวดเร็วเกินไป ครั้งหนึ่งเขาถูกเตือนให้ขับช้าลง เจอรี่และดอนเรียกเขาว่าคนขี้ฉลาด ทันใดนั้นรถบรรทุกสวนมาตรงทางโค้ง เจอรี่หักพวงมาลัยหลบรถเลยเสียหลักตกข้างทาง ทางด้านที่คิทนั่ง

รถพยาบาลที่มาช่วยบอกว่าขาของคิทหัก ตามตัวก็เป็นแผลและฟกช้ำ คิทนอนคอยพ่อแม่อยู่ในโรงพยาบาลแห่งหนึ่งที่เขาไม่รู้จัก

"ผมทายว่า คุณพ่อจะต้องพูดว่า 'พ่อบอกแล้ว'" คิทพูดเมื่อเห็นคุณพ่อเดินเข้ามาในห้อง

"เปล่า" คุณพ่อตอบ "พ่อไม่คิดจะพูดแบบนั้นเลย ลูกคงจะสรุปผลได้จากประสบการณ์ของลูกเอง"

วันศุกร์   สรุปผล

กษัตริย์ซาโลมอน ซึ่งเป็นคนที่ฉลาดที่สุด ได้บอกว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อคนทำตามใจตัวเอง แทนที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า อ่านสุภาษิต 16:25

อย่างไรก็ตามเราทุกคนจะถูกล่อลวงให้ทำในสิ่งที่เรารู้ว่าผิด บ่อยครั้งที่เราอยากจะทำบางอย่างมากจนทำให้ไม่เชื่อฟังพระเจ้า ไม่เชื่อฟังบิดา มารดา หรือครู หรือผู้ให้คำแนะนำที่ถูกต้องแก่เรา

* คิดถึงครั้งหนึ่งที่เราทำในสิ่งที่เรารู้ว่าผิด แล้วผลที่ออกมาั้นไม่ดี

* คิดถึงครั้งหนึ่งที่เราทำในสิ่งที่ถูกต้อง และภายหลังรู้สึกปลื้มใจและดีใจ

ขอพระเจ้าทรงช่วยเราให้ปฏิเสธสิ่งทดลองในสัปดาห์นี้ ทูลพระองค์
ว่า เราต้องการทำตามวิธีของพระองค์ ไม่ใช่ของเราเอง

บทที่ 9

ศาสดาพยากรณ์สมควรได้รับการยกย่อง

ข้อควรจำ "จงเชื่อบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระองค์ และท่านจะสำเร็จผล" (2 พงศาวดาร 20:20)

บ่ายวันสะบาโต ศาสดาพยากรณ์ที่ได้รับเป็น 2 เท่า

ศาสดาพยากรณ์เอลียาห์ผู้ยิ่งใหญ่กำลังเยี่ยมโรงเรียนสำหรับผู้พยากรณ์ 3 แห่งเป็นครั้งสุดท้าย มีเอลีชาอยู่กับท่านด้วย เอลีชาจะรับหน้าที่แทนท่านในการรับข่าวจากพระเจ้ามาบอกพวกอิสราเอล เอลีชารู้ว่าท่านจะมีเวลาอยู่กับเอลียาห์อีกไม่นาน ฉะนั้นจึงไม่ยอมห่างจากเอลียาห์เลย แม้เพียงชั่วครู่ ท่านรู้สึกว่ายังไม่พร้อมสำหรับงานที่ได้ถูกเรียกให้มาทำนี้

ขณะที่ทั้งสองกำลังมาใกล้แม่น้ำจอร์แดน เอลียาห์ถอดเสื้อคลุมออกม้วนเป็นเส้นและฟาดลงบนน้ำ ทันใดนั้นเกิดการมหัศจรรย์ขึ้น น้ำในแม่น้ำแยกออก เอลียาห์และเอลีชาข้ามแม่น้ำบนแผ่นดินแห้ง

"เราจะต้องถูกรับไปจากท่าน" เอลียาห์พูด "ท่านมีอะไรอยากจะขอจากเราไหม?" เอลีชารู้สึกถึงภาระความรับผิดชอบได้เริ่มขึ้นแล้ว

ขณะที่ทั้งสองกำลังยืนพูดอยู่ มีรถม้าเป็นแสงเพลิงมาจากสวรรค์และรับเอลียาห์ไปท่ามกลางเสียงลมพายุแรง

เอลีชารู้สึกเสียใจ ท่านฉีกเสื้อผ้าและร้องไห้ แล้วจึงเหลือบไปเห็นเสื้อคลุมของเอลียาห์ตกอยู่บนพื้นจึงหยิบขึ้นมาด้วยอาการคารวะ และด้วยความกลัวว่าจะเกิด (หรือไม่เกิด) อะไรขึ้น ท่านม้วนเสื้อเป็นเส้นเหมือนที่

เห็นเอลียาห์ทำ แล้วตีไปบนน้ำของแม่น้ำยาระเดน แม่น้ำก็แยกออกจากกันอีก

เราคิดว่าการมหัศจรรย์นั้นทำให้เอลีซาารู้สึกอย่างไร?

.....

.....

วันอาทิตย์   ชาติสัมมาคารวะทำให้พินาศ

ชาวแพร์สพัดไปอย่างรวดเร็วในพวกอิสราเอลว่าเอลียาห์ได้ถูกรับขึ้นไปสวรรค์โดยรถม้าวิเศษ ชาย 50 คนจากโรงเรียนผู้พยากรณ์ที่เยรีโคได้ออกค้นหาเอลียาห์บริเวณนอกเมืองนั้น แม้ว่าเอลีซาจะได้บอกพวกเขาว่าการค้นหาจะไม่เกิดประโยชน์อันใด นักศึกษาที่โรงเรียนเกิดความกังวลว่าใครจะช่วยเหลือพวกเขา เมื่อเอลียาห์ไม่อยู่แล้ว ขณะนี้ก็มีปัญหาเกิดขึ้นแล้วคือน้ำเสียใช้ไม่ได้

"จงเอาขามใหม่ใส่เกลือมาให้เรา" เอลีซาสั่งแล้วท่านก็ไปที่น้ำพุโยนเกลือไปในน้ำ ทันใดนั้นน้ำเสียก็กลายเป็นน้ำสะอาด

เอลีซาออกจากเยรีโคมุ่งหน้าไปเมืองเบธเอล ระหว่างทางท่านพบกับเด็กกลุ่มหนึ่ง เด็กพวกนี้ได้ยินเรื่องเอลียาห์ขึ้นไปสวรรค์ แต่เขาไม่เชื่อเด็กพวกนี้หยาบคาย เขาเยาะเย้ยและหัวเราะขบขันเมื่อเอลีซาเดินไปใกล้และตะโกนล้อเลียนว่า "เจ้าคนหัวล้าน"

เอลีซารู้ว่าจะปล่อยให้เด็กที่ไม่มีสัมมาคารวะต่อว่าท่าน ต่อว่าเอลียาห์ และต่อว่าพระผู้เป็นเจ้าไปโดยไม่ได้ลงโทษไม่ได้ ท่านแฉ่งเด็ก ๆ เหล่านี้โดยพระนามพระเจ้า แต่เขาก็มิได้เกรงกลัว ยังตะโกนล้อเลียนท่านต่อไปอีก

ทันใดนั้นก็มียูมี 2 ตัวออกจากป่าและกัดเด็กทั้งหมด 42 คน

"ควรจะแสดงคารวะต่อผู้แทนของพระเจ้า คือศาสตราจารย์ ครู อาจารย์ และบิดามารดา ผู้ซึ่งถูกเรียกมาให้พูดและทำบางอย่างแทน พระองค์ แต่ผู้ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นผู้ติดตามพระเยซู ขณะเดียวกันก็หยาบคาย ไม่มีความเมตตาและไม่สุภาพ แสดงว่าผู้นั้นไม่ได้รับจักพระเยซู"

วันจันทร์   **ชัยชนะเหนือความตาย**

ในหนังสือ 2 พงศ์กษัตริย์ มีเรื่องเกี่ยวกับการอัศจรรย์ที่เอลีชาได้ทำมากมาย เรื่องที่ดีที่สุดคืออยู่ใน 2 พงศาวกษัตริย์ 4:8-37 จงอ่านจากพระคัมภีร์ของเรา และตอบคำถามเหล่านี้

1. ผู้รับใช้ของเอลีชาคือใคร? (ข้อ 12) .....
2. หญิงนั้นเตรียมอะไรไว้ให้เอลีชา (ข้อ 8) .....
3. หญิงนั้นเรียกเอลีชาว่าเป็น (ข้อ 9) .....
4. ครอบครัวชาวซุนเนมทำห้องไว้ให้เอลีชาที่ไหน? (ข้อ 10) .....
5. หญิงที่ร่ำรวยนี้อยู่ที่ไหน? (ข้อ 8) .....
6. บุตรชายอยู่กับใครขณะที่เขาป่วย? (ข้อ 18) .....
7. ศาสดาพยากรณ์ได้สัญญาอะไรกับหญิงชาวซุนเนม (ข้อ 16) .....
8. หญิงชาวซุนเนมเรียกเอลีชาว่าอะไร? (ข้อ 16) .....
9. เกิดอะไรขึ้นกับบุตรชายของหญิงนั้น? (ข้อ 20) .....
10. เอลีชาได้ส่งอะไรไปกับผู้รับใช้ของท่าน (ข้อ 29) .....
11. เอลีชาทำอะไรกับเด็กนั้น (ข้อ 34) .....
12. เมื่อเด็กฟื้นคืนชีวิตมา หญิงนั้นทำอะไร? (ข้อ 37) .....
13. เด็กทำอะไร 7 ครั้ง (ข้อ 35) .....

ปัญหาโรงเรียนโบสถ์หมดไป

เราได้พูดถึงโรงเรียนของผู้ทำนายนมาหลายครั้งในสัปดาห์นี้ พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงโรงเรียนทั้งสามนี้ แห่งหนึ่งอยู่ที่กิลกาล แห่งหนึ่งอยู่ที่เบธเอล และอีกแห่งหนึ่งอยู่ที่เยรีโค

ซามูเอลได้ก่อตั้งโรงเรียนเหล่านี้ เพื่อเป็นที่สำหรับคนหนุ่มๆ ได้มาเรียนอ่านและเขียนหนังสือต่างๆ ของโมเสส โรงเรียนได้เลิกล้มไปตอนระยะที่พวกอิสราเอลเป็นกบฏ แต่เอลีซาได้รื้อฟื้นขึ้นมาใหม่

เอลีซาได้ไปเยี่ยมโรงเรียนนี้อยู่เสมอ ได้ไปช่วยสอนและแก้ปัญหาต่างๆ ให้ การมหัศจรรย์ 5 ครั้ง ของท่านก็ทำที่โรงเรียน เพื่อช่วยแก้ปัญหาให้ เราได้อ่านถึงการมหัศจรรย์เรื่องหนึ่ง เมื่อวานคือการทำให้น้ำพุสะอาด เรื่องอื่นอีก 4 เรื่องเป็นเรื่องสั้น จงอ่านแต่ละเรื่องแล้วเขียนตอบลง

2 พงศ์กษัตริย์ 4:1-7

เรื่อง .....

ปัญหา .....

การแก้ไข.....

2 พงศ์กษัตริย์ 4:38-41

เรื่อง .....

ปัญหา .....

การแก้ไข.....

2 พงศ์กษัตริย์ 4:42-44

เรื่อง .....

ปัญหา .....
การแก้ไข.....
.....

2 พงศ์กษัตริย์ 6:1-7

เรื่อง .....
ปัญหา .....
การแก้ไข.....
.....

วันพุธ   **การคุ้มครองที่มองไม่เห็น**

ในสมัยของเอลีชา ประเทศซีเรียบุกอิสราเอลอยู่เสมอ ตลอดเวลา เอลีชา รู้ล่วงหน้าถึงแผนของกษัตริย์ซีเรียเสมอ และคอยเตือนกษัตริย์อิสราเอลเพื่อคอยรับข้าศึก

กษัตริย์ซีเรียพบว่าแผนของพระองค์ถูกเปิดเผย พระองค์ไม่ทราบว่าเป็นเอลีชา รู้แผนการณ์ของพระองค์เสมอได้อย่างไร ถึงอย่างไรพระองค์ก็ส่งกองทัพใหญ่มา มีทั้งทหาร รถศึกและม้ามาล้อมเมืองโดธานที่เอลีชาอยู่ พระองค์สั่งให้จับเอลีชา

ตอนเช้ามีผู้รับใช้ของเอลีชาออกไปมองดูที่หลังคาตึก เขาวิ่งกลับเข้ามาตัวสั่นด้วยความกลัวที่ได้เห็นกองทัพยิ่งใหญ่ของซีเรียที่ห้อมล้อมรอบเมืองไว้ "เราจะทำอย่างไรกันดี พวกเราจะถูกจับไปหมด" เขาร้อง

เอลีชาได้พาคนรับใช้ของท่านไปที่หลังคาตึก ได้อธิษฐานขอพระเจ้า เปิดตาของเขา ผู้รับใช้แปลกใจที่เห็นภูเขารอบนั้นเต็มไปด้วยรถม้าและรถม้าเพลิง พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์ของพระองค์มาคุ้มครองศาสตาศาพยากรณ์และชาวเมืองโดธาน

เอลีชากล่าวบางอย่างกับผู้รับใช้ ซึ่งเป็นคำสัญญาของบุตรของพระเจ้าในวันนี้ทุกคน จงหาข้อความนี้จาก 2 พงศาวกษัตริย์ 6:16

"อย่ากลัวเลย เพราะ ..... ก็ ..... ฝ่ายเขา"
(2 พงศาวกษัตริย์ 6:16)

อ่านดูผลสุดท้ายจะเป็นอย่างไร จาก 2 พงศ์กษัตริย์ 6:17-23

วันพฤหัสบดี พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งพลไพร่ของพระเจ้า

เบรนด้านอนอยู่บนเตียงร้องไห้และหมดกำลังใจ เริ่มต้นสัปดาห์ด้วยดี แล้วทำไมต่อมาจึงกลายเป็นเรื่องร้าย

วันจันทร์ เบรนด้าได้คุยกับศาสนาจารย์และบอกว่าเธอต้องการจะรับศีลในวันสะบาโตที่จะถึงนี้ เธอรู้สึกยินดีและร่าเริง

แต่พอถึงวันอังคาร เพื่อนสนิทของเธอโกรธเธอโดยที่ไม่รู้สาเหตุ ตลอดสัปดาห์นั้นวิลไม่พูดกับเธอเลย ไม่กินอาหารร่วมกับเธอ ไม่ทำในสิ่งที่ทั้งสองเคยชอบทำร่วมกัน

วันพุธ เบรนด้าไปซื้อเสื้อตัวที่เห็นอยู่เมื่อสัปดาห์ก่อน แต่เสื้อตัวนั้นไม่อยู่แล้วเพราะมีคนมาซื้อไปแล้ว

วันศุกร์ ยิ่งร้ายที่สุด เป็นฤดูหนาวหิมะจึงปกคลุมพื้นที่อยู่ทั่วไป เธอเดินไปหาผ้าของเธอ "เฮอร์บี้" เพื่อให้อาหารมัน แต่มันไม่มีเฮอร์บี้ เธอรู้สึกกลัวขณะที่เดินตามหามัน เธอเดินไปในป่าซึ่งมีธารน้ำลึกระหว่างภูเขา เธอเดินไปริมฝั่งแม่น้ำข้างหนึ่งด้วยความระมัดระวัง พอมาถึงปลายธารน้ำ เฮอร์บี้นอนอยู่ที่นั่น ตายแล้ว ภายหลังเมื่อคุณพ่อตามเธอไปดู คุณพ่อบอกว่าเฮอร์บี้คงจะลื่นหิมะตกลงมาคอกหัก

"เป็นสัปดาห์ที่แย่มากสำหรับลูกใช้ไหม?" คุณแม่พิมพ์าขณะนั่งบนเตียงเบรนด้า เพื่อจะปลอบโยนเธอ

"แม่ที่ลุดเท่าที่เคยผ่านมาเลยคะ" เบรนต้าตอบ "ทำไมทุกสิ่งดูจะผิดไปหมดตอนที่หนูตัดสินใจจะรับศีล"

เป็นคำถามที่ตอบยาก คุณแม่ไม่ทราบจะพูดอย่างไรดี แต่ท่านก็ทราบบางอย่างที่เกิดขึ้นกับชีวิตของเบรนต้า

"ลูกรู้ไหม การที่ลูกตัดสินใจรับศีลทำให้ซาตานมันเป็นกังวล มันพยายามที่จะทดลองความเชื่อของลูกในสัปดาห์นี้ แต่พระเจ้าได้ทรงส่งทูตสวรรค์มาอยู่กับลูก ช่วยให้ความเชื่อของลูกเข้มแข็ง เพื่อที่จะทนต่อการทดลองเหล่านี้ พระเจ้าทรงฤทธานุภาพ ให้เรามาอธิษฐานขอพระเจ้าให้ทรงช่วยเราได้รู้ว่า พระองค์ทรงอยู่ใกล้ และจะทรงช่วยให้ใจของลูกสบายใจขึ้น"

ครอบครัวของเบรนต้าร่วมใจกันอธิษฐาน วิลยังไม่กลับมาเป็นเพื่อนดีกับเธอ เสื้อใหม่ที่เขาอยากจะได้ใส่ในวันสะบาโตก็ยังมี เฮอร์บีก็คงจะไม่ฟื้นขึ้นมา แต่รู้สึกว่าคุณทุกขนั้นไม่รุนแรงเหมือนก่อน พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเธอ

วันศุกร์ สรุปผล

บทเรียนอย่างหนึ่งที่พระเจ้าจะสอนในเรื่องของเอลีซาคือผู้ส่งข่าวของพระองค์ต้องได้รับการคารวะ แม้แต่ในโบสถ์เองก็ยังไม่ไป

คุณพ่อยิ้มกับศาสนาจารย์ก่อนออกจากโบสถ์และบอกว่า คำเทศนาดีจริงๆ แต่ระหว่างเดินทางกลับบ้าน เขาชี้ตัวอย่างต่างๆ ที่ศาสนาจารย์ยกมาว่า เป็นเรื่องที่เขาได้ยินมาหลายครั้งแล้ว

"สิ่งที่รบกวนผมมากที่สุดก็คือเขาไม่เลิกตรงเวลา จะต้องเทศน์เกินเวลา 5-10 นาทีเสมอ ผมอยากจะกลับบ้านตอนเที่ยงตรง" คุณพ่อพูด

ฉันอายุที่จะเจริญเพื่อน ๆ ไปโบสถ์ เห็นไทที่อาจารย์ผูกมันใหญ่และ
ล้ำสมัย ชุดที่เขาใส่ก็พอดีตัว เขาควรจะรู้จักวิธีแต่งตัวก่อนที่จะขึ้นไป
เทศน์" คุณแม่พูด

ในวันสะบาโตที่จะถึงนี้ เรามีสิ่งใดบ้างที่จะทำ (หรือหยุดทำ) เพื่อเป็น
การแสดงการคารวะต่อศาสนาจารย์ของพระเจ้า ต่อครูโรงเรียนสะบาโต
ต่อผู้ปกครองโบสถ์ หรือต่อคนอื่น ๆ ที่ทำหน้าที่ในโบสถ์

บทที่ 10

จุดศูนย์กลางของคำพยากรณ์ทั้งหมด

ข้อควรจำ "พระองค์จึงทรงอธิบายพระคัมภีร์ที่เสด็จถึงพระองค์ทุกข้อให้
เขาฟัง เริ่มต้นตั้งแต่โมเสสและบรรดาผู้เผยพระวจนะ" (ลูกา 24:27)

บ่ายวันสะบาโต ใคร ๆ ที่พูดถึงพระเยซู

ตอนนั้นเป็นเวลาค่าของวันอาทิตย์สาวก 2 คน ของพระเยซูกำลัง
เดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปบ้านของเขาที่เอมมาอูส ทั้งสองร้องไห้ด้วยความ
เศร้าเสียใจ พระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขนเมื่อบ่ายวันศุกร์ก่อน การ
สิ้นพระชนม์ของพระองค์ทำให้ความหวังว่า พระองค์อาจจะเป็นผู้ช่วย
ให้รอดที่มาจากพระเจ้าแตกสลายไป

ชายแปลกหน้าคนหนึ่งมาร่วมเดินทางไปด้วย เขาถามว่า ทำไมทั้งสอง
จึงเศร้าใจ ทั้งสองจึงอธิบายว่า พระเยซูที่เขาแน่ใจว่าเป็นศาสดา
พยากรณ์ได้ถูกนำไปฆ่า "เราหวังไว้ว่าท่านจะเป็นพระผู้ไถ่บาปให้พวก
อิสราเอล" ทั้งสองบอก

ชายแปลกหน้าเริ่มอธิบายให้ทั้งสองฟังถึงคำพยากรณ์จากพระคัมภีร์
เก่าเรื่องพระผู้ไถ่ ทั้งสองได้สืมนำคำพยากรณ์เกี่ยวกับการทนทุกข์ทรมาน
และความตายที่พระผู้ช่วยให้รอดจะต้องประสบ

ชายแปลกหน้าแท้จริงคือ พระเยซู ทั้งสองเริ่มรู้เมื่อพระองค์
รับประทานอาหารกับเขา พระเยซูต้องการให้สาวกทั้งสองเข้าใจข้อพระ
คัมภีร์ เขาเคยสับสนเกี่ยวกับงานของพระผู้ช่วยให้รอดว่าคืออะไร เขาหวัง
จะให้พระองค์เป็นกษัตริย์ ไม่ใช่เป็นเครื่องบูชา

พระเยซูเริ่มจากหนังสือของโมเสส และต่อไปในพระคัมภีร์เก่า พระองค์ได้ทรงชี้ให้เห็นว่าชีวิตของพระองค์ได้เป็นไปตามคำพยากรณ์ทุกอย่าง ดังที่ผู้รับใช้พระเจ้าได้บอกไว้ล่วงหน้า

พระเยซูทรงเป็นศูนย์กลางของคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์ทั้งหมด ตั้งแต่สมัยอาดัมและเอวาเป็นต้นมา คำทำนายต่างๆ ได้เล็งถึงการประสูติของพระองค์ ชีวิตและการสิ้นพระชนม์ การฟื้นจากความตาย และการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระองค์ พระองค์ต้องการให้เราเข้าใจคำพยากรณ์เหล่านั้นด้วย เมื่อเห็นชีวิตของพระเยซูได้เป็นไปตามคำพยากรณ์จะทำให้เราแน่ใจในสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคตถึงการเสด็จกลับมาและรับเราไปอยู่กับพระองค์ตลอดไป

ตลอดสัปดาห์นี้เราจะได้อ่านตามคำพยากรณ์เรื่องพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดจากโมเสสและศาสดาพยากรณ์อื่นๆ มากมาย

วันอาทิตย์ โมเสสและดาวิด

โมเสสเป็นศาสดาพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ของอิสราเอล เราคงจำได้ว่าในบทเรียนแรกๆ ของงวดนี้โมเสสเป็นผู้นำพลไพร่ของอิสราเอลออกจากอียิปต์ พระเจ้าได้นำเขาไปจนถึงติดเขตแดนของแผ่นดินที่ทรงสัญญาไว้

ในการเทศนาครั้งหนึ่งในระยะสุดท้ายของชีวิตโมเสส ท่านขอร้องพวกอิสราเอลไม่ให้ไปถามเรื่องอนาคตจากพ่อมดหมอผี อ่านเฉลยธรรมบัญญัติ 18:15 โมเสสสัญญากับพวกอิสราเอลว่าพระเจ้าจะทำอะไร?

.....

พวกอิสราเอลเข้าใจว่า โมเสสหมายถึงใคร มีศาสดาพยากรณ์เกิดขึ้นหลายคนหลังจากโมเสส แต่เมื่อพวกอิสราเอลพูดถึงศาสดาพยากรณ์ เขาหมายถึงพระผู้ช่วยให้รอด

ผู้นำของพวกยิวมาหาขอหั้นผู้ให้บัพติศมา ไม่นานก่อนที่พระเยซูจะเริ่มทำงานของพระองค์ เขาถามว่า "ท่านเป็นเอลียาห์ หรือเป็นศาสดา

พยากรณ์" ยอห์นตอบเขาว่า ท่านไม่ใช่ศาสดาพยากรณ์ ท่านเป็นเพียงแต่ผู้ส่งข่าว

กษัตริย์ดาวิด นักกวีซึ่งได้เขียนเพลงสดุดีหลายตอน ได้ทำนายรายละเอียดบางอย่างเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด อ่านเพลงสดุดี 22:16-18 ดูซิว่าเราจะค้นหาคำพยากรณ์ 2 ข้อ ของกษัตริย์ดาวิดที่เกี่ยวกับพระเยซูซึ่งได้เกิดขึ้นจริงแล้วได้มั๊ย?

.....

.....

วันจันทร์ อิสยาห์

อิสยาห์มีชีวิตสมัย 700 ปีก่อนพระเยซูประสูติ ได้พยากรณ์หลายข้อเกี่ยวกับชีวิตและการสิ้นพระชนม์ของพระผู้ช่วยให้รอด คำของอิสยาห์เป็นคำพูดที่ไพเราะมากในพระคัมภีร์

จงหาคำสัญญาของอิสยาห์ ในอิสยาห์ 9:6

.....

ตอนนี้จงหาว่าคำพยากรณ์นี้ที่เกิดขึ้นสมจริงแล้ว ดู กาลาเทีย 4:4

.....

วันอังคาร ตรงเป้าหมาย

พระคัมภีร์พิเศษแบบหนึ่งได้แยกคำพยากรณ์ 57 ข้อ เกี่ยวกับการประสูติ การดำเนินชีวิต การสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนชีพของพระเยซู ออกมาจากพระคัมภีร์เก่า อาจจะยาวเกินไปสำหรับการศึกษาในวันเดียวที่นี่ แต่มีบางข้อที่เราอาจจะชอบหาดู จงจับคู่คำพยากรณ์เหล่านี้

..... เยเรมีย์ 23:5,6

ก. ประสูติในเบ็ชเลเอ็หม

..... เศคาริยาห์ 9:9

ข. เวลาประสูติของพระองค์

..... โยเอล 2:28	ค. เป็นเชื้อสายของดาวิด
..... มีคาห์ 5:2	ง. การหลังพระวิญญาณของพระองค์
..... ดาเนียล 9:25-27	จ. พระเยซูถูกขายเป็นเงิน 30 แผ่น
..... เศคาริยาห์ 11:13	ฉ. ทรงลาเข้าเมืองด้วยชัยชนะ
..... มาลาคีย์ 3:1	ช. ผู้ส่งข่าวจะเตรียมทางไว้
..... อิสยาห์ 9:6	ซ. ชื่อที่ใช้เรียกพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

วันพุธ ปฏิบัติตามแผนจนสำเร็จบริบูรณ์

เราเคยใช้กล้องโทรทรรศน์ดูดาวใหม่ หอดูดาวในรัฐแคลิฟอร์เนีย มีกล้องโทรทรรศน์ขนาดใหญ่ที่กระจกมีเส้นผ่าศูนย์กลางยาว 200 นิ้ว กล้องนี้สามารถจะสะท้อนแสงที่มาจากดวงดาวที่อยู่ไกลออกไปถึงพันล้านปีแสง แสงเดินทางได้ 186,000 ไมล์ใน 1 วินาที ปีแสง คือระยะทางที่แสงเดินทางในเวลา 1 ปี

กล้องโทรทรรศน์บางชนิดได้สร้างขึ้น เพื่อไว้ศึกษาดวงอาทิตย์ บางชนิดเอาไว้วัดระยะทางระหว่างดวงดาว แต่ยังไม่มีการสร้างกล้องโทรทรรศน์ที่สามารถมองเห็นถึงอนาคต ตั้งแต่เริ่มแรกแล้ว พระองค์ทรงทราบว่าจะทำบาปและเขาต้องการพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้ตั้งแต่บัดนั้น แผนนั้นมีว่าพระเยซูจะเสด็จมาในเวลาที่เหมาะสม พระเยซูจะมาบังเกิดเป็นทารกแล้วเติบโตขึ้นเป็นผู้สั่งสอนที่ยิ่งใหญ่ และเป็นคนงานที่มหัศจรรย์ ทั้งสองจะทรงทราบว่า พระเยซูจะต้องถูกนำไปฆ่า ไม่มีข้อเลือกอย่างอื่น ผลของความบาปของเราคือความตาย แนนอนทั้งสองพระองค์ทรงทราบถึงการที่พระองค์จะทรงฟื้นคืนชีพในเช้าวันอาทิตย์ และการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูหลายพันปีต่อมา เมื่อลูกหลานของมนุษย์ทั้งหมดจะได้อยู่ร่วมกันกับพระองค์

พระเจ้าทรงมองเห็นอนาคตและได้วางแผนไว้ พระเยซูทรงทำตามแผนนั้นทุกอย่าง อ่านกาลาเทีย 4:14 เราคิดว่าอาจารย์เปาโลหมายความว่าอย่างไร? เมื่อก้าวว่า "เมื่อถึงเวลาอันเหมาะ"

วันพฤหัสบดี สิ่งที่เชื่อใจได้

บ๊อบ และปีเตอร์ เบียดกลุ่มคนออกมาเมื่อการแข่งขันฟุตบอลจบลง คุณพ่อของบ๊อบจะมาคอยพบใกล้ประตูที่ 9 "มีคนมากจริง ผมมองไม่เห็นเบอร์ของประตู" บ๊อบบ่น

"คงจะอยู่ตรงโน้น ผมเห็นประตู 10 แล้ว" ปีเตอร์พูด

"แต่คุณพ่อไม่อยู่ตรงนั้น ไม่รู้ไปอยู่ที่ไหน" บ๊อบกล่าว

"บางทีคงจะลืมนไปแล้ว" ปีเตอร์พูด "ดูซิว่ามีคนรู้จักที่เฝ้าจะขออาศัยกลับบ้านด้วยได้ไหม?"

"คุณพ่อไม่ลืมนแน่ คุณพ่อต้องมา" บ๊อบกล่าว

"ทั้งสองรออยู่ 5 นาที คนบางตาลงเล็กน้อย

"คุณพ่อไม่มาแล้วละ" ปีเตอร์พูด "ฉันเห็นมาร์คตรงโน้น ฉันจะไปขอเขากลับบ้านด้วยนะ คุณก็ควรจะไปกับเรา"

"ไม่ได้ คุณไปก่อนเถิด ผมจะคอยคุณพ่อที่นี่ คุณพ่อจะต้องมาแน่" บ๊อบตอบ

เวลาผ่านไป 15 นาที ลานจอดรถรอบๆ สนามกีฬาเกือบจะไม่มีรถเหลืออยู่

ทันใดนั้นคุณพ่อก็ขับรถมาถึงที่ประตู 9 "ขอโทษด้วยที่พอมาช้า" คุณพ่อพูด "พ่อเห็น ราฟ อิกกิน สตาร์ทรถไม่ได้ เลยหยุดช่วยผลักรถให้เขา"

"ไม่เป็นไรครับ" บ๊อบกล่าว "ผมไม่ห่วงหรอก ผมรู้ว่าคุณพ่อจะมาแน่"

เราคิดว่าทำไมบ๊อบจึงไม่กลัวว่าคุณพ่อจะไม่มา

ลองคิดถึงบางคนที่เราเชื่อคำของเขา

วันศุกร์   สรุปผล

ชีวิตของพระเยซูพิสูจน์ว่า พระคำของพระเจ้าเป็นความจริง ศาสดาพยากรณ์ที่ไม่อาจจะเข้าใจคำพยากรณ์ที่ท่านทำนาย ได้รอคอยการเสด็จมาบังเกิดของพระองค์

ลองคิดว่าเราจำได้ไหมว่า ศาสดาพยากรณ์คนไหนทำนายเรื่องอะไร?

ให้เราขอบคุณพระเจ้าที่ทรงส่งพระเยซูมาในเวลาอันเหมาะสม ขอให้พระองค์ทรงประทานความชื่นชมยินดีและความเชื่อ ขณะที่เรารอให้พระองค์เสด็จกลับมาอีก

..... โมเสส	1. พระเจ้าจะให้มีศาสดาพยากรณ์ยิ่งใหญ่
..... กษัตริย์ดาวิด	2. คนจะจับฉลากกันเพื่อแบ่งเสื้อของพระเยซู
..... อิชยาห์	3. บอกถึงชื่อที่เขาจะเรียกพระเยซู
..... ดาเนียล	4. ทำนายเวลาประสูติของพระเยซู
..... มีคาห์	5. พูดว่าพระเยซูจะประสูติที่เมืองเบ็ธเลเอ็่ม
..... มาลาคี	6. บอกให้เตรียมทางของพระเยซู

บทที่ 11

พระเยซูผู้พยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่

ข้อควรจำ "เพราะว่าพระดำรัสที่พระองค์ตรัสประทานให้แก่ข้าพระองค์นั้น ข้าพระองค์ได้ให้เขาแล้ว และเขาได้รับไว้ และเขารู้แน่ๆว่าข้าพระองค์มาจากพระองค์ และเขาเชื่อแล้วว่าพระองค์ได้ทรงใช้ข้าพระองค์มา" (ยอห์น 17:8)

บ่ายวันสะบาโต พระองค์ทรงทราบว่าปลามิเงิน

เสียงเคาะประตูดังปลุกเปโตรให้ตื่นจากความคิดฝัน เขาไปเปิดประตู ผู้ที่มาเรียกคือคนเก็บภาษีวิหารจากเยรูซาเล็ม "ฉันจ่ายเงินภาษีวิหารสำหรับปีนี้ของฉันแล้ว ท่านมาทำไมอีก" เปโตรถาม

ฉันไม่ได้มาเก็บจากท่าน แต่จะถามถึงอาจารย์ที่ท่านติดตามอยู่ ที่ชื่อเยซู เราไม่มีชื่อของท่านในรายชื่อของคนี่เสียภาษีเลย ท่านผู้นี้เสียภาษีวิหารหรือไม่" คนเก็บภาษีได้ถาม

เปโตรตรงงัน ไม่รู้จะตอบว่าอย่างไร เขาไม่อยากจะให้ดูเหมือนว่าพระเยซูไม่สนับสุนนโบสถ์ แต่ขณะนั้นเปโตรเองก็ยังไม่มียังเงินที่จะจ่ายค่าภาษีให้ เขาจะตอบอย่างไรดี

"แน่นอน เจ้านายของฉันเสียภาษีวิหาร" เปโตรตอบทันที "เราเดินทางกันเกือบตลอดเวลา ฉันแน่ใจว่าท่านจะเสียภาษีให้"

คืนนั้นเมื่อพระเยซูกลับมาที่บ้านเปโตร พระองค์ทรงตรัสถึงเรื่องนี้ แม้ว่าเปโตรจะยังไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้เลย

"เปโตร เวลาที่กษัตริย์เก็บภาษี พระองค์จะเก็บจากโอรสของพระองค์หรือเก็บจากประชาชน" พระเยซูถาม

"เก็บจากประชาชน" เปโตรทูลตอบ

"ถูกแล้ว โอรสของพระองค์ไม่ต้องเสียภาษี เราเป็นบุตรของพระเจ้า จึงไม่ต้องเสียภาษีวิหาร" พระเยซูตรัส "นอกจากนี้ ตามกฎหมายยิว ศาสดาพยากรณ์ไม่ต้องเสียภาษี"

เปโตรไม่ได้คิดแบบนี้ เขาเพียงแต่ไม่อยากให้ใครคิดว่าพระองค์ไม่จงรักภักดีต่อวิหาร ตอนนั้นเปโตรรู้สึกอายมาก

"เราจะบอกให้ว่า เปโตร เพื่อไม่ให้เกิดความอายและไม่ให้ใครต้องถูกกล่าวหา เราจะเสียภาษี ท่านจงไปที่ทะเล เหยียดเบ็ดตกปลา ปลาตัวแรกที่ติดเบ็ด จงเปิดปากมันดู ท่านจะเห็นเงินจงเอาเงินนี้ไปเสียภาษีวิหาร"

เปโตร ได้เรียนรู้มาแล้วว่าจะไม่เกิดความสงสัยในคำทำนาย หรือคำสั่งของพระเยซู เขาจึงออกไปตกปลาทันที ปลาติดเบ็ดอย่างรวดเร็ว และเมื่อเขาเปิดปากปลาดู เขาก็พบเงินเหรียญอันหนึ่งที่เขาต้องการ

"พระองค์เป็นศาสดาพยากรณ์จริงๆ" เปโตรพูดกับตนเองแล้วเดินไปเสียภาษี

วันอาทิตย์   **ศาสดาพยากรณ์**

เปิดหาความหมายของคำว่า ศาสดาพยากรณ์จากพจนานุกรมตีๆ เราจะพบความหมายหลายอย่าง จงเขียนข้างล่างด้วยคำพูดของเราเอง

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

เราคิดถึงว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา เราอยากจะทำเรื่องต่างๆ ที่พระองค์ทรงเสาะและการมหัศจรรย์ที่ทรงทำ เรามักจะไม่ค่อย

คิดถึงว่า พระองค์ทรงเป็นศาสดาพยากรณ์ แต่พระองค์ทรงเป็นจริง ๆ ก่อนที่โมเสสจะตาย ท่านได้บอกประชาชนเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระองค์ ท่านพูดถึงพระองค์ว่า เป็นศาสดาพยากรณ์ในหนังสือเฉลยธรรมบัญญัติ 18:15 "พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะโปรด ให้ผู้เผยพระวจนะอย่างข้าพเจ้านี้เกิดขึ้น ในหมู่พวกท่านจากพี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังเขา"

วันจันทร์

พระเยซูทำนายถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

ข้อพิสูจน์ที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดของศาสดาพยากรณ์คือคำพยากรณ์ของเขาเกิดขึ้นจริงหรือไม่ เราจะเรียนกันถึงคำพยากรณ์ของพระเยซูบางข้อที่เกิดขึ้นจริง และจะดูในข้อที่ยังไม่เกิดขึ้นด้วย

อ่านมัทธิว 20:17-19 พระเยซูได้พยากรณ์ถึง 5 อย่างเกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ มีอะไรบ้าง?

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....
5. ....

พระเจ้าทรงสำแดงแก่พระเยซูว่าพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์และฟื้นขึ้นมาอย่างไร พระเยซูต้องการจะอธิบายเรื่องนี้ให้สาวกของพระองค์ฟัง ก่อนที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้น เพื่อสาวกจะได้ทราบเมื่อเห็นพระองค์ถูกต้องจริงว่าพระองค์ทรงเป็นศาสดาพยากรณ์และเป็นพระบุตรของพระเจ้า

คำพยากรณ์ของพระเยซูเรื่องการสิ้นพระชนม์และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์เกิดขึ้นจริงเช่นที่พระองค์ตรัสหรือไม่?.....

วันอังคาร

พระเยซูทรงทำนายเรื่องเปโตรปฏิเสธพระองค์

พระเยซูทรงทราบล่วงหน้าด้วยถึงการกระทำของคน พระองค์และเหล่าสาวกกำลังเลี้ยงปัสคาอยู่ด้วยกันไม่นานก่อนการตรึงพระเยซู

"ท่านทุกคนจะละทิ้งเรา" พระองค์ทรงบอกพวกเขาด้วยความเสียใจ

"ไม่ใช่ข้าพเจ้า" เปโตรทูลตอบทันที "คนอื่นที่นี้อาจจะละทิ้งพระองค์ แต่ไม่ใช่ข้าพเจ้า ถ้าจำเป็นข้าพระองค์จะตายกับพระองค์"

"เปโตร" พระเยซูตรัส "ในคืนวันนั้น ก่อนไถ่ขัน 2 ครั้ง ท่านจะปฏิเสธเรา 3 ครั้งว่า "ไม่รู้จักเรา" ปฏิเสธว่า "ไม่รู้จักพระองค์" หรือไม่ใช่สาวกของพระองค์"

อีกครั้งหนึ่งที่ทำนายของพระเยซูเกิดขึ้นจริง แม้แต่การที่ไถ่ขันอ่านเรื่องนี้ใน มาระโก 14:66-72

เปโตร ปฏิเสธใครว่าเขาไม่ได้เป็นสาวกของพระเยซู

.....
เมื่อเปโตรได้ไถ่ขันครั้งที่สอง เขาทำอย่างไร?
.....

วันพุธ

พระเยซูทำนายถึงความพินาศของวิหาร

วันหนึ่งขณะที่พระเยซูและสาวกกำลังเดินออกมาจากพระวิหารสาวกได้พูดถึงความยิ่งใหญ่และความงามของตัววิหาร

พระเยซูทอดพระเนตรหินขาวเป็นเงางาม พวกยิวทุกคนรู้สึกหึงและภูมิใจในวิหารอยู่ในใจ ก้อนหินที่นำมาสร้างวิหารเป็นก้อนใหญ่ ๆ ดูเหมือนจะไม่มีสิ่งใดมาทำลายได้

พระเยซูทรงบอกสาวกด้วยความเสียใจว่า "ในไม่ช้านี้ ก้อนหินที่ซ้อนทับกันอยู่นี้ก็จะถูกทำลายลงและวิหารจะพินาศหมด"

พวกสาวกไม่อยากจะเชื่อคำพยากรณ์นี้ วิหารจะถูกทำลายจนหมดเกลี้ยงได้อย่างไร ไม่เหลือก้อนหินซ้อนทับกันเลย

การพยากรณ์ของพระเยซูก็เกิดขึ้นจริง ๆ อีก 29 ปี หลังจากการทำนายของพระเยซู ในปี ค.ศ. 70 กองทัพโรมัน ซึ่งมีจอมพลติโต เป็นแม่ทัพได้บุกเข้าวิหาร ทหารได้ฆ่าคนประมาณ 1 ล้านคนในเยรูซาเล็ม แล้วได้เผาวิหารให้ราบสิ้น นักประวัติศาสตร์ชาติยิวชื่อโจเซฟสกกล่าวไว้ว่า "เมืองนี้ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยรากฐานที่แข็งแรงดีเยี่ยม แต่ได้ถูกรื้อทำลายสิ้น จนผู้ที่มาพบเห็นภายหลังไม่เชื่อว่ามิวิหารมาก่อน"

วันพฤหัสบดี พระเยซูทำนายถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์

ขณะที่พระเยซูเล่าให้สาวกฟังถึงความพินาศของเยรูซาเล็มที่จะเกิดขึ้น สาวกเหมาเอาว่า นั่นเป็นวาระสุดท้ายของโลกนี้ เขาจึงถามพระองค์ว่า "โลกจะสิ้นสุดลงเมื่อไร จะมีหมายสำคัญอะไรที่แสดงว่าพระองค์จะเสด็จมาในวาระสุดท้ายของโลกนี้"

พระเยซูทรงทราบว่าความพินาศของกรุงเยรูซาเล็มมิใช่การสิ้นสุดของโลกนี้ พระองค์สามารถจะมองเห็นประวัติศาสตร์ทั้งหมดของโลกนี้ในอนาคตได้ พระองค์ต้องการจะให้พวกสาวกและคนที่เขาจะเทศนาสั่งสอน และบอกข่าวรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก่อนที่พระองค์จะเสด็จมาครั้งที่สอง พระองค์จะประทานเครื่องหมายที่เขาจะคอยเฝ้าดู ซึ่งจะหาพบในมัทธิวกบที่ 24 จงเรียงอักษรให้เป็นคำถูกต้อง

- 1. งคสราม .....
- 2. การตันหาอร .....
- 3. แแตนผินไวห .....
- 4. พระคิสรตเมียทเจิท .....

5. วดงทหาอิตยมีด .....
6. ดวงนัจรทไม่งอสงสงาว .....
7. ตตวาก .....
8. การตทที่เหงม่ม .....
9. ปาหัญในครบอควร .....

คุณพ่อของแกรี่อยู่ไกลมาก เขาจะต้องไปทำงานไกลจากบ้าน หลายพันกิโลเมตรและกลับมาเยี่ยมบ้านไม่ได้บ่อย

"เมื่อไรคุณพ่อจะมาครับ" แกรี่ถามคุณแม่บ่อยๆ "เราจะรู้ได้อย่างไรว่า คุณพ่อจะมาเมื่อไร?"

"คุณพ่อจะมาตอนหน้าหนาว ใม่ร้อน อากาศจะหนาว กลางวันจะสั้นกว่ากลางคืน และคุณพ่อจะเขียนจดหมายมาบอกแน่นอนว่าจะมาเมื่อไร เราจะขับรถไปสนามบินและรอให้เครื่องบินลงจอด คุณพ่อจะมีกระเป๋าและของขวัญ และเราทั้งสามคนจะมีความสุขที่สุด" คุณแม่บอก

การรู้ล่วงหน้าก่อนว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นเป็นการดี พระเยซูต้องการให้สาวกของพระองค์ทราบการเสด็จกลับมาของพระองค์ว่าจะเป็นอย่างไร ดังนั้นพระองค์จึงทรงทำนาย อ่านข้อพระคัมภีร์ ทั้ง 3 ตอน แล้วรวบรวมเป็นคำพูดของเราเอง

ยอห์น 14:3 .....

.....

มัทธิว 24:30-31 .....

.....

มัทธิว 28:20 .....

.....

วันศุกร์   สรุปผล

ถ้ามีคนถามเราว่า เครื่องหมายของฤดูใบไม้ผลิคืออะไร? เราจะตอบ
เขาว่าอย่างไร? .....

ไปดูที่รายการเครื่องหมายการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูอีก
ครั้งใน มัทธิวกที่ 24

ตอนนี้มาดูหนังสือพิมพ์หรือวารสารข่าว เราพบข่าวพาดหัว หรือ
เรื่องที่แสดงว่าเป็นเครื่องหมายการเสด็จมาของพระเยซูบ้างไหม? ถ้ามี
ตัดเก็บไว้สัก 2 เรื่อง แล้วนำไปโรงเรียนสะบาโตให้เพื่อนๆ ได้อ่านด้วย

ถ้ามีคนถามว่า ทำไมเราจึงคิดว่าการเสด็จมาของพระเยซูนั้นได้ใกล้
เข้ามาแล้ว เราจะตอบว่าอย่างไร?

.....
.....

บทที่ 12

การพยากรณ์ - พรวรรคสำหรับคริสตจักร

ข้อควรจำ "ด้วยว่าคำพยากรณ์เรื่องพระคริสต์นั้น เป็นที่รับรองแน่นอนในพวกท่านแล้ว ท่านทั้งหลายจึงมิได้ขาดของประทานเลย ในขณะที่ท่านรอคอยการปรากฏของพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา" (1 โครินธ์ 1:6-7)

บ่ายวันสะบาโต นิมิตของยอห์น

ยอห์น อัครสาวกผู้เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของพระเยซู ขณะนั้นท่านอายุมากแล้ว ประมาณ 90 กว่าปี ท่านเป็นนักโทษของรัฐบาลโรมันถูกจำขังอยู่ที่เกาะปัทโม ไม่มีคริสเตียนอื่นที่จะพูดด้วย พระเยซูทรงเสด็จขึ้นสวรรค์ไปกว่า 50 ปีแล้ว กรุงเยรูซาเล็มก็ถูกทำลายไป ยอห์นมีความหวังว่า จวนจะถึงเวลาที่พระเยซูจะเสด็จกลับมาอีกดังที่ทรงสัญญาไว้

เช้าวันสะบาโตวันหนึ่ง ขณะที่ยอห์นมองออกไปทางทะเล รู้สึกเหงาและหมดกำลังใจ ท่านได้ยินเสียงมาจากข้างหลังท่าน คล้ายเสียงแตรพูดว่า "ยอห์น จงเขียนสิ่งทั้งหลายที่ท่านเห็นและส่งข่าวนี้ออกไปถึงโบสถ์ทั้งเจ็ดในเอเชียไมเนอร์"

ยอห์นหันหลังมาดู ทันใดนั้นดูเหมือนว่า ท่านไม่ได้อยู่ที่เกาะปัทโมแล้ว แต่อยู่ในวิหารของพระเจ้าบนสวรรค์ พระเยซูทรงอยู่ที่นั่น แต่พระองค์ไม่เหมือนกับพระเยซูองค์ที่ยอห์นรู้จัก พระเศียรของพระองค์ขาวเหมือนดั่งหิมะ พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวไฟ พระบาทของพระองค์ดุจทองสัมฤทธิ์เกลี้ยงและพระสุรเสียงของพระองค์ดุจเสียงน้ำตก

พระเยซูทรงประทานนิมิตหลายอย่าง เพื่อให้ยอห์นได้เห็นประวัติของคริสตจักรไปจนจบ ในนิมิตยอห์นได้เห็นถึงการเสด็จมาของพระเยซู

ยังโลกนี้อีก ท่านเห็นผู้ที่ได้รับความรอดเดินทางไปสวรรค์กับพระองค์ และทำยที่สุดท่านก็ได้เห็นกรุงเยรูซาเล็มใหม่ลอยลงมาจากสวรรค์มา ตั้งอยู่ที่โลกนี้ คนชั่วร้ายได้ถูกทำลายและผู้ชอบธรรมมีชีวิตอยู่ในโลกที่ดีพร้อม

ยอห์นคงจะรู้สึกมีกำลังใจและยินดีมาก แม้ว่าท่านจะต้องเขียนข่าวถึงความยากลำบากและการกดขี่ข่มเหงที่พลไพร่ของพระเจ้าจะต้องได้รับ แต่ท่านได้เห็นตอนจบของเรื่องและทราบว่าเป็นเรื่องที่ดีจริงๆ

วิธีหนึ่งที่พระเจ้าทรงนำคริสตจักรในสมัยแรกๆ คือ ทางนิมิต ในสัปดาห์นี้เราจะได้เรียนถึงนิมิตและผู้พยากรณ์ของคริสตจักรในระยะไม่นานหลังจากการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู

วันอาทิตย์ สเทเฟนได้เห็นพระเยซูบนสวรรค์

สเทเฟนเป็นมัคทายกคนหนึ่งของคริสตจักรในสมัยแรก ท่านไม่ได้เป็นสาวกหนึ่งใน 12 คนของพระเยซู แต่ท่านรักพระเยซูและไปตามที่ต่างๆ สอนถึงเรื่องพระองค์

งานของสเทเฟนทำให้พวกยิวโกรธ เขาได้จับท่านมาไต่สวน กล่าวหาว่าท่านดูหมิ่นพระเจ้า ด้วยความอดทนใจเย็น สเทเฟนได้เล่าให้พวกเขาฟังถึงเรื่องต่างๆ ในพระคัมภีร์ที่ได้พยากรณ์ถึงการเสด็จมาของพระเยซู และเรื่องเหล่านั้นได้เกิดขึ้นสมจริง พระองค์ได้เสด็จมาแล้ว และเป็นผู้ที่พวกเขาจับไปฆ่า

สเทเฟนอธิบายมากเท่าใด ผู้นำของชาวยิวก็ยิ่งโกรธมากยิ่งขึ้น พวกเขาขว้างก้อนหินและฉีกเสื้อผ้า คว่ำก้นหินขว้างเพื่อให้สเทเฟนตาย

ขณะนั้นเอง พระเจ้าทรงให้สเทเฟนได้เห็นนิมิต อ่าน กิจการ 7:56 ว่าท่านได้เห็นอะไร "ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นท้องฟ้าแหวกเป็นช่อง และบุตรมนุษย์ยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า"

พวกยิวพากันเอาหินขว้างสเทเฟนจนท่านตาย ท่านเป็นคริสเตียนคนแรกที่ได้รับการข่มเหง แต่ท่านตายขณะที่เห็นนิมิตพระเยซูประทับอยู่บนสวรรค์กับพระบิดา สเทเฟนมีความแน่ใจว่า พระเยซูจะเสด็จกลับมาและให้ท่านฟื้นจากความตาย รับท่านไปสวรรค์

วันจันทร์

นิมิตทำให้เขาโลตาบอด

กิจการบทที่ 9 เล่าถึงนิมิต 2 ครั้ง ครั้งแรกพระเจ้าทรงปรากฏแก่เขาโลผู้ทำการกดขี่ข่มเหงคริสเตียน เขาโลเกลียดคริสเตียน เขาเที่ยวตามหาคริสเตียนตามบ้านและที่ทำงาน เมื่อพบก็จับมาขังคุกไว้

ขณะที่เขาโลเดินทางเพื่อจะไปหาพวกคริสเตียนที่เมืองดามัสกัส ทันใดนั้นมีแสงสว่างจ้าส่องมาจากสวรรค์ แสงนั้นสว่างจนทำให้เขาชบลงกับพื้นดิน

มีเสียงดังมาจากสวรรค์ว่า "เขาโล เจ้าข่มเหงเราทำไม?"

"ท่านเป็นใคร" เขาโลถามด้วยความกลัว

"เราเป็นเยซูที่เจ้าข่มเหงนั้น"

ทันใดนั้นเขาโลก็เปลี่ยนเป็นคนใหม่ เขายินยอมทำตามที่พระเจ้าต้องการ พระเยซูบอกให้เขาเข้าเมืองและรอคำสั่งที่นั่น เขาโลต้องการคนช่วย แสงสว่างจ้านั้นทำให้เขาตาบอดไป

พระเจ้าทรงปรากฏแก่ชายอีกคนหนึ่งชื่ออานาเนีย ในเมืองดามัสกัส "เราอยากจะให้เจ้าไปหาเขาโล เขามีดวงรักษาตาของเขาให้เห็นได้" พระเจ้าตรัส

อานาเนียรู้เรื่องของเขาโล อานาเนียกับคริสเตียนคนอื่นๆ เคยซ่อนตัวจากเขาโล แต่ตอนนี้พระเจ้าต้องการให้เขาไปหาเขาโลและรักษาเขาให้หาย เป็นเรื่องที่เหลือเชื่อสำหรับอานาเนีย แต่เขาเคยได้รับข่าวจากพระเจ้าและเชื่อฟังพระองค์

พระเจ้ามีงานอย่างหนึ่งให้ซาโลทำ และพระองค์จะประทานข่าวหลายอย่างให้บอกแก่คริสตจักร ซาโลเป็นศาสตพยากรณ์ของพระเจ้าไปสู่ชนต่างชาติ ซึ่งไม่ใช่พวกยิว แต่ต้องการจะเรียนรู้ถึงความรอดของพระเยซู

ซาโลเปลี่ยนชื่อเป็นอะไรหลังจากการกลับใจของท่าน กิจการ 13:9

.....

เปาโลซึ่งเป็นศาสตพยากรณ์ต่างชาติได้เขียนจดหมายที่ประทับใจหลายฉบับ จดหมายเหล่านี้กลายเป็นหนังสือพระคัมภีร์ใหม่ ดูว่าเราจะหาหนังสือเหล่านี้ได้ที่เล่ม .....

วันอังคาร คำทำนาย-ของประทานแก่คริสตจักร

ในจดหมายฉบับหนึ่งของเปาโลที่มีไปถึงคริสตจักรที่กรุงโรม ท่านได้บอกเกี่ยวกับพรสวรรค์ที่พระเจ้าทรงประทานแก่คริสตจักรของพระองค์

พรสวรรค์สิ่งแรกที่เปาโลพูดถึงคือ การพยากรณ์ จะมีผู้พยากรณ์เกิดขึ้นในโบสถ์ ผู้พยากรณ์จะเป็นผู้ส่งข่าวของพระเจ้า และทำนายเรื่องต่างๆ ในอนาคต และจะเป็นพยานถึงพระเยซู ผู้พยากรณ์จะดำเนินชีวิตที่ดีเป็นตัวอย่างแก่คนอื่น

ผู้พยากรณ์ไม่ใช่สำหรับพระคัมภีร์เก่าและใหม่เท่านั้น แต่จะเป็นผู้ให้ข่าวคริสตจักรจนถึงเวลาที่พระเยซูจะเสด็จกลับมาอีก

วันพุธ นิमितเรื่องคริสตจักรแก่ยอห์น

วันแรกของสัปดาห์นี้เราได้อ่านถึงนิमितของยอห์นที่เกาะปัทโม นิमितของยอห์นทั้งหมดเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับคริสตจักร มีทั้งเรื่องดีและเรื่องไม่ดีที่จะเกิดแก่คริสตจักร

ยอห์นได้เห็นการสงครามต่อสู้ระหว่างพญานาค(ซาตาน) และผู้หญิง (คริสตจักร) พญานาคพยายามทำลายคริสตจักรแต่ไม่เป็นผลสำเร็จ

มีคริสตจักรอยู่มากมาย ยอห์นพูดถึงคริสตจักรใด ท่านเล่าให้เราฟัง เล็กน้อยเรื่องคริสตจักรที่แท้จริง เพื่อจะได้ไม่สับสน

อ่านวิวรณ์ 12:17 หากดูที่ยอห์นบอกว่า คริสตจักรที่แท้จริงจะทำอะไร
2 อย่าง

1. ....
2. ....

เรารู้ว่าเฉลยธรรมบัญญัติคืออะไร แต่คำพยานของพระเยซู หมายความว่าอย่างไร? ยอห์นไม่ได้อธิบายไว้ในข้อความนี้แต่อธิบายไว้ภายหลัง

อ่านวิวรณ์ 19:10 คำพยานของพระเยซูคืออะไร?

.....

ใช่แล้ว คริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้าจะมีคำพยากรณ์

วันพฤหัสบดี	ศาสดาพยากรณ์ในคริสตจักร
-------------	-------------------------

ศาสตราจารย์ดริลลี เฮเนส กำลังเปิดประชุมประกาศศาสนา คำเทศนาของเขาจะมีเรื่องการพยากรณ์อยู่เสมอ ในคืนแรกเขาอธิบายถึงผู้พยากรณ์ในพระคัมภีร์เก่า คืนวันที่สองของเขาแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการพยากรณ์เป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ใหม่ ในคืนที่สามเขาได้อธิบายเกี่ยวกับคริสตจักรแอตเวนตีสที่ได้รับพระพรในเรื่องการพยากรณ์คือชีวประวัติและหนังสือของ นางเอลเลน จี. ไวท์

หญิงคนหนึ่งได้มาฟังการเทศนาตั้งแต่สองคืนแรก ด้วยความสนใจอย่างยิ่งในเรื่องคำพยากรณ์ เมื่อจบการประชุมคืนที่สอง เธอได้มาพบอาจารย์เฮเนสและถามว่า "โบสถ์ของคุณมีศาสดาพยากรณ์หรือคะ?"

"อะไรทำให้คุณถามอย่างนี้" ศาสตราจารย์ตอบ

"เพราะคำเทศนาของคุณคืนนี้ละสิคะ"

"ใช่แล้ว คริสตจักรของเรามีศาสตาดพยากรณ์"

"ถ้าเป็นอย่างนั้นการที่ฉันค้นหามาตั้งหลายสิบปีก็จบลงแล้ว
ขอบคุณพระเจ้า"

"หมายความว่าจะอย่างไรครับ" อาจารย์เฮเนสถาม หญิงนั้นอธิบายว่า
เกือบ 30 ปีมาแล้ว หลังจากที่ได้ศึกษาหนังสือวิวรณ์ เธอเชื่อว่าคริสตจักร
ในยุคสุดท้ายของพระเจ้าจะสามารถทำการพยากรณ์ เธอได้สอบถามตาม
โบสถ์ต่างๆ ถึงเรื่องการพยากรณ์ แต่ต้องผิดหวัง อาจารย์เฮเนสได้เชิญ
เธอมาฟังให้ได้ในคืนต่อมา เรื่องการพยากรณ์ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์
แอ็ดเวนติส หญิงนั้นได้มาฟังและรู้สึกตื่นเต้นในเรื่องที่ได้ฟัง

สัปดาห์หน้าเราจะได้เรียนถึงศาสตาดพยากรณ์ผู้นั้น คือ นางเอลเลน จี.
ไวท์ และการผ่านข้อพิสูจน์ต่างๆ แสดงว่านางเป็นผู้พยากรณ์ที่แท้จริง

วันศุกร์ สรุปผล

ลองดูว่าเรายังจำข้อพิสูจน์ของผู้พยากรณ์ได้หรือไม่ เรื่องนี้เป็นเรื่อง
สำคัญมากเรื่องหนึ่งที่พระเจ้าต้องการจะให้เรารู้ พระองค์ต้องการจะให้เรา
สามารถพิสูจน์ทุกคนที่อ้างว่าเป็นผู้พยากรณ์ว่าเป็นจริง ๆ หรือไม่

ข้อพิสูจน์ต่างๆ มีอะไรบ้าง?

1. คำพยากรณ์ของผู้พยากรณ์แท้จริงจะเกิดขึ้นจริง
2. คำพยากรณ์ของท่านจะสอดคล้องกับคำสอนในพระคัมภีร์
3. ผู้พยากรณ์ที่แท้จริงจะบอกว่าคำทำนายของท่านมาจากพระเจ้า
4. การดำเนินชีวิตของท่านจะแสดงให้เห็นว่า พระเจ้าทรงอยู่กับท่าน
5. ท่านจะสอนว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดผู้เดียวของ
มนุษยชาติ

เปิดดูใน โรม 12:6-8 ถึงของประทานของพระวิญญาณ

1.	2. ....
3.	4. ....
5.	6. ....
7.	8. ....

บทที่ 13

ผู้พยากรณ์สมัยปัจจุบัน

ข้อควรจำ "พระองค์จะทรงให้ท่านมั่นคงอยู่จนถึงที่สุด เพื่อให้ท่านปราศจากที่ติในวันของพระเยซูคริสตเจ้าของเรา" 1 โครินธ์ 1:8

บ่ายวันสะบาโต ทูตสวรรค์ปรากฏที่กระโจมของเรา

นางเอลเลน จี. ไวท์ ได้เทศนาที่ไบรท์ตันแคมป์ ที่ประเทศออสเตรเลีย ในปีค.ศ. 1894 คนชอบฟังเธอพูดเกี่ยวกับธรรมบัญญัติ 10 ประการ และการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู

ในเมืองใกล้ๆ นั้นมีกลุ่มเด็กหนุ่มเกเรพากันมาก่อนเวลาที่กระโจมที่เปิดการประชุม โดยการเอาหินขว้างและดึงกระโจมอื่นๆ ให้ล้ม เมื่อพวกเด็กหนุ่มแอดเวนตีสต์ได้ยินถึงแผนงานในคืนต่อมาว่าพวกเขาจะพังกระโจมของนางเอลเลน จี. ไวท์

ข่าวนี้รู้ไปถึงผู้ควบคุมการประชุมนี้ เขาจึงได้ไปขอความคุ้มครองจากตำรวจ ทางกรมตำรวจได้ส่งชาวไอริชร่างสูงใหญ่ ซึ่งเป็นแคทอลิกมาคุ้มครองกระโจมของนางเอลเลน จี. ไวท์

นางเอลเลน จี. ไวท์ ไม่รู้สึกกลัวคำขู่เหล่านั้น หลายครั้งที่ทูตสวรรค์ได้ดูแลนาง ได้ช่วยนางไว้จากศัตรู หลังจากเลิกการประชุมในคืนนั้น นางก็เข้านอนตามปกติ

ไม่นานหลังเที่ยงคืน ขณะที่ตามกระโจมต่างๆ เงียบสงบ ตำรวจที่เฝ้ายามถึงกับตาค้างเมื่อเห็นแสงอยู่เหนือกระโจมของนางเอลเลน จี. ไวท์ เขาเฝ้าดูหนึ่งไม่เคลื่อนไหว ขณะที่รูปร่างของทูตสวรรค์ปรากฏเป็นสีเงิน

ตำรวจผู้นั้นรู้สึกประทับใจมาก คงเช่นเดียวกับทหารยามที่เฝ้าอุโมงค์พระศพของพระเยซู

ตำรวจคิดว่าการเฝ้ายามของเขาไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป เขาจึงกลับไปที่กรม เขาอธิบายว่า นางเอเลน จี. ไวท์ ปลอดภัยดีและปลอดภัยมากกว่าการดูแลของเขา เพราะทูตสวรรค์ของพระเจ้าอยู่ที่นั่น

คืนวันต่อมาตำรวจนี้ได้มาประชุม เขาอยากมาฟังหญิงผู้ซึ่งได้รับเกียรติจากพระเจ้าและทูตสวรรค์ เขากลับมาฟังนาง เอเลน จี. ไวท์ ทุกคืน และเมื่อสิ้นสุดการประชุม เขาได้รับบันทึก

4 ปี หลังจากการประชุมครั้งนี้ นางเอเลน จี. ไวท์ ได้เขียนหนังสือผู้ฟังปรารถนาแห่งปวงชน ตอนหนึ่งนางได้เขียนว่า

"เราได้รับการคุ้มครองดูแลจากทูตสวรรค์ ไม่ว่าอันตรายนั้นจะเห็นหรือไม่เห็นก็ตาม เราจะไม่มีวันรู้จักกระทั่งเราได้เห็นแสงแห่งความรอด เราจึงได้รู้ว่าพระเจ้าทรงจัดการเรื่องเหล่านี้"

สัปดาห์นี้เราจะได้อ่านเรื่องหลายเรื่องที่เราได้เห็นว่า พระเจ้าทรงดูแลนางเอเลน จี. ไวท์ อย่างไร และพระองค์ทรงตรัสแก่พลไพร่ของพระองค์โดยผ่านนางเอเลน จี. ไวท์ อย่างไร

วันอาทิตย์ ข่าวของนางมาจากพระเจ้า

เอเลน โกล ฮาร์มอน และคู่แฝดของนางอลิซาเลท เกิดที่กอร์แฮมเมน เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 1827 เมื่อเอเลน อายุได้ 9 ปี มีเด็กหญิงอายุ 13 ปี ได้อาห็นขว้างเอเลนจนหมดสติไป เอเลนป่วยเป็นเวลานาน แม้ว่าเธอจะหายป่วย แต่สุขภาพไม่ดี ทำให้ต้องหยุดเรียนแค่ชั้นประถม 3

ในปีค.ศ. 1840 เธอได้ยืมวิลเลียม มิลเลอร์ เทศนาว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมายังโลกนี้ราวปี ค.ศ. 1844 เธอได้ศึกษาคำพยากรณ์ด้วยตนเอง และแน่ใจว่าข่าวของวิลเลียม มิลเลอร์เป็นความจริง

เธอเศร้าเสียใจมาก เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ผ่านไปแล้ว พระเยซูยังไม่ได้เสด็จกลับมา แล้วในเดือนธันวาคมเธอได้รับนิมิตเป็นครั้งแรก ขณะนั้นเธออายุได้ 17 ปี มีน้ำหนัก 80 ปอนด์ เธอป่วยเป็นโรคปอดและหัวใจอ่อน เธอยังห่างไกลจากการเป็นศาสนาดพยากรณ์อยู่มากตามที่ผู้คนทั่วไปคาดหวัง

ในนิมิตครั้งแรกของเธอ เธอเห็นชาวแอตเวนตีสกำลังเดินทางไปตามทางตรงและแคบเหนือโลกนี้ พระเยซูพาเธอไปสวรรค์ เธอได้เห็นสวรรค์และต้นไม้แห่งชีวิต พระเจ้าสั่งให้เธอบอกให้ใครๆ รู้ถึงข่าวนี้ ครั้งแรกเธอไม่ต้องการทำอย่างนั้นเลย แต่ความตั้งใจที่จะทำตามพระเจ้าสั่งมีมากกว่า

ปี 1845 เธอเริ่มเดินทางไปเยี่ยมผู้เชื่อแอตเวนตีส กลุ่มเล็กๆ ที่ห่อหุ้มหมดกำลังใจ มีคนจำนวนมากยอมรับข่าวและนิมิตของเธอว่ามาจากพระเจ้า

ปี 1846 เธอเจ. ไวท์ แต่งงานกับเจมส์ ไวท์ ศาสนาจารย์ของแอตเวนตีส ทั้งสองช่วยยืดอกกลุ่มผู้เชื่อไว้ด้วยกัน และในปี 1860 ได้รวบรวมผู้เชื่อเข้ามาอยู่ในคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอตเวนตีสจนถึงปัจจุบันนี้

เธอเจ. ไวท์ มีบุตรชาย 4 คน 2 คนเสียชีวิตในวัยเด็ก แม้ว่างานของเธอจะทำให้เธอต้องจากบ้านเกือบตลอดเวลา เธอก็ได้ติดต่อกับลูกๆ และดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด

เธอเจ. ไวท์ ได้ให้ข่าวพิเศษจากพระเจ้าแก่ผู้ที่ต้องการ เธอได้เขียนมากกว่า 25 ล้านคำ (หนังสือพระคัมภีร์มีประมาณ 774,746 คำ) ตลอดระยะเวลาการทำงาน 70 ปี พระเจ้าทรงประทานนิมิตแก่เธอเจ. ไวท์ ประมาณ 2,000 ครั้ง บางครั้งเป็นข่าวจำเพาะตัวบุคคล บางครั้งเป็นเรื่องของงานและความมุ่งหมายของทั้งคริสตจักร

ในวันที่ 16 กรกฎาคม ค.ศ. 1915 เวลา 15:40 น. เอลิน จี. ไวท์ ก็เสียชีวิต

วันจันทร์ ข่าวของนางเอลิน จี. ไวท์ เป็นพยานถึงพระเยซู

วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ผู้รับใช้พระเจ้ารู้สึกผิดหวังและเสียใจมาก ตลอดวันนั้นเขาได้คอย หวังว่าพระเยซูจะเสด็จมาพร้อมด้วยทูตสวรรค์ของพระองค์และรับเขาไปสวรรค์ แต่พระองค์ไม่ได้เสด็จมา ในคอร์ธแมน เอเลน ฮาร์มอน ขณะนั้นอายุได้ 16 ปี ได้เฝ้าคอยพร้อมกับครอบครัวของเธอ ถึงตอนค่ำทุกคนผิดหวังมากจนเกือบจะทนไม่ได้ เอลินหวังไว้ว่า พระเยซูจะทรงให้เธอมีร่างกายใหม่ที่แข็งแรงและสวยงาม

ถึงเดือนตุลาคม 2-3 สัปดาห์ หลังจากวันเกิดของเอลิน ครบ 17 ปี ได้ไปที่บ้านของเพื่อนเพื่ออธิษฐาน และศึกษาพระคัมภีร์กับเพื่อนๆ อีก 4 คน เอลินยังไม่ทราบว่าพระเจ้าจะทรงเลือกเธอเป็นผู้ส่งข่าวของพระองค์

ขณะที่ทุกคนกำลังคุกเข่าอธิษฐาน เอลิน รู้สึกมีแสงสว่างสง่าราศีของพระเจ้าล้อมรอบเธอไว้และรู้สึกว่าตัวกำลังลอยสูงขึ้นๆ จากพื้น เธอหันไปมองเห็นเพื่อนๆ แต่มองไม่เห็นใครแล้วเสียงหนึ่งพูดขึ้น "มองขึ้นไปสูงอีกหน่อย"

เอลินแหงนหน้ามองสูงขึ้น เธอเห็นทางเดินที่แคบและยาว อยู่เหนือโลก พวกเขาแอดเวนตีส์กำลังเดินตามทางนั้น มีพระเยซูเป็นผู้นำทาง พระองค์ทรงให้กำลังใจและนำพวกเขาไปสู่เมืองบริสุทธิ แสงสว่างจากต้นทางส่องสว่างไปตลอดทาง

เอลิน ได้ยินบางคนพูดว่า "ทางนี้สูงขึ้นและแคบ ปีนลำบาก นั่นไม่ใช่พระเยซูที่นำเราอยู่แล้ว" เอลิน เห็นไฟที่ส่องทางเดินอยู่นั้นดับมืดไป แล้วเขาได้ตกลงมาอยู่ในโลกที่มีดงข้างล่าง

แอ็ดเวนตีสคนอื่นๆ มองตามพระองค์ตลอดเวลา "เรารอดแล้ว" เขาพูด "พระเยซูเป็นผู้นำของเรา" เอเลนบินบันไดสูงชันพร้อมกับพวกเขา จนกระทั่งถึงเมืองบริสทูล์ เราารู้สึกว่าหัวใจจะระเบิดด้วยความยินดี เมื่อพระเยซูยิ้มให้เรา และสวมมงกุฎบนศีรษะของเรา

พระเยซูเปิดไข่มุกออกกว้างและกล่าวว่า "ความบาปของท่านได้ถูกชำระแล้วโดยความตายของเราบนไม้กางเขน ท่านกลับยืนหยัดเพื่อความจริงของเรา จงเข้ามาเถิด"

เอเลนเข้าไปในเมืองพร้อมกับคนอื่นๆ เราเดินบนถนนทองคำ เราได้เห็นบ้านสวยงามที่พระเยซูทรงสร้างไว้สำหรับพลไพร่ของพระองค์ เราเห็นบัลลังก์ของพระเจ้าล้อมรอบด้วยสายรุ้ง เราได้เห็นแม่น้ำแห่งชีวิตและต้นไม้อันหนึ่งแห่งชีวิตมีผลสีทองปนเงิน เราได้แตะต้องพิณทองและมีเสียงไพเราะออกมา

พระเจ้าทรงแสดงให้เอเลนเห็นว่า เมื่อโลกนี้ถูกเปลี่ยนแปลงใหม่แล้ว จะสวยงามเพียงใด เราได้เห็นโต๊ะอาหารเป็นเงิน ยาวหลายไมล์ ซึ่งพลไพร่ของพระเจ้าจะได้นั่งรับประทานในวันหนึ่ง บนโต๊ะอาหารมีผลไม้และถั่วทุกชนิด

"ขอข้าพเจ้ารับประทานผลไม้บ้างได้ไหม?" เอเลนถามพระเยซู "ตอนนี้ยังไม่ได้" พระองค์ตอบอย่างสุภาพ "ถ้าเจ้าเชื่อสัตย์เจ้าจะได้กินผลไม้จากต้นไม้อันหนึ่งแห่งชีวิต และดื่ม น้ำจากน้ำพุใกล้บัลลังก์พระเจ้า เอเลนเจ้าต้องกลับไปเล่าให้คนทั้งหลายฟังถึงสิ่งที่เราได้แสดงแก่เจ้า" แล้วเอเลนก็รู้สึกว่าคุณทูตสวรรค์พาลงมาสู่โลกนี้

ขณะที่เอเลนได้รับนิมิต เธอไม่หายใจ เพื่อนๆ ที่กำลังอธิษฐานอยู่ด้วยคิดว่าเธอตายแล้ว หลังจากหยุดหายใจไปนาน เธอก็เริ่มหายใจตั้งขึ้นๆ และต่อมาก็หายใจเป็นปกติ

หนึ่งสัปดาห์ต่อมาพระเจ้าทรงประทานนิมิตแก่เอเลนอีกครั้งหนึ่ง เธอทราบบว่า พระองค์ทรงให้เธอเป็นผู้ส่งข่าวของพระองค์ "เรามีข่าวให้

ท่านต้องเดินทางไปบอกทุกคนแห่ง พระเจ้าทรงตรัสสั่ง ท่านต้องเขียนสิ่งที่เราจะบอกให้"

วันอังคาร นางเอเลน จี. ไวท์ ดำเนินชีวิตตามแบบของพระเจ้า

ข้อพิสูจน์อย่างหนึ่งถึงศาสตราจารย์ของพระเจ้า คือ ผลของผู้ที่นั้น หมายความว่าผลของการกระทำ การดำเนินชีวิตของเขา

ศาสตราจารย์ เอช เอ็ม เอส ริชาร์ด ผู้ประกาศศาสนาทางวิทยุมาเป็นเวลานาน ได้เล่าว่า ได้ฟังว่าคุณพ่อท่านคุยกับชายคนหนึ่งที่ไม่เชื่อว่าหนังสือที่นางเอเลน จี. ไวท์ เขียนนั้นได้รับการดลใจจากพระเจ้า ชายผู้นี้ตั้งใจต่อต้านอยู่ก่อนแล้ว เขาไม่ยอมฟังเหตุผลที่เป็นไปได้ ในที่สุดคุณพ่อของอาจารย์ริชาร์ด กล่าวว่า "มีคำถามข้อหนึ่งที่จะถามท่าน โปรดตอบด้วยใจจริง เวลาที่ท่านอ่านหนังสือเหล่านี้ ท่านเป็นคนเลวลงหรือดีขึ้น" "แน่นอนต้องดีขึ้น" ชายนั้นตอบ คุณพ่อของอาจารย์ริชาร์ด ตอบว่า "ดี ถ้าอย่างนั้น ผมก็สบายใจ ผมต้องการทราบแค่นั้น"

อาจใช้มาตรฐานเดียวกันนี้พิสูจน์ชีวิตของนางได้ ตลอดเวลาทำงาน 70 ปีของนางเอเลน จี. ไวท์ อยู่ในนิวอิงแลนด์ มิชิแกน สวิสเซอร์แลนด์ ออสเตเลีย และแคลิฟอร์เนีย นางเอเลน จี. ไวท์ เป็นมนุษยสัมพันธ์ที่มีคนเป็นอันมากที่เฝ้าดูการดำเนินชีวิตของนาง เพื่อจะจับผิดและหาข้อบกพร่อง

ผู้หนึ่งที่ทำดังนี้คือ จอห์น แมททีสัน ศาสตราจารย์คณะแบ็บติส เมื่อถึงวัยชราก่อนเขียนว่า "ที่บ้านนางไม่ได้แกลังก์ถ่อมตัวลงเลย นางทำงานบ้าน ถ่อมตัวและพูดคุยกับเพื่อนบ้าน เหมือนกับคนที่ไม่เคยเป็นนักพูด เมื่อนางพูดกับประชาชนนางไม่ได้แสดงศิลปะหรือความรู้ของมนุษยธรรมดา นางพูดง่าย ๆ แต่จริงใจ และมีอำนาจ นี่เป็นสิ่งที่แสดงว่า นางเคยอยู่กับพระเยซูและศึกษาถึงพระองค์"

วันที่ 6 มิถุนายน ค.ศ. 1863 ครอบครัวไวท์มาเยี่ยมและพักอยู่กับครอบครัวฮิลลาร์ดที่ออตเสโก รัฐมิชิแกน ขณะที่ทั้งสองครอบครัวกำลังคุกเข่าอธิษฐานนางเอลเลน จี. ไวท์ ได้รับนิมิต 45 นาที หลังจากนั้นเอลเลนได้เล่าให้ฟังเล็กน้อยถึงสิ่งที่นางได้เห็น เป็นเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพและคริสเตียน ควรจะดูแลร่างกายของเขายังไง ข่าวนั้นมีพื้นฐานมาจากพระคัมภีร์ 1 โครินธ์ 6:19

หลักทั่วไปเรื่องสุขภาพที่นางเอลเลน จี. ไวท์ เขียนไว้ดังนี้

1. ความเจ็บปวดส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากการฝ่าฝืนกฎของธรรมชาติ
2. สิ่งกระตุ้น เช่น เครื่องเทศ ยานอนหลับ สุรา บุหรี่ ชา และกาแฟ เป็นอันตรายต่อร่างกาย
3. การรับประทานเนื้อสัตว์ทำให้เกิดโรค อาหารที่ดีที่สุดคือแบบที่พระเจ้าประทานให้ในสวนเอเดน มีผัก ถั่ว ผลไม้ และข้าว
4. รับประทานอาหารเกินไป หรือระหว่างมื้อ กินจุกจิก เป็นอันตราย
5. ต้องรักษาร่างกายของเราและสิ่งแวดล้อมให้สะอาด
6. การออกกำลังกายและการพักผ่อน จำเป็นสำหรับสุขภาพที่ดี
7. น้ำสะอาด อากาศบริสุทธิ์ และแสงแดด เป็นยาของพระเจ้าที่จะรักษาและฟื้นฟูสุขภาพที่ดีไว้
8. เราต้องมีความตั้งใจเสมอที่จะทำในสิ่งที่ถูก

จงเติมคำลงในข้อความจาก 1 โครินธ์ 6:19

ท่านไม่รู้หรือว่า.....ของท่านเป็น.....
 ของ.....ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับ
 จากพระเจ้า ท่านไม่ใช่.....ตัวท่านเอง

วันพฤหัสบดี

แผนที่สำหรับอนาคต

เรากำลังอยู่ระหว่างทางไปสวรรค์ แต่มีอันตรายมากมายคอยเราอยู่ ซาตานก็ออกมาเพื่อทำลายเรา ดาเนียลบอกว่า จะเป็นยุคของความยากลำบาก ตั้งแต่เกิดเป็นชาติมาจนถึงสมัยนั้น ก็ยังไม่เคยมีลำบากใดเท่า (ดาเนียล 12:1)

แต่พระเจ้าไม่ได้ทรงปล่อยให้เราล้มลุกคลุกคลานอยู่ในความมืด พระองค์ทรงประทานพระคัมภีร์แก่เรา และพระองค์ทรงประทานหนังสือของนางเอลเลน จี. ไวท์ ซึ่งทำหน้าที่เหมือนแว่นขยาย นิมิตของนางเกี่ยวกับวาระสุดท้ายของโลกแสดงให้เห็นภาพชัดว่าจะเกิดอะไรขึ้น และเราทุกคนจะต้องทำอะไรเมื่อถึงเวลานั้น

พระคัมภีร์และหนังสือของเอลเลน จี. ไวท์ ทำงานร่วมมือกัน เหมือนกับแผนที่ทางหลวงที่มีชื่อถนนต่าง ๆ และบางแห่งก็จะมีชื่อเมืองใหญ่ ๆ พระคัมภีร์เป็นแผนที่ขนาดใหญ่ ซึ่งจะนำไปถึงที่หมาย หนังสือของ เอลเลน จี. ไวท์ ขยายให้เห็นวาระสุดท้าย และรายละเอียดเพิ่มเติม เพื่อให้การเดินทางบนถนนง่ายขึ้น

แผนที่ไม่ว่าจะมีขนาดใหญ่หรือเล็กก็ตาม จะไม่เกิดคุณค่า นอกจากได้เอามาใช้ เราจะต้องฝึกหัดใช้แผนที่ทั้งสองอย่างของพระเจ้าทุกวัน

วันศุกร์

เชื่อกบนท้องฟ้า

เดือนสิงหาคม ค.ศ. 1868 ขณะอยู่ที่แบทเทิลครีก มิชิแกน นางเอลเลน จี. ไวท์ฝันว่าได้เดินทางไป กับแอตเวนต์สกลุ่มหนึ่ง มีของใส่เกวียนเต็มแน่นหนาหลายเกวียน ถนนที่เริ่มชัน ข้างหนึ่งเป็นเหวลึก อีกข้างหนึ่งมีหน้าผาสูงชัน เมื่อเดินทางไปในถนนก็แคบลง ๆ ในที่สุดพวกเขาต้องหยุดเพื่อขนของลงมาจากเกวียนทั้งไว้ เอาของที่จำเป็นจริง ๆ สำหรับชีวิตผูกไว้บนหลังม้าที่ลากเกวียน แล้วขี่ม้าเดินทางต่อไป แต่ทางทั้งสองฝั่ง

แคบลงไปอีก และชันยิ่งขึ้นด้วย เขาจึงลงจากม้าแล้วเดินเข้าไปเรียงเป็นแถวเดี่ยว ไล่ตามกันทีละคน อันตรายมาก คนที่อ่อนแอบางคนก็หันหลังเดินกลับไป

ทันใดนั้นเอง มีเชือกเล็ก ๆ ห้อยลงมาจากท้องฟ้าต่อหน้ากลุ่มชนที่กำลังปั่นอยู่นั้น ทุกคนจับเชือกนี้ไว้เพื่อช่วยทรงตัว เขาเดินสักพักจนเหนื่อยมาถึงสุดทางเดิน ข้างหน้าเป็นเหวใหญ่ ไม่มีทางที่จะให้พวกเขาเดินต่อไป จากหุบเขาข้างล่างพวกเขาได้ยินเสียงหัวเราะ การพูดจาหยาบคาย และเสียงเพลงที่ไม่น่าฟังและมีรอยเลือดติดที่หน้าผาก แสดงว่ามีคนเคยเดินทางมาที่นี่ก่อนแล้ว

"เราจะต้องพึ่งเชือกอย่างเดี๋ยวแล้ว" นางเอเลน จี. ไวท์ พูด แต่ผู้เดินทางกระซิบบอกด้วยความกลัวว่า "เชือกนี้ห้อยลงมาจากอะไร?" พวกเขาได้ยินเสียงตอบว่า "พระเจ้าทรงยึดเชือกนี้ไว้ พวกเราไม่ต้องกลัว"

แล้วนางเอเลน จี. ไวท์ ก็จับเชือกโหนข้ามเหวที่หน้ากลั้วนั้นไปสู่ทางทุ่งหญ้าอันสวยงาม ในที่สุดทุกคนก็ข้ามไปโดยความปลอดภัย เขารู้สึกหมดหวัง ทั้งยินดีและขอบคุณที่ได้มาอยู่ตรงที่ทุ่งหญ้าเขียวชะอุ่มและสวยงาม ท่ามกลางแสงแดดอ่อนๆ ทุกคนมีความสุขอย่างสมบูรณ์

นางเอเลน จี. ไวท์ เขียนว่า "ความฝันครั้งนี้ชัดเจน ไม่มีข้อสงสัยและประทับใจข้าพเจ้ามาก ทุกสิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นจะอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าอย่างแจ่มชัด ไม่มีวันเลือนหายไป"

เราได้อ่านเรื่องของนางเอเลน จี. ไวท์ มา 2-3 เรื่องแล้ว ในสัปดาห์นี้เราได้เรียนรู้ถึงความเป็นจริงบางอย่างในชีวิตของนาง นางเป็นศาสดาพยากรณ์ใช่ไหม? คนจำนวนมากเชื่อว่านางคือผู้พยากรณ์ แต่เราจะไม่รู้อะไรจนกว่าเราจะเรียนรู้ด้วยตนเอง ขอให้เราอ่านจากหนังสือผู้พยากรณ์และผู้นำ หรือผู้ฟังปรารภนาแห่งปวงชน และมีหนังสือ 2 เล่ม เฉพาะคนหนุ่ม-สาวคือ "ทูตสวรรค์เฝ้าเหนือกระโจม" โดย ดี เอ เดลฟีลด์ และ "เรื่องของคุณยายฉัน" โดย เอลล่า เอ็ม โรบินสัน

บันทึก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บันทึก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....